

Лейбонс
Богосл. наставле
и Чркве

- СПИСАНИЈЕ ПОЧЕВША СА ПРЕДСЛОВИЈЕМ

- ЗАБОЛЕВАЊЕМ ОД КОВИД-19 -

АНДРЕЈА ЂОРЂЕВИЋ

АНДРЕЈА ЂОРЂЕВИЋ
БОРСКИ ПАРОХИЈА
БОРСКА ЦРКВА
БОРСКИ ЛЕТОПИС

Споменик је издајен у част памћења свештенику Ђорђу Ђорђевићу који је у месецу септемврију 2004. године страдао од коронарног синдрома у варошици Борска. Година 2007. године.

САДАСТИЦА АНДРЕЈА ЂОРЂЕВИЋА

ЛЕТОПИС БОРСКЕ ПАРОХИЈЕ И ЦРКВЕ

(са фототипским издањем
оригиналног рукописа)

Споменик је издајен у част памћења свештенику Ђорђу Ђорђевићу који је у месецу септемврију 2004. године страдао од коронарног синдрома у варошици Борска. Година 2007. године.

АКЦИЈАЛНОСТ

Споменик је издајен у част памћења свештенику Ђорђу Ђорђевићу који је у месецу септемврију 2004. године страдао од коронарног синдрома у варошици Борска. Година 2007. године.

БОР, 2007.

СА БЛАГОСЛОВОМ
ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ТИМОЧКОГ ЈУСТИНА

Приредио:
СЛОБОДАН Љ. ЈОВАНОВИЋ

Издавачи:
СКУПШТИНА ОПШТИНА БОР
НАРОДНА БИБЛИОТЕКА БОР

За издаваче:
БРАНИСЛАВ РАНКИЋ, председник Општине
ВЕСНА ТЕШОВИЋ, директор Народне библиотеке

Уредник:
СЛОБОДАН Љ. ЈОВАНОВИЋ

Транслитерација текста:
АНА ЈАНКОВИЋ, НЕДА МИХАЛОВИЋ

Предговор и напомене:
СЛОБОДАН Љ. ЈОВАНОВИЋ

Лектура:
АНА ЈАНКОВИЋ

Коректура:
МИОДРАГ ЂУРЂЕВИЋ

Компјутерска обрада:
ЗАВИША МУНЂАН

Штампа:
ШТАМПАРИЈА „ТЕРЦИЈА“ БОР

Тираж:
500 ПРИМЕРАКА

Б О Р, 2007.

АНДРЕЈА ЂОРЂЕВИЋ И ЊЕГОВ ЛЕТОПИС

Летопис Борске парохије и цркве најзначајнији је извор за историју Бора у периоду између два светска рата. То је најодјељено мишљење свих који су овај документ имали у рукама, йочев од Цветка Косића, утемељивача наше социологије браћа, који је и „отприлике“ рукопис почетком шездесетих година 20. века, па надаље.

Рукопис је вишеслуцко значајан.

Први разлог његове важности је формалне природе: суштијем околности није сачувана оригинална архивска браћа устаника и инсургентија које су феловале у Бору (на пример, оваштинска архива, архива среске историје итд), па се шако Летопис појављује као један од ретких извора о међуратном Бору мимо браће Француског друштва Борских рудника.

Следећа вредност овог документа оледа се у чињеници да је он веродостојно свечанствен; што се појављује приликом сваког убоређивања дођађаја и подизања изненадних у Летопису са сачуваним архивском браћом и осмалим манифестијама из тога времена. Но, и без тога сваки читалац ће, у што смо уверени, узбуђујући се у садржај документа и карактер аутора, некако знати да је оно шако у Летопису записано – искрено и истинито.

Али оно шако Летопису даје неуборедиви значај јесу социо-историјске и културолошке ојсервације самог аутора о његовима и дођађајима о којима говори. Јер, Летопис је право и није оно шако му име казује, већ узбуђујући се у садржај документа и карактер аутора, некако знати да је оно шако у Летопису записано – искрено и истинито.

Са црквеног становишта ово је свакако необичан летопис. Уместо да доминантно мешају у рукопису заузимају симпатија и хронологија црквеног живота и деловања, у њему преовлађују рефлексије на обичајни и царичјски живот, разнолики садржаји бурног периода у коме је Бор, за свећа неколико деセンција, од забаченог и заосталог села, постао насеље са прибуђима браћа, живе и прометна варошица у којој су свакодневни преображаји преосталој битији карактерисану временом. То је шако шако је и сам аутор активно учествовао у царичјском и болничком животу и садају међу креативре многих нових устаника и инсургентија у домену културе и јавних послова. Па и духовни и црквени рад у својој парохији аутор осликова кроз визуру културолошког наслеђа и оштите атмосфере која влага животишма и ионашањем људи у његовом окружењу.

На крају, можда најважнија компонента Летописа је његова етичка вредност. Годово из сваког редика овог рукописа видљив је морални став аутора у ошени појава и дођађаја. Суштија етичка начела браћевладља, скромности и осмале хришћанске врлине красиле су, како сведоче савременици, ујуном смисла писца Летописа Борске парохије и цркве, у шака ће се, у што не сумњамо, уверији и сваки његов читалац.

Сада је време да се упознајмо са њисцем. Но ће што ће већа најоменујши да је рукопис Лейбониса дело фвојијаш аутора – свештеника који су службовали у Бору. Разлог због кога се објављује зајис само једној, поред чега изнесених чињеница, јесиће и штај што он претпоставља заокружену целину, јасно омеђену временом (период између два рата).

Наши аутор, факле, јесиће **Андреја Борђевић**, барок борски у периоду 1922-1940. године. Андреја Борђевић је рођен у Приштини, 1893. године. Богословију је учио у Призрену и на Халки у Цариграду. За свештеника је рукоположен у Зајечару, 1922. године; борска барокија била му је прво месечно службоватња.

Само основне чињенице, наведене у другим сведочанствима што ће времена, покazuју колики је значај Андреја Борђевић имао за Бор. Својим утицајем и анђажманом пресудно је добрине изградио нове школе, болнице, цркве, а као један од сајароса Соколског друштва много је учествао на културно-просветном уређивању грађана Бора. У моралном и духовном пољу, Андреја Борђевић је осимавио дубоке шталове, мењајући укорењене наивке локалног сливовинства, приводећи Боране вери и моралу. Био је хација – што је на хапилук у Свешту земљу.

Године 1940. не дочекавши довршијак изградње новог православног храма, Андреја Борђевић премештен је, у својству архијерејског намесника, у Сокобању. Ту је и пензиониран, као архијереј-саборофор. Умро је 1981. године.

* * *

Сасијавни део рукописа који се објављује је и први зајис у Лейбонису Борђевићевог наследника, свештеника **Милорада Стојановића**, јер се њиме довршивава повести о Андреји Борђевићу и најзначајнијем дођађају у верском животу Бора – ћодизању и освећењу нове православне цркве.

Транслициони шекст Лейбониса у најбољој мери одговара оригиналу; нису премене никакве инверзије, пагине у правопису, пагине у драматизму, осим у случајевима када је било сасвим извесно да је по среди гречког настала у брзини писања. Овакав ћодизајак примињен је зајис штој рукојис **Андреје Борђевића** претпоставља изванредан пример опрашћаје свештеничког „правописа“. С друге стране, пажљиви читалац ће, кроз „правописна правила“ која је применавао Андреја Борђевић, не ретко примићи и ауторов лични однос према Јојави, дођађају или лицима која објисује, у складу са познативним или непознативним афинитетом и оценом коју изариче.

У шексту нису убацивани посебни (уређнички) надписови код бојећих делова рукописа. Једино је, на месетима где започиње нови зајис у Лейбонису, **датум** **графички иштакнути**.

Сасијавни део ове публикације јесиће и факсимил оригиналног рукописа, као и посебан фото-документациони прилог из историје Православне цркве.

Найпомене у шексту ће треба да ближе Јојасне неке мање познате дејстале и дођађаје који се у Лейбонису објисују.

Објављујући Лейбонис Борске ђархије и цркве као критичко издање, Одбор за обележавање јубилеја Скулптуре обијављене Бор у 2004. години даје свој добринос великом јубилеју Тимочке ђархије; с друге стране, што је да се ово најзначајније сведочанство о међурајном Бору учини доступним широј јавности – као незаобилазан исхранијски извор, или и као експресивно писмо о животу и самосвојном штепишћу некогашње Боре и Борана.

Слободан Љ. Јовановић

ДОБА КЊИГА
ДОБА ЦРКВА
ЦРКВЕНИ ЛЕТОПИС
УСТАНОВЉЕНА је 1925. ГОДИНЕ
МА РАСПИСУЈЕГ ПРЕОСВЕШТЕЊА
СИКОПА ТИМОЧКОГ ГОСПОДИНА
ЕМИЛИЈАНА – ЕБР 168. ОД 20-ИХ
10. ОКТОБРА 1924. ГОДИНЕ.

Летопис
Бореја Параоје
и Ђако

Службени црквени летопис за днешнији је године Бореја Параоје и Ђакоја, а у складу са Богословијом Христа Спаситеља. Овај летопис је дојављен у броју десету стварајући га писацем ове Књиге, а то је свештеник Јован Јовановић (Год. 1698. под дубровачким јархим. Симеоном Борејом) који је и узимао да ће ову Књигу оставити за свештенике и свештенице Босанске земље.

ОВА КЊИГА
ЗА
ЦРКВЕНИ ЛЕТОПИС
УСТАНОВЉЕНА ЈЕ 1925. ГОДИНЕ
ПРЕМА РАСПИСУ ЊЕГ. ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ТИМОЧКОГ ГОСПОДИНА
Г. ЕМИЛИЈАНА Е БР. 1698. ОД 20-IX -
10. ОКТОБРА 1924. ГОДИНЕ.

Летопис Борске Парохије и Цркве

Борска Парохија састајала се од увек из две Општине - два села: Бора и Брестовца. (Бор данас 1925. г. има 180. дома¹ а Брестовац 320. дома). Ова парохија све до 1912. године није имала своју цркву, него је у старија времена потпадала под Злотску цркву, а доцније кад је подигнута црква у Слатини (1860. год) под тамошњу Цркву. Седиште парохије био је у она времена Брестовац - пошто је био велико село, те се и свештеник звао - Брестовачки, а парохија - Брестовачка.

Пошто је Злот био далеко од Брестовца, постојала је у Брестовцу једна мала зграда која је служила као капела. У њој су се вршили црквени обреди - нарочито венчаша. А за службу свештеник је морао да иде у цркву Злотску. Но речена капела услед временских непогода и нехата свештеника и народа пропала је и данас јој се ни траг не зна.* Зато и када је подигнута црква у Слатини и то после 1890. године народ из Бора и Брестовца морао је и за обреде - а нарочито за венчаша да иде у цркву у Слатину. Тако је било све до 1903. године. Те године рукоположен је и постављен за пароха Брестовачког свештеник Драгиша Љ. Милетић, родом из Леновца. Он је постављен био на место Брестовачког свештеника поп Петра Поповића.

Како се те године био већ отворио Борски рудник, то свештеник Драгиша Љ. Милетић насељио се одмах у Бору у кући коју му је дало Француско Друштво Борских рудника. Но он је носио и даље име Брестовачког пароха - све до Априла месеца 1912. године, а такође и парохија се звала све до реченог датума Брестовачка Парохија.

Године 1912.те Априла 23.ег² беше освећена црква св. Великомуч. Ђорђа у Бору, коју подиже Француско Друштво Борског Рудника. А од тада свештеник је променио назив Брестовачки у Борски а парохија је названа Борска парохија.

Црква у Бору подигнута је на једном лепом и видном пропланку изнад рудокопа. Она је солидна грађевина са пет вештачких кубета и једном одвојеном на северној страни у дворишту звонаром. Њу су осветили тадањи Високопр. Митрополит целе Србије а данашњи патријарх Димитрије и тадањи Епископ Тимочки Мелентије, а у присуству многообројног грађанства и представника власти као и тадањег наследника престола Србије а данашњег краља Срба, Хрвата и Словенаца Александра I-ог.

* По казивању очевида кайелу је ујројасиша ћосићено Брестовачка река близу чијих је обала она била. А са свим је несистала пре 1900. године. Она је била ћросића приземна зграда од брвна и кимом олекљена. Таван није имала него јој се видио кров покривен са терамидом. На врху њеног шиљасића крову имала је љехани крст. Имала је 2. прозорче са дрвеним шићкама - коленикама. У средини је био један асгар са 2. венчила - без ниједне књиже. Враћа је имала ћросића дрвена која су се затварала на резу и с кашанием. (Прим. А. Ђорђевића)

¹ Мисли се само на Бор - село, без колоније и чаршије.

² Односно на Ђурђевдан (6. маја по новом календару) 1912. Због тадашњих српско-француских односа освећењу цркве придаван је изванредан значај, па су овоме чину присуствовали и престолонаследник Александар, Никола Пашић и друге значајне личности Краљевине Србије.

Причју да је храм посвећен св. Великомуч. Борђу по Борђу Вајферту, тадањем главном Директору Борског рудника³, који је допринео да се подигне храм у Бору. Но причју и то, да је према подизању храма народ био пасиван. Он ни у колико није хтео да помогне подизање храма, па ни камен за то да носи. А то је радио не из неког непријатељства према Друштву Борског рудника, него из религиозне индиферентности.

Да би подстrekну у подизању храма односно у помагању у томе свештеник Драгиша Љ. Милетић је сам носио камење и они и поред тога били су равнодушни. Вредно је напоменути да је пре отварања рудника Бор стајао у моралном и религиозном погледу најгоре од свих крајева Србије. Тако причју да је у њему била несигурност така, да у њему ниједан трговац није олако смео да пренохи. Због тога причју да је и отворен Борски рудник, да би се народ у неколико упитнико и цивилизоваша.

Но и после подизања цркве у Бору народ се није одушевио за цркву. Он је њу врло слабо посећивао, тако да причју да је свештеник једном одслужио службу Божију о Божију као и оданима страсне Недеље - без иједног посетиоца цркве. О том Божију су сва три велика звона црквена брујала а прангија је пуцала зовући народ у цркву - или узлуд.

Но као што је радио тада тај народ, он тако исто готово ради и данас 1925. године. Он цркву слабо посећује и ако од њега она ишта не тражи, па ни обичан црквени тас се у цркви не износи, да се неби тиме он одбијао и зазирао од цркве. А узрок тога је његов особени менталитет и његови особити обичаји којих се он придржава.

Тако на пример о великим и најрадоснијим Хришћанским празницима, он у место да жури радосно у цркву, воли да остане кући да одаје помене својим умрлим, да пали свеће и дели подушја и да плаче. Због тога о великим хришћанским празницима када се све радује, као о Божију или Ускрсу, село Бор и Брестовац са кукуњавом која се разлеже по кућама, дају изгледа места која је снашла нека велика несрећа.

Но кад смо споменили овај неизгодан обичај овдј. народа да споменемо и његове друге обичаје. Он на пр. о Задушницама никако цркву не посећује нити свештеника да спомене његове мртве или да окади његове гробове позива. Због тога свештеник врши сам самџит о задушницама у цркви Богослужење и парастос за све умрле места и све парохијане Борске цркве. Осим тога народ у Бору и у Брестовцу никад не зове свештеника да му сече колач о крсном имену нити му доноси у цркву колач да му га исече нити пак о своме крсном имену посећује цркву. Он тражи само да му свештеник дође у кући ради водосвећења у очи славе. Но и тад он обично не обраћа велику пажњу на чин водосвећења него барата по кући да нађе нешто чиме би наградио свештеника. А његова награда је жалосна. Она се обично састоји из 1. јајета а ређе 2-3. јајета или из једне или две главице црног лука. То је сва награда свештенику за водосвећење. А у место награде за сечење колача он свештенику обично даје преко општинског Суда по један динар годишње на сваку свечарску кућу.

Осим тога о крсном имену као и при погребима народ овдашњи не вари колыво. О крсном имену он само посипа колач са житом, па после сам сече колач.

Поред овога вредно је споменути, да је народ овдашњи влашког језика и нарави. Он најмане пристаје да жртвије нешто за цркву или за ишку хуману ствар. Тако од како црква постоји поклоњен је цркви свега један мали бео чаршав (од грађана из Бора) и један пониклован столни крст (од Лазара Кржановића у Брестовцу).

Међу тим све остале потребности дало је и даје цркви Француско Друштво Борског рудника. Прости и сиромашни радици Борског рудника о својим славама па и католици о својим празницима прилажу цркви зејтина и тамнице као и у новцу, а богати сељаци и трговци из Бора и Брестовца - част двојици изузетака - ишта нису приложили нити прилажу. Зато и може се рећи да, као што Црква Борска дугује своје подизање Француском

Друштву Борског рудника, тако дугује готово и своје издржавање истом Француском Друштву и његовим раденицима.

Године 1915. када је велики део српског народа из Србије пребегао испред непријатеља Бугаро-маџаро-Немаџа преко врлетне Албаније, пребегао је Борски свештеник Драгиша Љ. Милетић. Тад на његово место дошао је један Бугарски свештеник Костантин Димитров. За њега причју да је био човек црномања, малог и дебелог раста. Он је цркву држао неуредно, венчавао је сваког који му се обраћао, а на Велики Петак је јавио у Борској кафани меса јео. При евакуисању Србије од непријатеља, тај свештеник је одио са собом једну најскупочнију одежду и једно најскупочније Јеванђеље у вредности 4000. динара у злату. Такође за време окупације Бугари су скинули и уништили Српски грб у цркви који је био позлаћен прилепљен на владичином столу.

После ослобођења Србије, свештеник Борски Драгиша Љ. Милетић вратио се је опет у Бору. За време његово 1920. године Епископ Тимочки Иринеј (сада Бачки Епископ) учинио је канонску посету Борској цркви и народу.

Почетком Октобра месеца 1921. године свештеник Драгиша Љ. Милетић одређен је за председника Тимочког Духов. Суда у Зајечару. Тада је црква Борска остала без свештеника и била је затворена пуних осам месеци све до 1.ог Јуна 1922. године. Те године 1. Јуна постављен је за Борског свештеника Андреја Ђорђевић, родом из Приштине на Косову (рукоположен 24. Маја 1922. г. у Зајечару).

Кад је дошао свештеник Андреја Ђорђевић нашао је цркву у врло неуредном стању. Тако она је била неочиšћена, пуня прашине, сва покапана са воском, са захрђалим канџијама, са растуреним књигама и иконама и т.д. Како црква није имала црквењака нови свештеник је морао сам са својом женом да чисти неколико дана цркву да би је дотерао у ред. Но и у томе онај који му је притеќао у помоћ први било је Француско Друштво Борског рудника, јер оно је затим ставило на расположењу своје чистаче. Осим тога велику помоћ нашао је свештеник у тутор-благајнику Црквеном г. Милораду Милосављевићу дугогодињем (20. годињем) учитељу у Бору. Он је добро певао те је одмах постао црквени певач. Због тога и свештеник га је обавезао стално да пева одредиши месечни хонорар од 50. динара. Милорад Милосављевић је био човек око својих 40. година, средњег стаса, нормалне главе, са великим жућкастим и мало проседим брковима, плавих очију и отвореног и широког погледа, при том веома побожан и интелигентан. Он је био добра срца и свакоме послужан. Он је нарочито волео да се меша у свима јавним просветним хуманим и другим установама и предузећима. Свута је неуморно трчао али је све таке своје дужности кад се тиче администрације неспретно радио. Септембра месеца 1923. године он је премештен за учитеља у Суботици.

Поред тутора благајнику свештеник Андреја Ђорђевић затекао је као туторе: Јанка Томића и Симику Дамњановићу обожију земљеделце из Бора и старе око 60. година.

Од њих Јанко Томић је обично избегавао да посећује цркву, тако да је свештеник морао увек преко општинског Суда да га зове ради седница Црквене управе. Међу тим Симику Дамњановић је био једна реткост у Општини Борској. Он је био сувоњав, средњег раста, живих малих црних очију, просед и са седим брковима, благог погледа и праведног срца и душе. Он није знао никад да се наљути и намрѓди, нити пак да се неизбично смеје, он није био врло побожан и једном речју прави Хришћанин. И ако је становao преко једног сахата хода далеко од Бора, он је најусрдије и најтачије посећивао цркву и поред највеће временске непогоде и поред његове слабуњавости. Он је савесно вршио своју туторску а после одласка Милорада Милосављевића и своју тутор-благајничку дужност. Такође он је са доликујом побожношћу пратио Богослужење у Цркви и поуке свештеникове. Он се при том најуређије исповедао и причешћивао. У Велике посте на недељу дана пре његове неочекиване смрти, он је посетио цркву и исповедио се и причештио, а 25. марта 1925. г. пре минуо је и одселио се Ономе, коме је као Хришћанин истински тежио. Његова смрт била је велики губитак за цркву. А како је био и као човек добар, он је изазвао велико жаљење

³ Свештеник заправо мисли на првог власника рудника.

свештеника, тако да је овај једва могао да задржи сузе при вршењу опела над њиме у цркви у којој је он тако равносно долазио и служио јој, и при истицавању његових врлина у своме по-гребном говору том приликом.

И тако од тада па до данас црква је остала само на једног тутора - Јанка Томића.

Јуна 8.ог 1922. год. приликом Краљевог венчања⁴ било је пријатно и побожно славље у цркви која је била дупке пуне радника и ћака из околних села. Свешт. Андреја Ђорђевић одржавао је говор.

Септембра мес. исте 1922. год. набављен је црквењак за цркву Драголуб Јанићијевић рodom из Приштине и раденик у Борском руднику. Он је био вредан црквењак и одржавао је цркву чисто, но у својој дужности он је много пута гуђао, јер је долазио умoran са рада из рудника. Он је после одласка Милорада Милосављевића и певао у цркви доста добро.

1. Августа месецда 1924. год. именован је одступни од дужности црквењака, а на његово место прибављен је руски избеглица⁵ и раденик Борског рудника Николај Семеновић. Именован је и после одласка Милорада Милосављевића редовно посећивао цркву и певао. А како је веома побожан и своју дужност црквењака и певача вршил љепше и најисправније, то је он једна велика добит за Цркву. Овде је вредно напоменути, да не само Николај Семеновић него и много руске избеглице певају у Борској цркви. Нарочито о великом празницима они певају у врло прилежно спремљеном хору, те тако црквји уведичавају благолепије, а народ привлаче на молитву и одушевљавају га са побожношћу.

Докле је њих, Борској цркви је - не може бити боље. Но шта ће бити са црквом кад Бог да те се они врате у својој ослобођеној од большевика Отаџбини? Јер од Срба овамо нити црквењак може да се нађе нити певач. Овде сваки више воли да ради у руднику и зарађује око 1000. динара месечно него да буде црквењак са 150. динара мес. црквене плате, или да буде певач.

Као што је речено, црква је ужива никакву помоћ од народа Општине Борске и Брестовачке. Но и за ма каку потребу своју црква је добила искуство да се не узда у њих. Зато и све своје потребе она извођује сама код Дирекције Француског Друштва Борск. рудника. Ово Друштво је пре рата снабдило цркву са снимом потребностима и аристократским намештајем (види инвентар цркви) а и после рата оно је надокнадило цркви све што јој је било нестало. Само свештенику Андреју Ђорђевићу у току три године оно је дало 6000. динара, те је он могао набавити једну свештеничку одјежду првог квалитета (од црвеног плиса), један леп застрикар за црквени Престо и да обнови црквени барак. Осим тога овој сваке године о Бурђеву-дне даје редован прилог цркви од 500. динара а сваког 21. Јула о радничкој слави св. Великомученика Прокопија⁶ прилаже за светњаке цркви три велике свеће у вредности од 1000. динара, које трају целу годину. Но и самом свештенику они пружају све могуће олакшице дајући му бесплатан стан, огрев, осветљење и 200. двеста дин. мес. помоћи. Међу тим Општински Суд Борски како поступа према своме свештенику? И ако је он сиромашног стања без икакве непокретнине, па ни покретнине - довољне, она га је чим је дошао опорезала за 1922-23. годину са приближно 3000. динара пореза, а за 1924. год. са порезом 10.690. динара, на које му је изметнут општински прирез 4000. динара. Свештеник је опорезан са толико, са колико није опорезан ни највећи богаташ у Бору изузимајући Борски рудник, и ако његови породични приходи једва ако износе половину од опорезане суме, и ако је он врло сиромах, а после и миран грађанин и исправан у својој свештеничкој дужности. Општина као да му указује неко поштовавање, или изгледа да је све то лицемер-

⁴ Венчање краља Александра Карапетића и румунске принцезе Марије.

⁵ Руски „бели“ емигранти дошли су у Бор, 1923. године, из редова остатака поражене Врангелове армије. У међувреме било их је стотинак, а радили су при Француском друштву Борских рудника, углавном као геометри, архитекте и цртачи. Значај је њихов допринос развоју друштва (лекари Педанов, Јудин, Малнић, Петровић) и духовног животу (парохијски свештеници у многим местима Тимочке епархије).

⁶ Раднички (рударски) слава Св. Великомученика Прокопија практикована је само у неким рудницима Србије, углавном у онима који су били концесије Ђорђа Вајфера. Занимљиво је да је овај свети узет као рударска слава због свога име, зато што се у то време говорило да рудари раде у „прокопима“.

ност, или пак кад га је опорезивала била је врло дремљива па није гледала са колико га је опорезивала.

Вреди споменути да Општина Борска ни до данас Јуна мес. 1925. г. није одредила потребне туторе на место Милорада Милосављевића и умрглог Симине Дамњановића и ако јој је ово благовремено тражено било. Осим тога вреди споменути да Општина Борска не излази у сусрет свештенику и у сужбијању дављих бракова. Свештеник увек кад је тражио од општине списак ванбрачних изје га добијао, нити пак кад је подносио њој списак ванбрачника на преглед и оверу изје га натраг добијао. Сама пак против ванбрачника није ништа преузимала. Због тога се ванбрачни живот а са њиме и разврат шири у Бору, а Општина то само гледа и трпи односно толерише.

Но као што је Општина Борска тако је и Општина Брестовачка. Она па пр. није изје кад пријавила свештенику ванбрачнике више од оних, које је он њој подносио на преглед и оверу, и ако зна за много других ванбрачника и ако је и један кмет те општине ванбрачник при том млад и нема никакве сметње за ступање у брак односно за венчање.

И она дакле трпи ванбрачнике у својој средини - хотећи вальда да на тај начин стекне популарност.

Но ево и другог примера њене неисправности. Гробље у Брестовцу било је обрасло у корону и ширажују тако да је изгледао више на неко запуштену растителношћу него на најсветије место Општине - гробље. Свештеник је увек опомињао општину да уреди гробље и чак је претио али узалуд. Тако је трајало све до 1925. године, када је свештеник морао за то да се обрати полицији. И тад Општина је за три дана општим кулуком очистила и у неколико доторала гробље у ред.

Да се напомене и трећа најатност те општине: Почевши од 1922. год. па до 1925. године та општина није хтела да прикупи за свештеника и преда му његово колачарство поред свег његовог преклињања и мольакања.

Но о нехату Брестовачке Општине нека поједочни и овај догађај: Општина Брестовачка слави Заветину сваке године Спасовдан. Међу тим за тај дан никад није звала свештеника да јој изврши водосвештење и сечење колача. Тако кад је дошао и свештеник Андреја Ђорђевић нису и њега звали на заветину.

Године 1925. овај им је ставио на знање да је на заветину неопходно потребно да зову свештеника. Тада Општински Суд је упутио свештенику званични акт молећи га да дође у Брестовца и изврши водосвештење и сечење колача о заветини. А свештеник се радо одазвао позиву и дошао је у Брестовца, али шта је имао да види! На општинском вратима лепршала се једна нова тробојка дајући тако изглед свечаности дана, но по целом широком простору пред Општином лармала је разна стока и била је изложена разна роба на продају. Ови су тог дана дакле отворили вашар. Кад је свештеник хтео да се приближи општинским часницима они су се удаљили и исчезли, а остао је само председник Општине. Овај тад реагао је да још нема колачара, а не зна ни дали ће објављен и вашар, но да је он своју дужност извршио позвавши свештеника. По том и он је отишao а свештеник је остао сам на вешташту. Око један час после подне дошао је само један колачар и тад је извршио потребан обред на неко 100. метара далеко од вешташте или је шао под ладњацима.

Као што је речено, цркву Борску слабо посећују сељаци из Бора и Брестовца. Од 1923. год. изузетак чине око четири земљорадничких кућа из Брестовца, који су постали чланови Народне Хришћанске Заједнице. Они дакле редовно посећују цркву а по некад привлаче и своје пријатеље. Међу њима најрвоснији је Петар Марјановић земљорадник из Брестовца. Овај вам је један човек нормалног раста, првих очију и бркова, мало опаљена лица, врло оштрог ума и искреног Хришћанског осећаја. Он у својој кући најрвосније чини Хришћанске прописе; неуморно се Богу моли, врло строго пости, но и врло обилно чини своје земљеделске и домаћинске послове, тако да је његова кућа и његов рад - пример многима. Он се прилажно занима читањем св. Писма тако да га доста добро познаје, а у разговору долазе му толико много мисли, да не може и нема стрпљења све да их постепено из-

попли него их изговара до попла и прелази с једине на другу те је тако много пута у разговору неразумљив. Он је и према цркви прилично дарежљив, прилагојући јој час тамњана, час зејтина. Вреди напоменути да именованни Петар Марјановић тако строго држи посте, да обично о постима који много трају, телесно много ослаби. Ови људи дакле искрено и редовно посећују цркву. Но и свештеник ради одржавања њихове побожности и у оваште ради пријављања народа к цркви стара се најуређије у пршењу своје пастирске дужности, изговарајући често потребне поуке и беседе при служби Божијој у цркви. Поред њих посећују цркву они од сељака који долазе послом код свештеника. Они тако рећи и силом цркву морају да посете, јер им свештеник обично не сршава посао ако се не буду нашли у цркви о недељним и празничним данима кад њему долазе. Затим посећују цркву и по неки сељак или сељанка од оних који долазе на пијацу у Бору.

У Бору је сваке недеље преподне пијаца. Тада дакле по неко свраћа од пијаце и у цркву. Колико пак пијаца у Бору доприноси да по неки сељак посети и цркву сведочи та околност, што о другим празницима - осим недеље - много мање сељака а у неким празницима ниједан не долази у цркву.

Месеца Јула 21.ог год 1924. о Раденичкој-рударској слави св. Великомучен. Прокопија учинило је прву канонску посету Борској Цркви и народу Њег. Преосвештенство Епископ Тимочки Емилијан⁷. Он је дошао и на позив нарочитог одбора да освети споменик Палим у ратовима од 1912-1918. године раденика и грађана Бора за народно нам ослобођење и уједињење. У очи тога дана Њег. Преосвештенство стигло је возом у Бору, где је на станици дочекано са црквеном литијом и од стране многобројног грађанства Бора - без разлике вере и народности. Погашто је Њег. Преосвештенство пољубило принето му свештеником Андрејем Ђорђевићем Јеванићем, црквена литија се кренула са многобројним народом од станице ка цркви. Уз брујање три црквена звона и уз певање руског хора, литија је са Његовом. Преосвештенством ушла у цркву праћена народом. После кратког молитвенија месни свештеник Андр. Ђорђевић поздравио је срдечно од стране присутног у цркви народом и од стране свих парохијана цркве Његово Преосвештенство и принело му је да пољуби крст. А затим Његово Преосвештенство одговорило је са прикладним пастирским речју.

После распуштања Цркве Његово Преосвештенство је одседло у стану месног свештеника где су му чинили друштво и следећа Господа: Председник Тим. Дух. Суда Прота Драгиша Милетић, Протојереј Књажевачки Драгољуб Поповић, парох Слатински Протојереј Јован Феодоров, Парох Кривельски Никола Вл. Јосић, Ђакон Зајечареке цркве Бранко Ристановић, управник поште у Бору Сретен Д. Поповић, учитељ Борски Васа Шешић, бивши учитељ Бора Милорад Милосављевић и руски хоровођа. Сви су они провели вече у пријатном разговору.

Затим сутра дан одслужежена је свечана архијерејска служба Божија у Цркви уз учешће свих именованих свештеника осим старог Проте Књажевачког и уз пратњу дивног Борског руског хора.

После службе Божије извршен је излазак са литијом код споменика који је подигнут преко пута црквене авлије уз огромно учешће народа, једне чете војника, једне чете жандармерије и војне музике. Пред спомеником је извршено мало водосвећење и помен палим ратницима и освећење споменика. После освећења Његово Преосвештенство је у дивном свом говору одао хвалу палим српским и француским борцима. А за њиме су говорили: Директор Француског Друштва Борског рудника г. Ханири Гуару⁸, представник војске, изасланик инвалидског удружења и са неколико речи председник Борске општине газда Милан С.

Јовановић⁹. После ове свечаности месни свештеник је извршио помен над принетим подушјем од стране породице погинулих бораца чији је споменик освећен.

У подне у кафази извршио је сечење колача славског рударима Протојер. Драгиша Љ. Милетић и приступило се ручању од стране многобројних гостију. О ручку су изговоренездравице од стране Њег. Преосвештенства Епископа Тимочког, од Директора Француског Друштва Борског рудника, од стране представника војних власти, од стране народног посланика Књажевачког и од председника Борске општине.

По том се Њег. Преосвештенство вратило аутомобилом преко Слатине у Зајечар.

Оног дана је до увече трајало народно весеље уз свирку војне музике. И тако свечаност освећења споменика Палим ратницима Бора остала је у сваком погледу јединствена, те се достојно указало поштовање и пијетет према палим борцима за народну нам слободу и уједињење. Нима нека је слава и вечна памјат!

Споменик палим борцима Борским подигнут је на плоцу који је пред црквеним авлијом са западне стране њене. Он је подигнут од тврдог гранита са напред урезаним двема величним белим мермерним плочама на којима су златним словима исписана имена 94 палих ратника. При подножју споменика је чесма кроз коју тече бистра и питка вода. Споменик је облика пирамидалног са каменим малим крстом на врху.

Јуна 24. 1925. година. Овог дана најављено је увреда хришћанству у Парохији Борској¹⁰ као и срему српству. Јован син Симеона Тр. Поповића и Руже, земљеделац из Брестовца рођен 1885. године, муж добре и поштене жене Петре а са којом је био венчан 1903. г. и добио неколико детета, побуђен блудном страшњу према другој жени - удовици, истерао је своју жену и довео ванбрачно ову другу, и затим прешао је у Ислам одрекавши се Хришћанске вере и добивши име Омер, и склонио је по исламском обреду мешовити брак¹¹ са ванбрачном женом коју је довео. Именован је имућан грађанин села Брестовца, шта више за другар и председник сеоске набављачке задруге. Именован се је одликовао и развије спојим блудним поступцима, и не само то, него и Богохулством. И сама спољашњост даје му изглед одвратног човека. Зато он и пре то што је отпао од Хришћанске вере није био Хришћанин него ругло Хришћанства. Савети добрих и побожних људи као и свештеника нису могли да га одврате од овог Богопротивног поступка, који је он иначе учинио без иницијативе. Међу тим савети несвесног једног и великог материјалисте писара у Зајечару много су допринали за овај његов поступак. Речени писар је родом из Брестовца и он му је за новац дао побуду у томе.

Невалао поступак првога достављен је Дух. Властима које су умољене да учине потребне представке против њега да би искусио последице § 203 казнит. закона. А такође против другог учинење су потребне представке службеним властима.

13. Септембра 1925. године уведен је у дужност нова црквена управа пошто је једини заступао тутор старе цркве, управе дао пред Општу. Судом у Бору оставку. Тај тутор је остало Јанко Томић.

Нова цркви управа изабрана је Општи. Судом у Бору 16. Августа 1925. год. (бр. акта 2498 од 17. августа 1925. г.) и потврђена је од полициских власти у Бору (бр. акта поглавара Среза Зајечарског обласни Тимочке 17513. 21. VIII. 1925.).

⁷ Милан Јовановић, председник борске општине, 1923-1927, син Симе Јовановића, дугогодишњег (1900-1923., затим 1936-1941) председника борске општине, вишеократног радикалског посланика и најбољијег и најбољијег човека у Бору и околини у првој половини 20. века.

⁸ Тадашња државна регулатива признавала је овако склонљене бракове неразведених хришћана као пуноваже „изгубите праву“ мањинске исламске верске заједнице. Бракови су склапани у исламском имату у Нишу, а у наредном периоду то је постала учестала појава на подручју Тимочке епархије и један од значајних проблема који је заокупљао Православну цркву у периоду између два рата, о чему Андреја Ђорђевић касније описује говори у свом Летопису.

⁷ Емилијан Поповић, епископ тимочки, 1922-1970. године
⁸ Апри Гуару

Нову управу сачињавају поред црквеног Старешине ова лица: Петар Страјиновић - као први тутор, Паун Ил. Симоновић - као други тутор и Паун И. Междиновић - као цркв. благајник. Они су сви земљеделци из Бора и доста разборити и озбиљни. Од њих Петар Страјиновић је постарији а остали помлађи. Сви су добри домаћини и мирни грађани, зато и њихов избор за црквени управитеље може се сматрати да је успешан и на своме месту. Именованы су поздрављена од свештеника као његови нови сарадници на напредак и добро цркве и уведену су у дужност пошто је извршена над њима и потребна заклетва.

6-19. Јануар 1926. г. - Као свуда по нашој држави тако и у Бору литија Богојављенска са великим водосвећењем изводи се свечано. Но ове године била је врло свечана. Она је изведена у велико учешће народа. Пред целом литијом на неколико корака напред ишао је један ћак који је ударао у мало ручно и звучно клепало. - Ово клепало је набављено ове године прилогом Француског Друштва Борск. рудника - да служи за литије. Затим је ишла основна школа са својим учитељима, за тим ришиде и барјак, па свештеник, певачи и велика поворка народа. Литија је сишла уз певање у село Бор пред општинском зградом где је извршено велико - водосвећење. Затим се је опет вратила у истом реду уз лепи звук набављеног клепала и црквеног појања.

29. V – 12. Јуни 1926. г. Заветина - Спасов дан у селу Брестовцу Борске пархије ове године није прослављена и то - вољом и кривицом Општинских власти које се нису сетиле да привреме славски колач и остale потребности за заветину. Оне - под председништвом газда Саве Милановића трговца из Брестовца биле су заузете бригом како да успесније организују за тај дан вашар. Због тога и долазак свештеника тога дана ради свечаности заветине изненадио их је. Пошто нису изразије иштица спремили и како нису могли после доласка свештеника да спреме што је потребно, то су одјурили далеко од свештеника а затим упутили учитеља да га поведе својој кући на ручак.

Тако су општинске власти у Брестовцу у 1926. год. својим чудним нехатом осујетили прослављање заветине Спасов-дана која се је непрекидно славила у Брестовцу од како ово село постоји.

23. (10) Августа – 6-19. Сентембра. За ово време оправљала се је црква Борска са поља и изнутра. Црква је пре тога имала повређење на многим местима с поља своје задове. Такође и кров је био повређен добивши у плеску који га покрива мале рупе те је он прошињавао. Пritchaju очевидци да је црква онако повређена била услед експлозија немачких бомби. 1918. год. приликом свога поизлачења Немци су са аероплана покушали да бомбама баце цркву и фабрике Борског рудника у ваздух али без успеха. Једна од бомби пала је близу цркве и својом експлозијом оштетила је матерјал црквених зидова као и плех црквеног крова. Како је због прошињавања а после и услед потреса од пнуњава у рудокопу Борског рудника црквени леп и изнутра препукао и један велики део са таваном је пао, то је на молбу свештеника, Дирекција Франц. Друштва Борског бесплатно у горе назначене давне предузеља оправаку цркве са поља и изнутра. С поља и изнутра црква је облепљена где је леп био повређен или нестао, симпсоми су оправљени, вишве црквеног улаза аркада порушана и изнова сазидана, затим је црква изнутра као и на њеном улазу лепо окречена и измолована. Због ових оправака својих цркви у горе означено време није могла да служи.

Август мес. 1926. г. Овог мес. подигнута је на Борском гробљу лепа кућа, која може послужити за чувара гробља као и за склониште посетиоца гробља приликом временских непогода. Кућа има дугачко предсобље и једну велику собу са једним прозором. Патос је у цеој кући од бетона - цемента. Кућа има темељ и оџак од тврдог материјала, а зидови су јој од брвана који су затим малтерисани и окречени. Кућа је до уласка у гробље. Кућу ову је подигла Општина Борска под председништвом газда Милана С. Јовановића тргов. из Бора.

Вреди споменuti да је Борско гробље до 1924. године било неограђено. Те године је оно ограђено лепом високом оградом од дасака и то опет од општине Борачке под председништвом газда Милана С. Јовановића.

1927. година. - У Бору иза колоније и болнице Француског Друштва Борског рудника основано је за време непријатељске окупације 1916-18. год. војничко заробљеничко гробље. Гробље је сачувано до данас, а налази се на лепом пропланку западно од колоније. Оно је ограђено јаком дрвеном оградом средње висине – четвртастом и дугачком 19 метара а широком 17 метара.

У средини уз западну дужину гробља постоји споменик од цимента висок и облика пирамidalnog обелиска, ограђен са ниском оградом гвоздених полууга које се ослављају на ниским стубовима од цимента. На површини споменика која гледа према истоку нацртан је у цименту један крст руски а испод њега су исписане речи које се не могу прочитати јер је услед временских непогода површна цимента изеђена и писмена су се покварила; даје се само прочитати реч „товарищци“. Десно и лево од споменика и испред њега премаисточу поређано је 24. двадесет и четири гробова обележених дрвеним красточама у којима лежи 19. деветнаест заробљеника војника Руса и 5. пет Талијана¹¹. Имена заробљеника Руса су непозната.

Марта 7-12. 1927. године извршена је извесна промена на светњацима цркве Борске. На име, за три светњака у средини храма набављене су лепо израђене дебеле дрвене свеће које су лепо измоловане и нашаране те потпуно имитирају свеће. Свака од ових дрвних свећа има лепу и високу чауру од бакра, а на свом горњем делу носи по један лепо израђен широки венциј од бакра у коме стоји кандило. За тим, на лепом полијелеју у средини храма заменењене су свеће са кандилима. Свака од 15. чаура за свеће на њему добила је по једну лепо израђену чауру од бакра која се добро у њој заглављује и када у себи прима по једно кандило. За тим на часној трпези у олтару два масивна никлена светњака која су раније имала по једну свећу преправљена су тако да сваки има по три лепе бакарне чауре које примају по једно кандило. Осим тога преправљен је петосветњак на часној трпези који је добио 5. уметнички у виду цветова израђених дубоких бакарних чауре, које могу да спречавају капање свећа на часну трпезу као и да приме по једно кандило. За исти циљ је оправљен и никлени светњак на жртвенику.

Овако преправљени светњаци засијали су дивно из свечаној служби на дан недеље Православља 13. марта 1927. год.

Поправку је извршила бесплатно линница Борског рудника на молбу месног свештеника Андреје Ђорђевића.

24. Априла 1927. год. поред горњих светњака о ускрсу засветлела су у цркви с једне и друге стране иконостаса два велика слова Х В иницијала Христос Воскресе начињена од дрвета, позлаћена и окиђена са 16. кандила. Ова слова са кандилима приложио је цркви Рус Михајло Дроздовски инжињер у Борском руднику.

28. Јула 1927. г. Црква Борска због своје подесне конструкције, распореда унутрашњег и намештаја врло је пријатна њеним посетиоцима. Нарочито зими када се црквена врата затварају а у цркви поред певања певача чује се тихо и потмудо бубњење фуруне која стално за време Богослужења гори и из које се с времена на време вади изобиљан жар и насыпа на препуну такође од жара два велика мангала да би црква била још топлија, посетилац црквени осећа једну топлину и пријатност као у домаћој кући. Но и поред тога цркве-

¹¹ У време окупације у Првом светском рату немачки управитељи рудника ангажовани су за рад у Бору око 1000 ратних заробљеника са руског и италијанског фронта. Ратни заробљеници сахрањени на овом гробљу погинули су или умрли радни у Предузеју.

ни под који је почињен са хладним бетонским плочама под утицајем великог мраза који влада зими у Бору врло хладан зими тако да побожни посетиоци црквени стоећи на њему и ако покривеним доволним делом са рогозом и са по једним нилимом осећају испадност у ногама и чине честе покрете ногама. Да би црква и с тесне пружала зими побожним хришћанима мир и омогућила им да се они потпуно несметано посвећују молитви, набављене су 28. VII. 927. г. 78. дасака чамовних дебелих 2. сплитиметра изредисаних и дужине 2,50. метра, 2. метра, 1,50. метар и 1. метар за патосирање десне и леве стране црквеног простора. Патосирај даскама патос ће се покривати са рогозом и нилима те тако ће побожни хришћани налазити у цркви за време зиме поред душевине и телесну топлину и одмор.

14. Децембра 1927. године умро је у Бору газда Милан С. Јовановић индустријалац. Именован је рођен 1889. године у Бору од родитеља: Симе Јовановића и Руже индустријалаца. Именован је располагао са ретком интелигенцијом и речитошћу. Он је волео књигу и у његовом друштву сваки је имао да чује интересантне и озбиљне ствари. Због љубави своје према књизи био је председник и оснивач народне читаонице у Бору, због чега је био и похваљен од стране Министарства просвете. Као човек је био благ и учтив према свакоме па и према својим политичким супарницима. Био је такође правичан као и увиђаван у погледу добра народа свога родног места.

Због тих својих особина он је био изабран крајем 1923. године за председника Борске општине. Као општински председник оградио је Борско гробље јаком дрвном оградом, док је пре долaska његовог за председника општине гробље било неограђено. Осим тога он је подигао у гробљу солидну зграду за склониште света за време исподногоде. Затим он је спојом лепом тактиком према Француском Друштву Борског рудника и помоћу транзакција које је с њиме учинио приволео то Друштво да подигну у Бору лепу и солидну општинску зграду преко пута цркве као и одличну зграду за основну школу на - једно 100. метара - више општинске нове зграде¹². Он је био врло добар председник школског месног одбора. Стварао се је за све школске потребе.

Према цркви је такође био пажљив. Он је мислио да се по довршетку школе заузме да се сазида за месног свештеника посебан стан, како он не би зависио од Франц. Друштва Борског рудника у погледу стана. Према свештенику и према цркви је показивао искрено поштовање и озбиљност а за сваки обред који би свештеник учинио за општину он је свештеника богато награђивао.

Поред горњих његових дела треба напоменути и колески леп мост са заданим од камена и бетона основама а који је подигнут на крају Бора на Борској реци и спаја главни друм који од Бора води ка Кривељу и првом врху.

Због таквог његовог рада и понашања пок. газда Милан био је у народу опште омиљен те је и његова пратња 16. Децембра 1927. године била импозантна и носила је карактер опште жалости за покојником. На његовом опелу опростили су се у својим говорима у цркви с њим у име свих установа и сталежа: месни свештеник; члан општине; учитељ и секретар Француског Друштва Борског рудника као и управник Борске поште. На опелу је певао Зајечарски певачки хор.

Слава пок. Газда Милану!

¹² Од свих јавних објекта у Бору у периоду између два светска рата једино Соколски дом није изграђен средствима Француског друштва Борског рудника. Поред овде поменутих грађевина и првобитне православне цркве, Француско друштво је подигло и: нову зграду општине (1932); нову болницу (1933-34); зграду за старешину српске испоставе и зграду затвора (1936); нову основну школу са учитељском становином (1937); нову православну цркву са становом за свештеника, павиљон за заразне болести при болници и нову пошту (1940). Француске грађевине одноковале су се, иначе, функционалношћу, солидношћу и модерном опремом; неке од њих и данас служе својој првобитној намени.

29. Априла 1928. год. обављени су били у Бору избори за новог председника на место умрлог газда Милана. На изборима је победио сељак из Бора Петар Костантиновић, па је тако председништво општине Борске прешло у руке другога из руке породице газда Симе Јовановића која је општину држала за 50. година.

Победа новог председника била је израз реакције против газда Симе Јовановића који је сметао страницима да отварају механе и дућане у Борској колонији, да конкуришу његовом дућану и трима кафанама и да искоришћавају народ у Бору. Због тога су новог председника много помогли дућанџије на избору - морално и новчано.

Од новог председника се очекивало да даде потпуну слободу свакоме да отвара радије у Бору. Осим тога очекивало се је да он поради на бољем уређењу Бора као и да води рачуна о цркви и школи. Но докле су очекивава што се тиче слободе отварања радија остварена под његовим председништвом, дотле се наде цркве и школе на њега и да се донесе 10. Новембра 1928. оствариле. Нови председник Петар Костантиновић гледа да има што мање везе са црквом и са свештеником. О празнику св. Тројица, о Видовдану и државним празницима цркву није посећивао, а доцније је посећивао - кад му је зато учитељска строга примедба - или није са собом дводио готово никога из Опште. часнинства и чиновништва. И не само то, него под његовим председништвом општина Борска изгледа као да се боловнавигирала у њеним односима према цркви. Тако на пример Општина ни до данас (10. Новембар 1928.) није показала вољу да ограничи црквени плац који према цркви, инвентару износи један хектар и да га убаштници и ако је за то мольена и писмено и усмено - по наређењу Духовних власти - небројено пута од свештеника. И не само то, него општина и оспорава црквени плац, горовићи да је пркисио само оно што је ограђено - а то је црквено двориште које не износи ни пуну (четврт) хектара. А кад се је приликом општинске заветнице св. Илије 2. VIII (20. VII.) 1928. г. крчмило уз црквени ограду и на празном платну који се сматра као црквени, и црква хтела да наплати од крчмаря у ваду кирије за место, општина је силом наплатила од њих ту кирију за себе, те тако црква није иштвала примила.

Но свој један пример општинске нехатности према народним светињама: Преко пута црквених дворишта постоји споменик палим борцима за народно наслеђе и јединије. Тај споменик је заузимањем бив. општ. управе под председништвом пок. газда Милана подигло Француско Друштво Борског рудника а општина је за њега била дала само неко седам хиљада динара. Тај споменик је освећен и предан општини на чуваше. Но општина није се до сада ни мало побринула да ту светињу ако не лепше уреди и учини је виднијом а оно бар очува какву је примила. У место тога она је дозволила да се јице на огради око плаца покидају од пролазника и од стоке и да стока несметано пасе и ћубри око споменика. Осим тога дозволила је да разна беспоследна лица унапаке и сам споменик. Тако су на споменику лепљене изборне плакате; затим су поваљени шрафови који подржавају мермерне плоче на којима су урезана имена изгинулих и остали натписи; затим су и саме мермерне плоче изгребане са брдитвама и са многих слова је скинута позлата те се она не познају. Најзад је неко изломио и однео решетку кроз коју је падала вода са чесме. Због оваквог става споменика свештеник се жалио Комисаријату полицијском у Бору а и сама општина - писмено а именованом председнику и усмено тражеши да се та светиња поврати у њено пречијашње стање и да се плац око ње лепо огради, како не би са иским хрђавим изгледом убијала углед народа у Бору у очима честих посетилаца Бора, али је његов глас остао глас ванијућег у пустињи. Тако се ова светиња из дана у дан више квари и распада, а општина сеправи као да се то не тиче.

Затим, средином Септембра мес. 1928. г. довршила је и предата општини дивна двопрата зграда за школу. Ову зграду је подигло Француско Друштво Борског рудника на основу транзакције са бившим председником општ. пок. Газда Миланом. Ова зграда је сва од бетона, осветљена је електриком, има велике прозоре и све услове за школу. На првом спрату су ученици а на другом станови за учитеље. Зграда је окречена бело а окренута је према истоку. У овој школи ћаци са учитељима увек радије, али општина ни до данас се

није сестила да нову школу освети и да се у њој чује молитва цркве и народа за здравље, срећу и напредак народне деочице под њеним новим сводом.

У опште под председништвом Петра Костантиновића општина Борска показује велику неактивност која је врло уочљива.

Но с друге стране под председништвом импровизованог људи од рада су стекли жељену своју слободу те су Борској колонији па и селу Бору дали изглед прометног места. У Бору су отворени многи дућани, продавнице, кафана и подруми. Данас у Бору има 6. пекарница; 1. радничка кантине у којој је и посебна пекарница; 1. касина за Францусе; 5. касарнице; 2. вишлернице; 3. мануфактуре радње; 5. колонијално-бакалеских дућана; 2. бербернице; 1. кројачница; 2. обућарнице; 1. народна кујна; 1. казаџиница; 1. нурчанска радња; 1. опанчарска радња; 1. поткивачница; 2. коначница; 1. млекадницица; 5. винских подрума; 7. кафана и 4. пиварнице¹³. Осим тога постоји 1. магацин Француског Друштва Борског рудника где се продаје брашно на велико као и све што колонијално-бакалеске радње имају.

Априла мес. 1928. г. запршена је и предата општини лепа нова општинска зграда. Она се налази преко пута на 100. метара од цркве. Окренута је према западу, а подигло ју је од бетона Француско Друштво Борског рудника. Овде преди да напоменемо да је до Септембра мес. 1928. године село Бор изгубило овај живописан изглед који је имало налазеши се на обалама Борске реке. Јер готово једна половина његова пресељена је на брдо према југу или је растварена даље. Тако сад место где је била главна половина села изгледа пусто као да никад наје ту бруја живот, и само се с времена на време чује одјек камења које локомотиве довлаче и бацају у реку.

20. Јула 1928. год. Увек пажљива према Цркви Дирекција Француског Друштва Борског рудника приложила је цркви два пећанска вунена са ромбичастим шарама лепа ћилима и један пиротски ћилим. Она су прострета на дан радничке славе св. Великомученика Прокопија 21. VII. и чине леп украс црквеног патоса. Ђилими су иони са лепим шарама а контају 1300. динара.

Сентембар 1928. г. Француско Друштво Борског рудника оправило је цркву звону-ру која је била ослабила и могла је доције да постане склона паду.

Звонара је била ослабила због тога што је са свију страна будући откривена трепела ударце кинса и сњегова под чијом су влагом брива која подржавају кров са звонима почела да труле са приземним задом. Зато је она поткрепљена на тај начин, што су уз свако од 4. бривана прилепљене по две дугачке железне шине које иду од земље па до крова а које су међусобно везане са гнезденим полутама које су за њих зашрафљене.

Затим из звонарије је изменеши приземни зид и направљен је нов и са две стране које гледају према северу стављена је плехана ограда да би спречавала сњег да пада у звонару. Осим тога направљена су у звонари два патоса са по једним степеницама - басамацима за пењање до звона. Дотле патоса на звонари изје било него се са приземља вукло за конопче и тако удараво у звона што је било врло тешко за црквљака. Приземни зид на звонари је окречен бело а шине су офорбране црно.

Април 1928. г. Црквена управа парочитим актом молила је Суд и одбор Борске општине да додеље неку пиву или део од утрине које општина Борска не изостаје иза осталих општина у важнијим према цркви и у вођењу рачуна о њеним потребама; јер Борска црква нема никаквог

¹³ Ако су они ојдавали Летописа тачни, а нема разлога да не верујемо овако педантном попису, онда заиста импресивира брије развој чаршије у наредним годинама: средином тридесетих Бор има 53 занатске радње, око 85 грековачких дућана и преко 70 кафана. То је последња укидана монополског положаја породице Јовановић на борском тржишту.

непокретног имања из чијег би се искоришћавања у неколико помагала, нити пак ужива неку помоћ од општине чија је парохијска црква. Но ову молбу Суд и одбор Општински су одбили с мотивацијом да општина не располаже са погодним земљиштем које би се могло уступити цркви.

10. Октобар 1928. Десетогодишњица пробоја Солунског фронта прослављена је врло свечано у Бору. У цркви после службе Божије приређен је помен изгинулим јунацима са благодарењем. У црквеној авлији било је мало народно весеље. Сељаци ратници носили су на грудима своја ратна одличја.

1. Децембар 1928. год. Десетогодишњица уједињења Срба, Хрвата и Словенаца прослављена је у Бору најсвечаније. У цркви је било свечано благодарење. Певао је одличан руски хор. Затим је била уз свирку музике народна закуска у свечано оживљеном хотелу „Весели рудар“, а увече забава са предавањем пароха Борског, са биоскопском представом и са игриском. Чист приход од 3000. динара подељен је на 2. једнака дела па је једна половина послата Соколском савезу „Душај силини“ у Београду а друга половина средње-школској матици ратне сирочади у Београду.

Крај 1928 – почетак 1929. год. Година 1928. била је неродна. Испочетка су биле многе кишне а затим велика суша, тако да је бело жито било мало а кукуруза и воћа нимало. Због тога је зима 1928-1929. била гладна. Да није народ са села налазио рада у Борском руднику, страдање његово од глади било би врло осетно.

1929. година је пуне важних догађаја за Бор, за државу и за цркву.

6. Јануара па Бадњи дан - Проглас Њег. Вел. Краља Александра I. на народ: укида се парламент и устав; краљ узима управу земље у своје руке а не преко посредника - народних посланика. Израђује се ново законодавство; постављају се нове општинске управе. Кастраирају се земљишта ради примене у живот јединственог пореског закона.

Председник пописне комисије за општину Брестовачку постављен је парох Борски Андреја Ђорђевић. Комисија испочетка ради нормално по затим отпуштања и разменјавања у општини Брестовачкој од вел. жупана отежава рад, јер општинско особље гледа да дотера у ред општинске судске и рачунске предмете те занемара рад у пописној комисији. За овако стање у комисији узима се стапање на одговор председнику пописне комисије који баша кривицу на општинско особље, док ово баша кривицу на председника који тобож не долази на рад. У раду се води велика преписка, председник мора сваког дана да путује пешке у Брестовац јер друкче комисија неће да ради. Ово се продужава све докле комисија није завршила рад 20. Јуна месеца и елаборат послала пореској управи у Зајечар.

27 и 28. Април 1929. год. Лазарева Субота и Цвети - време доста блатњаво. Управа општинске обећала на молбу свештеника да набави врбину за школску дечу, па није испунила обећање. Свештеник са школском децом и са литијом изашао на обећано место за врбину. Но тамо нема ни општинских људи ни врбес. Тако се литија покварила. Деца се разинала кућама а свештеник спаковао литију и одежде и отишао кући. Врбина није дојета није сутра дан т.ј. на Цвети. Тако је на тај Дан црква била без врбес а свештеник је морао да објасни народу узрок тога, нагласивши нехатност општине у томе.

Мај 1929. год. Дошао Вел. Жупан Тимочке области¹⁴ да прегледа рад општинске управе у Бору и да постави нову општину управу. У судници се скучило грађанство већином дућаније из Бора. Међу њима је Борски свештеник. На позив г. Жупана да се грађани изја-

¹⁴ Велики жупан - управник области који је као представник владе примио надзор над државним и самоуправним пословима. Овај положај установљен је у Краљевини СХС Видојевићевим уставом (1921) и Законом о општини управи (1922).

сне о раду општинске управе ако имају примедбе по томе, излази један дућанија који критикује немарност општ. управе према потребама појединца који долазе управи у општ. Судницу. Затим излази свештеник који пошто у име окупљених изјављује захвалност њихову на пажњу г. жупана према народу и његовим потребама а у духу прогласа Њег. Вел. Краља од 6. Јануара 1929. год. излаже неисправно понашање општ. управе према цркви и према верским народним потребама. Описује: не посещавање цркве од стране општ. управе приликом народних односно државних светковина; неактивност њену према ванбрачницима и неморалним појавама у народу; испажњу према споменику изгинулих ратника и наводи случај изигранања ирбице на Лазаревој суботи. На крају предлаже да се општ. управа отпусти а постави нова која ће достојно да представља пред странцима народ и државу. После свештеника војављују се и други графани са примедбама, те жупан на крају објављује општинској управи на чијем је челу био председник Петар Костантиновић, са кметовима: Петром Ђикићем, Јованом Бусићем и Јанком Ђосићем, да иду кући и гледају своје домаће послове.

После овога настаје код среског поглавара испоставе Борске г. Добросава Пејића, човека одлучног и моралног, саветовање о новој општинској управи. Саветовање је интимно између свештеника Андреје Ђорђевића и поглавара. На позив поглавара долазе Сима Јовановић индустријалац и Бранислав Ковачевић апотекар. Свештеник предлаже листу управе и одбора од најбољих људи свих партија са г. Симом Јовановићем на челу као председником. Но ова листа се не узима у обзир због тога што је било по наређењу Министарства потребно да буду сви одборници исте партије које су били бивши одборници. Но тад саветовање запиње. Од радикала¹⁵ се није могао исти цео број достојних одборника нове општине, те је исти склопао како се могло. У одбор је ушао и свештеник. Но дућаније кад су чули за овако решење полетели су жупану да листу осујете, јер је она имала на челу Симу Јовановића и иске радикале који нису за одборнике достојни. Исти дућаније са једним чиновником Србином Француског Друштва били су против апотекара Бранислава Ковачевића као одборника јер је у сродству са Симом Јовановићем па и против свештеника који је Симу предложио за општинску управу.

Тад је она листа поништена, и састављена друга од људи: радикала и ван-партије, свих угледних и достојних за општински одбор. Од ових је било половина радника из Борске колоније а половина честитих сељака. А као председник на предлог свештеника одређен је Марко Петровић пекар из Бора и демократ, пошто је отпуштен председник Петар Костантиновић изјавио да је по значелу био демократ. Овака листа је поднета на одобрење вел. жупану, и веровало се је да је она дефинитивна и усвојена.

Но против њеног одбора продужиле су се закулинске борбе, јер је у том одбору од поглавара опет увучен Бранислав Ковачевић апотекар и Андреја Ђорђевић свештеник. Против Бранислава Ковачевића се интригирало да је болестан и неспособан за одборника, а против свештеника - да је човек са настраним појмовима. Због овакног закулинског рада испало је ово, да су председник са кметовима изабрани - они који су предложени, а на име: Марко М. Петровић, пекар за председника; за кметове: Живојин Ђорђевић, Сима Јов. Дулкан и Алекса Ђурић, а цео одбор остао онај стари који је и раније био.

Тако је постављена у Бору нова општинска управа са новом ћупом а са старим трупом.

Општинска управа је положила заклетву пред поглаварем Добросавом Пејићем а без свештеника. Но затим после неколико дана она је исту заклетву обновила пред свештеником, не наградивши за ово свештеника са никаквим хонорарем.

Председник Марко М. Петровић и кметови добри су људи. Они по кад-kad посењују цркву а редовно је посењују о државним светковинама. Под његовим председништвом признато је цркви од општине - после поновних борби свештеника Андреје Ђорђевића у том правцу - право својине над целим плацем њеним од једног хектара и 19. квадратних ме-

¹⁵ Бор и околина били су, захваљујући утицају породице Јовановић, антредијенијско радикалско упориште.

тара, што се пре овој цркви оспоравало. Убаштиње овог плаца неће је потпуно завршено. Тако је председник Марко М. Петровић са својом управом забележио један траг у везама општине са црквом Борском. Марко М. Петровић је човек млад од својих тридесет година; стаса је мало више од средње висине; првакаст је у лицу са густим обрвама црним и црном косом и са меким гласом. У Бору је раније био г. Симе Јовановић пекар, затим је подигао своју фуруницу где ради самостално. Именован је обичне интелигенције, није тврдоглав и првакаст је сваки добар савет те разуме сваку добру ствар за народ. Родом је из Гргљана ср. Зајечарски.

Тако је општина Борска у лицу Марка М. Петровића прешла у руке не домородца и не сељака и радника него страног дућаније.

Мај 1929. год. Дирекција Француског Друштва Борског рудника приложила цркви Борској 10. комада табур столица, да би служиле мајкама да на њима седе и доје децу коју доносе у цркву на крштење те да иеби деца плакала за време службе и рушила потребан мир.

Осим тога Дирекција Франц. Друштва приложила је цркви два нова мале ћилима вука пећанска са шарама ромбичастим у вредности 500. динара.

21. Јула 1929. год. Празник св. Великомуч. Прокопија прослављен је у Бору на врло свечан начин, јер тог дана је слављен не само рударска слава Борског рудника него и двадесет петогодишњица рада Француског Друштва Борског рудника. Свештеник Андр. Ђорђевић је истакао сва добра што је ово Друштво учинило за Бор и пожелео да ово Друштво дочека и прослави и педесетогодишњицу и стогодишњицу свога опстанка и рада. После службе Божије у цркви била је народна закуска и народно весеље у црквеној аванџији уз свирку музике. Увече пак у сали хотела „Весели рудар“¹⁶ била је забава на којој је свирала војна музика из Зајечара.

18. (5) Августа 1929. год. Његово Преосвештенство г. Епископ Тимочки Др. Емилијан извршио је канонску посету Брестовачкој бањи. Дочек његовог табора био је величавствен. Пред улаз у бању дочекао га је небројени народ из бање и Брестовца и из Бора заједно са управитељем бањским и са председницима Борске и Брестовачке општине. Била су и сва школска деца са својим управитељем Војом Вукадиновићем. Била је и литија са одличним руским хором. Пред г. Епископом уз певање руског хора изашао је свештеник Андр. Ђорђевић са једном школском девојчицом, која је држала леп букет цвећа, и пошто му је поднео на целивање св. Јеванђеље, у име школске деце умolio га да прими букет цвећа које изражава њихове лепе осећаје према своме духовном пастиру.

Затим је литија кренула уз песму руског хора и дошла на одређено место, где је била сва спрема за водосвећење.

Ту је свештеник у име бањске управе, у име бањских посетилаца као и народа Брестовца и Бора поздравио г. Епископа, истакнувши важност његове пастирске посете овоме крају и изразивши му радост коју је тиме код свих проузроковао. Затим је Његово Преосвештенство у одговор изрекло лепу беседу окупљеном многобројном народу, па је извршено водосвећење и кропљење народе. На јектенијама је одговарао одличан руски хор, који је певао и све потребне за овај случај песме на опште задовољство и одушевљење.

Канонска посета Њег. Преосвештенства Брестовачкој бањи извршила је после подне око 5. часова. У вече је владика пренео у бању као гост управе бањске а сутра дан на преображење продужио за Злат.

¹⁶ Најзначајнији јавни објекат у Бору (поред Соколског дома), кафана „Весели рудар“ Симе Јовановића, подигнута је 1904. године и готово је врвњак рудника. Она је била место првих културних дешавања (блоксписке и позоришне представе, прославе пријавних празника и разних годишњица итд) и исходиште првобитног борског грађанства.

Поводом руског црквеног хора у Бору вреди споменути, да он постоји од 1923. године. Он је дилетантски и мисао је увек чланове своје, јер су исти од њих одлазили из Бора а други долазили. Кад су велики празници – те пису бивали запослени у Борском руднику, они су певали у цркви. Ово је трајало до Маја мес. 1929. год. 21. Маја ов. г. свештеник Андреја Ђорђевић замолио је посебном молбом Дирекцију Француског Друштва Борског рудника, да чланове овог хора не ангажује са радом у недељне дане као и у 12. православних празницима и дозволи им да певају у цркви у те дане, и да њихово певање у цркви рачуна им као рад на коме су запослени у Борском руднику, па да не укида њихове дисциплине од рада у те дане. У молби је свештеник истакао велико задовољство које овај хор пружа својим певањем у цркви радицима и сељацима, који се после недељног напора кроз певање овог хора одмарaju душевно, покрепљују и узанишују у својој молитви Богу у цркви. Затим је истакао, да ће одобравањем овоме хору да пева у цркви – као што се предлаже – Дирекција да учини велику услугу своме православном радицишту као и осталим мештанима и омогућити да овај хор својим певањем даје Борском руднику изглед културног места.

Дирекција је уважила молбу свештеника, те тако од Маја мес. 1929. год. пева у Борској цркви редовно руски хор чији је први диригент Андреја Клелинић инжењер - пртач¹⁷, а други - Ракићански, радник.

Поводом Руса у Бору вреди споменути да су они отворили и своју основну школу са забавиштем Јануара мес. 1928. год., која врло добро ради. Ова је школа призната од Државе од које се и издражава. Њен рад увек почива са освећењем свештеника у почетку школске године. У њој се примају и спрска деца која могу да плаћају држави 100. дин. месечно школарине.

Руси у Бору имају своју кантигу са читаоницом, и често приређују концерте са позоришним представама у корист своје школе и других хуманих својих циљева. Побожни су и поштују спрског православног свештеника који им увек радо излази у сусрет у њиховим верским потребама.

1. Септембар 1929. год. Овог дана у недељу после подне око 5. часова извршио је канонску посту Борским католицима Римокатолички надбискуп Господин Рафаел Родић. Дочекан је са литијом од његових верника и од њихове деце. Православног народа у његовом дочеку није било. У име православних пожелео му добродошлицу свештеник Андреја Ђорђевић. Затим је литија отишла њиховој цркви¹⁸ где је Господ, надбискуп пошто је изговорио лезу и темпераментну беседу поделио свету потврду (кризму) приведеној му деци.

Затим је госп. надбискуп у пратњи својих свештеника и православног свештеника Борског отишао код директора Француског Друштва Борског рудника на вечеру. Сутра дан пак отишао је аутомобилом за Београд.

Београдски надбискуп г. Родић је постари човек пријатног изгледа и врло пријатног и коректног понашања према свакоме па био он и православне вере. Његово снисходљиво понашање према својим свештеницима може да послужи као леп пример многим црквеним православним великолестојицима и судијама који се понашају према подручном свештениству са висине и пријатно им је кад им неко пузи, чиме показују небратолубље и истрпљивост према својој Христу сабрањи и сатрудницима.

Поводом Римокатолика у Бору вреди споменути да их има данас око једне стотине породица, које су све готово стране народности. Они су испрва имали једну капелицу у француској основној школи у Бору. А затим им је Дирекција Француског Друштва Борског рудника један повећи молитвени дом засебан водигла. Свештеника имају једног - госп. Пер - Прива, човека средњих година, врло интелигентног, побожног и добричину. Но он станује у Београду где има парохију, а у Бор долази један пут месечно да служи у цркви и изврши верске потребе појединача. Кад долази у Бор, увек посећује православног свештеника. Г.

¹⁷ Заправо архитекта, пројектант новог православног храма, Соколског дома и других објеката у Бору.

¹⁸ Црква Светог Луја (Св. Луј), подигнута 1928. године.

Пер - Прива је по народности Француз¹⁹, у црквено верским односима према православним слободоумцима. Он готово не чини разлику између римокатолика и православних, истински се радује сваком религиозно-моралном напретку православља и у таким својим назорима васпитава и своје верне. Отуда Римо-Католици у Бору поштују подједнако и цене православну цркву и њиховог свештеника.

Друго полугође 1929. год. Борска радичка Колонија се нагло подиже. Зидају се у њој величанствене зградице²⁰ за становљавање као и фабричка одељења.

5. Децембра 1929. год. пре подне умро је Петар Страјиновић земљедел. из Бора и први тутор Борске цркве. Он је умро услед повреде од неуспеле операције која му је у болници Борског рудника извршена у нози где је имао проширене вене.

Именован је био врло добар црквени тутор. Цркву је посећивао сваког празника и у њој ревносно помагао да продају смећа и одржавају реда у цркви код народа. Свештенику је најчешће додавао кадионице да време крштавања деце и венчавања. Тако и кад се је венчала његова унука од сина 3. Новембра 1929. г. он је помагао свештенику у цркви додавањем кадионице и т.д. После једног таког рада 10. Новембра исте год, кад је остао сам са свештеником у цркви он му је пришао и рекао: г. Андреја, хайде да се опростимо и пружио му руку. Гледајући га здравог и не знајући шта тиме хоће, свештеник га је благословио и рекао Бог нека ти опрости а ја од своје стране немам за што да ти опрости.

Тад му је он рекао, знate, више нећemo да се видimo. Хоћu да идем од сутра у болницу да ми се изврши једна операција у нози, па зато за идућу недељу нећu да дођem у цркву, јер ћu бити у болници. Свештеник му је на то пожелио успех у лечењу, па да здраво опет продужи рад у цркви, и тако су се раставили. Тако је пок. Петар собом доказао ону истину, да человека у многим случајевима обузима јасно предсоећање близости краја живота, и ако он у том тренутку уживи потпуно здравље, и то предсоећање он испољава својим нарочитим понапашањем и говором. Пок. Петар је био добар домаћин и родитељ. Имао је 5. синова, од којих му је један погинуо у рату. Био је нормалног стаста човек и стар 56. год, првенаста у лицу, са проседом косом, и здрав. Он је услед неспособности лекара који га је оперисао изгубио живот свој.

Слава му!

Крај 1929. год. Година 1929. показала се за Борску парохију и њену околину као плодна. Сељак је могао да напуни своје амбаре житом и кукурузом а такође имао је дosta и воћа као и хране за сву стоку. Милина је а и дирљиво је било гледати како у јесен па и у зиму сеоска мала деца једу крушке и остало воће у коме су раније године апсолутно оскудевали.

Због родности године било је код народа доста свадби и осталог весеља.

24. Новембра 1929. г. у недељу у 9% часова пре подне дошао је у Борску цркву из Зајечара – одакле је допутовао аутомобилом – Његово Преосвештенство Епископ Тимочки др Емилијан у пратњи председника Духови. Суда г. Драгише Милетића и свога ђакона. Он је одстојао на служби у цркви при чијем крају је изрекао народу пастирску поруку. Затим после службе је у архијереј, митрополит и са митром на глави и у омофору и држени жезал извршио венчање Саве Броцића свога верног момка²¹ и његове заручнице Вере

¹⁹ Јер Прива Балаз, француски свештеник из реда асумпциониста. У периоду између два рата борску католичку жупу опслуживао је и Хризостом Монијер, из истог свештеничког реда.

²⁰ Оаде летоописа бележи почетак изградње гаја. Нове или Лужне колоније, изнад Борског потока.

²¹ Сава Броцић, касније познати гробар у Бору, класник гвожђаре и књижаре и један од првих издавача разгледница са борском тематиком.

херке Камила Азарно²² предузимача из Бора. На венчану су чинодејствовали са њим Председник Тим. Дух. Суда г. Драгиша Милетић, љакон и свештеник Борски Андреја Ђорђевић. На венчану је Епископ изговорио појку младенцима, после чега се је отишло на свадбени ручак. Око три сата поподне Њег. Преосвештенство са својом пратњом вратило се је у Зајечар.

1930. година. 27. Априла уведен је у дужност нови тутор постављен од Општ. Суда Борског на место почившег Петра Страјиновића. Нови се тутор зове Димитрије Јанковић. Он је земљедел. из Бора и угледан домаћин. Стар је око 60. година; сувоњав и кротак по изразу.

30 Јуни - 20 Јули 1930. год. За ово време вршила је оправка цркве Борске. Ову оправку извршила је на писмену молбу Борског пароха Дирекција Француског Друштва Борског рудника као тутор цркви, а пошто црква није имала за ово средства. Црква је оправљена на тај начин што је за фуруну у олтару избушен оцак кроз зид, па је затим сазидан више крова и осимисиран тако да не ружи облик цркве с поља, а из оцака је забијен ћунак са шеширом одозго. Пре овога фуруна у олтару је имала ћунак који је излазио кроз прозор на поље. Тако направљена фуруна је често пута пушнила – нарочито кад дува кашава (т.ј. југословачки ветар) тако да су морала из цркви да се отварају врата да би дим излазио. У таким приликама ватра се у цркви гасила, како би народ могао у цркви да одстоји за време службе. Због таког пушења црква је изнутра много била почажана. Изградњом оцака као што је речено, стављен је крај неспособном пушењу фуруне и омогућено је одржавање чистоће у цркви. Поред оцака цркви је затим оправљена у следећем: отворена су два вентилатора према западу више певнице да би заостао дим од тамиљана могао излазити из цркве на поље. Вентилатори имају вратаница да би се могли отварати и затварати по воли. Вентилатори имају везу са два кубета западних на крову црквеном, на којима су на једној страни постављена два избушена са по 20. великих рупа плеха, да би кроз њих пролазио дим. Црква је изнутра и споља окречена. Изнутра је лепо измолочана. На аркади више иконостаса насликан је један леп крст у кругу са гранама и цветовима с једне и с друге стране круга. Свод олтара је окречен плавом бојом ноћног неба, па је у средини свода златно насликан руски крст и околну као и по целом своду насликан је златном бојом звезде разне величине врло симетрично.

Кров на цркви цео префарбан је црвеном алюминијумом бојом и одозго пресвучен црном тоновском бојом. Звонара је офорбана и окречена и на њој су нова врата са бравом направљена. Ограда црквена оправљена је – закриљен је њен зид и дрвени део поправљен и учиврашен.

Тако је црква добила диван изглед, и тако оправљена служила на дан рударске славе св. Великомуч. Прокопија 21. Јула.

У препуној цркви народом парох Борски Андреја Ђорђевић је у своме говору истајао као народу побожно дело оправке и украса цркве што је учинило Француско Друштво Борског рудника и том приликом је јавно захвалио Француском Друштву и похвалио га за ово дело. Француско Друштво је за оправку цркве потрошило преко 15.000. динара.

2. Август 1930. г. Празник св. Пророка Илије када је заветина села Бора прослављен је у Борској цркви свечано. После службе Божије било је око црквене ограде на плацу који је од општине признат за црквену својину и убаштињен – народно весеље које је трајало до дубоке ноћи. Ранијих година народно саборисање о св. Илији обављало се је пред општинском зградом у селу. Но од 1929. године ово саборисање се обавља око цркве пошто је

²² Камило Азарно, грађевински предузимач, привадио колоније италијанских стручних радника ангажованих од стране Француског друштва Борских рудника. Иначе, најзначајнији грађевински предузимачи у међуратном времену били су Петар Коларо, руски емигрант из Бора и Јосиф Гранак из Београда. Они су изградили готово све привредне, јавне и стамбене објекте у Бору. (О њима више у наставку Летописа.)

општинска зграда премештена на друго место. После црквене свечаности и свештениковог говора, пред првом је са одобрењем свештениковим изговорио појку народу и један сељак Богомольца, препоручивши народу да поштује цркву и свештеника, да набавља православне иконе и ... да се жене нероткиње које хоће да добију децу обраћају њему за упутства.

Септембар 1930. г. Важна појава у животу српске православне цркве и народне школе. Државним законом дато је право свештеницима да предају веронаку у школама. На основу овог закона и у Борској осн. школи постављен је актом Дух. Власти Епархије Тимочке за вероучитеља парох Борски Андреја Ђорђевић. Овај је приликом почетка школске године извршио у цркви Борској – препуној народу и у присуству ђака осн. школе – српске и руске, водосвештење са призвивом светог духа, ком је приликом изговорио поучну реч народу и деци. Па је сутра дан у понедељак почeo вероучитељску дужност у школи. У сваком разреду школе он је од управитеља школе г. Мирка Јовановића представљен деци као њихов вероучитељ ком је приликом деци препоручено да га слушају. Борски парох радио је у школи после свога ступања на дужност 28. часова. После тога он је одстранен од школе по наређењу школског надзорништва, пошто није за вероучитеља стигло одобрење од Бановине. Тако је он био ван школе до 21. Новембра, кад му је дошло речено одобрење те је позват поново на дужност у школи. По наређењу из Бановине стављено је у дужност општинским управама да одреде и плаћају хонорар вероучитељима. Па и општина Борска одредила је хонорар свештенику Андреји Ђорђевићу за предавање веронаку у Борској школи. Овај хонорар износи годишње 1500. - хиљаду петстотину динара, т.ј. на сваки час по пет динара, а годишње се предаје 300. часова веронаку.

Крај 1930. год. Иницијативом и свесрдним заузимањем начелника среске Испоставе г. Лазара Михајловића и управитеља Борске осн. школе г. Мирка Јовановића основано је у Бору соколско друштво²³. Староста соколства је постао – врло интелигентан и говорљив г. Лазар Михајловић. Он са именованим учитељем води енергичну акцију на све стране како би се у Бору подигао Соколски дом у коме би поред осталог било смештено дилетанско позориште из Бора које данас носи назив – „Чича Илија”, Борска народна књижница и читаоница која данас постоји само именом, као и биоскоп. У управи соколског друштва је уведен и Борски парох.

Крај 1930. год. остварен је у Бору водовод. Подигнуте су три чесме са лепом планинском водом у селу Бору; једна чесма у школској авлији и једна чесма на општинској пијаци у Бору. Водовод је предат народу на послуживање.

Крај 1930. год. Ограђен је споменик који је код цркве, бетонским зидом са гвозденом врло укусном решетком на зиду и са гнезденим вратима на улазу за чесму споменикову. Споменик је оправ и слова имена изгинулих ратника су поново поизлађена. Осим тога – црквеног плаца који је био неограђен, ограђен је дрвеним оградом – офорбаним. Трошкове око ограђивања споменика и цркве, плаца подијела на молбу Пароха Борског - Општина Борска.

Но на жалост радници Борског рудника који долазе са околних села кваре ову ново подигнуту црквену дрвenu ограду, одкивајући ноћу при пролазу по иску леству и односећи је кући. Осим тога поједињи радници пуштају свиње око споменика на црквеном плацу и баџају отпадак од својих одела и обуће, те се не може одржавати на овом плацу угледна чистота. Против радника као пролетера ништа се ефикасно није могло предузети, јер црквени плац

²³ Соколско друштво, најзначајнији вид грађанског организовања у Бору. Имало је преко 100 чланова. Поред веома успешне спорске секције (електске вежбе и гимнастика, а поред тога и атлетика, одбојка, бокс, фудбал, па чак и скокавање), при Друштву је радио и дилетантско позориште, народна књижница и читаоница, биоскоп, хор и оркестар.

о коме је реч, јесте једини преостао отворени и широки плац у Бору, те својом ширином, као и травом и водом на споменику привлачи и људе и стоку. Црква пак није у стању да издржава стражара за чување реда на овом свом плацу нити је у стању да долази у конфликт са радницима и њиховим фамилијама.

Ограђивање споменика црквеног плаца извршио је предузимач Камило Азаријо Септембра месеца 1930. године.

29. Септембар 1930. год. изненада посетио цркву Борску Њег. Преосвештенство г. Епископ Тимочки Емилијан. Он је дошао око 5. часова увече аутомобилом из Брестовачке бање где је био на ручак са председником Дух. Суда г. Драгишом Милетићем. Свештеника није нашао јер овај је био у Кривељу. Пошто је прегледао унутрашњост Борске цркве као и рад мајстора који су оправљали споменик код цркве, продужио је пут за Кривељ где је такође прегледао цркву. Но и тамо није нашао свештеника пошто се овај вратио у Бор па није нашао ни туторе који су отишли својим кућама. Затим је епископпродужио за Зајечар.

Август 1930. г. У селу Брестовцу Борске Парохије извршена је промена општинске управе: Изабран је нови општ. одбор са новим председником газда Јованом К. Милошевићем кафедром. Газда Јован је човек високог раста са просто ошишаним косом на глави и пуначак. Тело му је симетрично. Бркове има жуте. Именован је добар човек и вредан домаћин. Нови општ. одбор је заклео приликом ступања на дужност парох Борски Андреја Ђорђевић, ком је приликом после речи старешине српске Испоставе г. Лазара Михајловића изговорио пригодне речи општ. часницима.

Зима 1930-31. год. била је умерена и сиротини наклоњена. Година 1930. год. била је у усевима умерена. Жита је било толико колико да га сељаци не купују за храну своју. А воћа осим мало шљива и грожђа – није било.

19. Јануар 1931. године – извршена је Богојављенска литија у Бору свечано. Освећење Богојављенске водице извршено је пред спомеником изгинулих ратника. Том приликом први пут општина се је постарала да се направи крст од леда за литију, чиме се је пружио леп изглед литији. Крст од леда је постављен на једвој столици.

4. Април 1931. год. На Лазаревој Суботи био је пао снег и обеливо свуда земљу. Дечја врбица обављена је по снегу. У новој колонији школска деца су се сликала са учитељем и свештеником имајући иза себе бруда бела од снега. Врбове гранчице пак које су деца носила биле су без лишћа и само са малим пупољкама. Пролеће је ове године задошнило са својим доласком.

14. Април 1931. год. Умрла је у Бору мајка Борског пароха - гђа Јелена Ђорђева из Приштине. Умрла је од великог проширења срца у 57. години живота. Сутра дан је свечано сахрањена у Борском гробљу на западној страни његовој уз учешће многобројног грађанства из Бора и Борске колоније. Дирекција Борског рудника учествовала је лично на погребу. Служила два свештеника: парох Слатински Милутин Живковић и парох Борски Андреја Ђорђевић. Певао мешовити руски хор из Бора под вођством г. Андреје Кленинића. На гробу именован подигнут је споменик од белог мермера са натписом: Јелена Ђорђева из Приштине, рођ. 1874. год. 15. IV. 1931. г. Споменик подигше синови: Андреја Ђорђевић свештеник, и Драгољуб.

Април 1931. год. Ружна појава у Бору: међу радницима су почели да се опажају и муслимани. Ових је данас на раду у Борском руднику око 52. човека. Они су почели да се

сажинљавају ванбрачно са православним Српцима. Један се је са једном Српком сестром радника из Соко-Бање венчао по турском закону код ходе који му је дошао у Бор и венчао га у њег. кући. Сад се спрема и друга сестра истог радника да се венча за другог муслимана. Парох Борски Андреја Ђорђевић набавио је списак радника муслимана и предао га преко другог лица – чиновника Борског рудника - Дирекцији Борског рудника са усменом молбом да Дирекција не прима у будуће муслиманске раднике и да постоје отпусти, пошто они ванбрачним сажинљавањем са православ. Српцима и венчавањем с њима по исламском закону вређају моралне и верске осећаје и национални понос код православних Срба у Бору. Дирекција је преко истих лица обећала да ће муслиманске раднике постепено да отпушта из рада и друге у будуће неће да прима на рад.

Април 1931. год. – Друга ружна појава у Бору: кафане и подруми у Бору претерано су се намножили²⁴, привлачни раднике са пићем и свирком свирача и празници им успове чим приме ови плату или форшум. Међу кафанама и подрумима настало је несавесна конкурсија. Тако један кафеџија велике или забачене кафаре знани Чибук да би привукao раднике к његовој кафани отворио је у истој јавној кући блуда под видом келиерица. Парох Борски Андреја Ђорђевић извршио је оштру представку код Општинског суда против именованог кафеџије тражећи да се келиерице-блуднице прогтерају из Бора. Општина је предузела кораке код српске Испоставе а затим је известила пароха да су речене келиерице прогтеране у своје место рођења.

Мај 1931. г. – трећа ружна појава у Бору: на непрописном растојању т. ј. мање од 120. метара од цркве подигнуте су пре 2-5. недеља две кафана. Ове су у последње време о празницима употребљавале свирку блех музике и у времену кад је служила црква, чиме сучиниле сметње мирном црквеном Богослужењу. Парох Борски Андреја Ђорђевић подисао је општ. Суду тужбу против речених кафана, тражећи да оне сагласно одредбама закона, не употребљавају свирање кад црква служи о празницима – до 11 часова пре подне. Општина власт са кафеџијама изашли су у сусрет жељи пароховој.

16. Август 1931. год. у недељу – обављена је на најсвечанији начин прослава десетогодишњице ступања на престо Њег. Вел. Краља Југославије Александра I. у Бору. На најобилније посвећено благодарење у Борској цркви изговорио беседу свешт. Андреја Ђорђевић. Потом је устројена величанствена литија. Напред је ишао соколски подмладак из Бора, затим литија са свештеником, па руски мешовити певачки хор и при одморима свирачи су свирали државну химну. Литијом се ишло кроз радиочку колонију и стигло се је на пијацу препуну народа. Тамо је извршен обред освећења темеља соколског дома. На повељи која је уздана у темељ потписан је као претседник надзорног одбора свешт. Андр. Ђорђевић. Староста Борског соколског друштва брат Лазар Михајловић – старешина српске Испоставе – одржао леп говор. После свршеног обреда освећења прешло се у дворани хотела „Српска Круна“ на закуску.

Соколски дом је предузео да зида предузимач г. Петар Коларо под следећу погодбу: Дом да се подигне до после 1. Новембра када би се управи сокол. друштва предали кључеви дома.

Дом ће имати сутерен са малим купатилом са туалетима и клозетом. Затим, салу размера 21,40x11,40 метара и 4. соба.

За дом соколско друштво ће положити предузимачу двеста десет хиљада динара и то половину до свршавања дома а другу половину од 105.000. дин. за три наредне године.

Уговор је потписала управа соколског друштва.

²⁴ Кафанско живот, а са њим алкохолизам, проституција и чести изради, био је истакнута појава у животу Бора у периоду између два рата. Било је различитих кафана: од обичних крчми и подрума у којима се точило јефтиње вино, до отмених ресторана и кафана са хотелским смештајем.

Вреди знати даљу историју издања овог сок. дома.

Кад су подигнути темељи дома до сокла, управа сок. друштва је положила предузимачу 35.000. дин. с тим да му кад дође зграда до крова положи других 35.000. динара и кад се зграда доврши опет 35.000. дин. Но кад је зграда дошла до крова а и по том кад је довршена друштво није имало да плати Коларову. Оно је богорадило на све стране у Држави за помоћ или без успеха. Тад Коларо по завршетку зграде задржао је кључеве дома код себе а дом је уступао друштву само за забаве с тим да му се добивени чист приход са забава даје у отплату дуга. Осим тога он је руском Соколском отсеку у Бору уступио зграду за свакодневне вежбе за 200. дин. крије месечно; како пак соколско друштво није од никада добивало помоћи нити је имало својих средстава предузимач је помисио да ствар плаћања дутоване му суме 70.000. дин. од стране Борског соколског друштва преда на расправљање суду.

Тад се управа сок. друштва налазила у веома тешком положају. Ово је било узрок те у соколство нико од виђених људи у Борској радицији колонији није хтео да узима учешћа из страха да се не запетљају и дођу и сами у незгодан положај. Из овог разлога приликом 1. Децембра 1931. год. кад се је отворио соколски дом и била у њему свечана седница управе соколског друштва и збор свих сокола те полагање соколске заклетве, нико од виђених људи нису дошли у соколски дом него су се ограничили само на присуствовање у цркви на благодарењу. На овој седници која се је обавила после богослужења у цркви у 11. часова пре подне нису били ни учитељ Мирко Јовановић нити староста Лазар Михајловић. Овај последњи је добио премештај мимо своје воље те је отишao у Београд да моли да остане у Бору, а и Мирко Јовановић учитељ је пошао с њим. Тад је на седници изговорио уобичајене поздраве и говоре Андреја Ђорђевић свешт. ком је приликом извршено и заклетву сокола српских после заклетве руских сокола. Посланцу пак старосте Сокола Краљевине Југославије прочитао је тајник сокола. После седнице и свечаности заклетве сокола извршено је сликање управе сокола српских и руских. Увече је била у дому свечана соколска академија ком приликом је поздравио народ који је у огромном броју присуствовао – свешт. Андреја Ђорђевић.

После овога крајем Јануара мес. била је скupштина сокола у соколском дому – по одобрењу г. Коларова предузимача. На првом сазиву скupштине нико није дошао на скupштину па је она сазвана по други пут, ком су приликом дошли око 50. чланова па је скupштина отворена. Поништо је Лазар Михајловић староста премештен у Косовску Митровицу скupштина је отворио потстароста Стојан Бокић – ковач из Бора, за тим се прешло на извештај управног одбора и надзорног одбора. Извештај надзорног одбора дао је свешт. Андреја Ђорђевић.

Поништо је после многе дискусије и критиковања дата од скupштине разрешница досадањуј сокол. управи преписло се је на избор нове управе. Али у њу нико до понуђених виђених грађана није пристао да уђе. Тад је за старосту изабран претседник општине Борске Марко Петровић, пекар, а за потстаросту свешт. Андреја Ђорђевић, за просветару нови учитељ Борски г. Божа Поповић, и т. д. У управи су ушли и чланови дилетанског поуздишта из Бора.

Нова управа соколског друштва изашла је пред многобројан народ у соколском дому приликом прославе 100. годишњице рођења оснивача словенског соколства пок. Мирослава Тирша, која је прослава по одобрењу предузимача г. Колара опет обављена у соколском дому на дан 5. марта, па је речју свешт. Андреја Ђорђевић препоручила народу соколски покрет изнесши велику корист његову по омладину и важност соколског дома у Бору. Потом је читано предавање Боже Поповића учитеља о Мирославу Тиршу.

По овоме је и нова управа соколск. друштва предузела богорадњу код Министарства за физичко васпитање – које је од Јануара мес. установљено – молећи за помоћ ради одужења сок. дома у Бору. Но ... марта Божији промисао који води рачуна о свему што је добро показао је дивну милост и према соколству у Бору. Предузимач г. Петар Коларо ... марта добио је на државној лутрији премију од 300.000. динара, и тад је учинио велико-дуплан гест према соколству у Бору. Он је опростио дуг од 70.000. (тачније 68.400.) динара

који је морала управа соколства да му положи, и предао кључеве дома управи на слободно располагање дома од стране соколског друштва, с тим да му се има у уговором предвиђена временска исплатити сума од 105.000. дин. која је предвиђена у општ. budgetу. Тако је благадарећи племенитом гесту г. Петра Колара предузимача соколско друштво скинуло тешку бригу која га морила и отуђивала његове чланове и дошло до свога властитог дома. Соколски дом је подигнут на земљишту које је Општина Борска под претседништвом Марка Петровића подарила соколском друштву. Г. Петру Колару – који је руски избеглица и католик по вери – соколско друштво је јавно преко дневних листова благодарило прогласивши га за свога највећег добротвора и доневши решење да његову слику набави и држи на најугледнијем месту у сок. дому.

Марко Петровић претседник општине и староста агилај је човек у соколству. Његовом агилошћу и добром вољом целе сок. управе направљена је провизорна позоришна бина у дому и усвојено у дому дилетанско позориште Борско под претседништвом способног глумца Исаидора Димитријевића и жене му Олге. Осим тога уведено је у дому и електрично осветљење са приватне централе Илије Илића – бившег ковача из Бора, пошто Дирекција Француског Друштва Борског рудника није хтела да да за сок. дом електрично осветљење. Тако је дом почeo нормално и са успехом да функционише на просвећивање и добро народа.

Крајем 1931. год. трговац и кафација Љубомир Ж. Јовић са својим оцем Живаном Јовићем отворили су у својој кафани биоскоп-тон-филм²⁵ који успешнијо ради.

Крај 1931. год. Стане Борске колоније – много кафана и подрума а тако исто и дућана разних. Кафане на жалост – осим тон филма – Љубе Ж. Јовића – ради свога опстанка а услед међусобне конкуренције не презају ни од најгорих средстава за привлачење радника – јер су набавиле певачице и кроз њих постале места блуда. Претставке свештеникове да се овом злу стане на пут не помажу код власти. Тако се неморал у Борској Колонији врло распирло.

Последња четврт 1931. г. Њег. Вел. Краљ Александар даје народу нов устав. По овоме уставу извршени избори за народну скupштину која има доста свештеника народних посланика. Скупштина нема партијског обележја.

1932. година. Важна за српско-православну цркву.

7. Јануар (25. XII.) 1932. г. по свима црквама православним – па и у Борској – прочитана је посланица Њег. Светости Варнаве српског патријарха упућена свештенству, монаштву и свему Богом чуваном народу православном којом се извештава да је ступио на снагу нови Устав српске православне цркве који је потврђен од Њег. Величанства Краља Југославије под бр: 134880. на дан 16. Новембра – празник св. Великомуч. Ђорђа (јесењег) 1931. г. а по коме се српска православна црква има организовати на нов и по православну веру и народ користи начин, па се позива свештенство и народ да сарађују на реорганизовању српске православне цркве.

После овога Тимочки Дух. Суд под С. бр: 1410. од 20. Фебруара 1932. послао је пароху Борском за Борску и Кривельску цркву по једну книгу „Закони и Устав Српске Православне Цркве“ и книгу „Справедлена наредба светог Ахијер. Синода за устав српске православне цркве“ с препоруком да се оне добро проуче и имају у свима случајевима у виду.

²⁵ Кафана и биоскоп „Корзо“. Године 1937. Љубомир Јовић подигао је посебну зграду за биоскоп, по највишим тада важећим стандардима (касније Биоскоп „Победа“).

Марта 5. 1932. г. стигао је Борском пароху акт Тим. Духовног Суда са натписом Црквени Суд православне Епархије Тимочке С. Бр: 1563. од 24. (11) Фебруара 1932. г. а са потписом Тимочког Епископа Емилијана, којим се препоручује у циљу извођења Црквеног Устава и потребне организације у Епархији а сходно чл. 267. Цркв. Устава и § 47. Справедљиве наредбе светог Архијер. Синода, да се у року од 3. дана саопшти цркв. суду која лица сачињавају црквену управу Борске Цркве и да се писмено предложе односно кандидују два (2) лица из мирског реда угледна и побожна из оних места из којих су досаданы тутори били.

Марта 16. 1932. стигао је акт Цркв. Суда православ. Епархије Тимочке С. Бр: 2358. од 8. III. (24. II.) 1932. са потписом: претседник црквеног Суда Епископ Тимочки Емилијан, у коме се каже да су на предлог пароха Борског Бр: 189. од 5. III. (20. II.) т. г. разрешени од дужности чланства црквене управе досаданы тутори Борске цркве и на њиховом месту постављају се: 1. Марко Петровић, и 2. Јоксим Јовановић-Дулкан обожица из Бора за привремене поверенике који имају примити дужност управе цркве Борске под претседништвом Борског пароха на дан 21. (8) марта т. г. и затим припремити што је потребно за избор саветника црквене општине у Бору.

Ово наређење црквеног суда је извршено означеног дана у судници општине Борске. Тог дана су на заједничкој седници разрешени досадашњи тутори Борске цркве: Паун Симоновић и Димитрије Јанковић земљ. из Бора као први и други тутор и Паун Междина земљ. из Бора као тутор благајник а од њих примили дужност са свим црквеним иметком црквених повереници: Марко Петровић (пекар и претседник општ. Борске) и Јоксим Јов. Дулкан земљеделак из Бора под претседништвом Борског Пароха Андреје Ђорђевића, и записник прамонпредаје дужности под Бр: 228. послат црквеном Суду.

Од црквеног поверенства Јоксим Јов. Дулкан је у овом летопису до сад непознато лице. То је човек средњег раста сразмерно широк са првикастим лицем и црним светлим очима, црном косом и малим брковима, на левој руци нема три прста које је изгубио у рату, а стар је око 45. година. Глас му је благ а тако и нарав му је блага. Он врши дужност благајника општине и врло је вредан у својој дужности.

Овако образовано привремено поверенство Борске цркве предузело је састављање бирачких спискова за Борску парохију, због чега се обратило Брестовачкој и Борској општини.

Марта 30 (17) т. г. црквено поверенство морало је да изведе поделу Борске парохије и њену регулацију по наређењу архијерејске власти Тимочке Епархије Е Бр: 596. од 19 (6) III. т. г. а према чл. 21. цркв. устава по коме ниједна парохија не може имати мање од 300. а више до 500. домаова. Тад је Борска парохија подељена на две парохије: на Борску парохију која има 305. домаова (и то: 154. сељачких домаова и 151. радиличко-занатлијско-члновничких) и на Брестовачку парохију која има 420. домаова. Записник о овоме сходно означеном наређењу послат је црквеном суду.

На својој седници 14. (1) Априла црквено поверенство је решило да се сачињени бирачки спискови за Бор и Брестовача који износе и то: за Бор - 316. бирача и за Брестовача 438 бирача - свега 754. бирача, објаве у цркви, и објавама изложе грађанству обојих општина на увијај за 14. дана сходно чл. 175. цркв. устава, стим да се свако у року од 8 дана по истеку одређеног времена за преглед може жалити поверенству против бирачких спискова ако има за то разлога.

Априла 17. (4) 1932. год. учинио је велико изненађење црквеној поверенству акт православног архијерејског Намесника Бр: 667 од 12. IV. 1932. (од 1. Априла (18. III.) 1932. претејереји окружни су укинути а постављени архијерејски намесници (за свакиrezез по један) из Зајечара, који доставља да је цркв. Суд Православ. Епархије Тимочке на својој сед-

ници од 8. Априла (26. III.) т. г. а у смислу чл. 267. и 21. црквеног устава и § 5. Справедљиве наредбе св. архијер. Синода усвојио овакву регулацију црквених општина и то: за Брестовачу: црквена општина у Брестовцу коју сачињава Брестовачка парохија – од села Брестовца – 453. дома; а за Бор, црквена општина у Бору, коју сачињава Борска парохија, од села Бора – 305. дома и села Оштрела 176. дома свега 481. дом. У случају да повериноство није задовољно са оваком регулацијом, има право жалбе за три дана уз коју треба да приложи 1000. дин. у смислу наређења § 5. спроведљиве наредбе.

Априла 27. (14) т. г. достављен је повериноству акт Црквеног Суда С Бр: 3819. од 19-6/IV. 1932. којим се ставља до знања да се избори црквено-општинских савета Борске и Брестовачке Парохије имају извршити према усвојеној новој регулацији парохија; затим акт С Бр: 3845. од 20. (7) IV. т. г. по коме се ставља у дужност привременом повериству Борске цркве да изврши избор црквено-општинског савета за Брестовачу. Најзад је достављено решење архијерејске власти Е Бр: 788. од 21/8. IV. т. г. по коме нова регулација парохија ступа на снагу од 1. Маја (18. IV.) т. 1932. г.

После овако усвојене и уведене у живот регулације парохија црквеној повериности је 27. (14) IV. т. г. затражило од црквеног повериства слатинског списак бирача из села Оштрела који имају бирати црквено-општински савет у Бору пошто село Оштрель чини од 1. Маја (18. IV.) саставни део Борске црквене општине.

Маја 23 (10). В. 1932. год. примљен је списак бирача из Оштрела који је био од стране цркв. повериства слатинског прописно оглашен, па је повериноство Борске Цркве на својој седници од 25 (12) Маја 1932. г. решило да све бирачке спискове пошаље Црквеном Суду у Зајечар на увијај и одобрење и даље наређење.

Црквени Суд јавио је да је својим решењем С Бр: 3905. т. г. усвојио спискове бирача за Борску и Брестовачку парохију као правомоћне и пуноважне те се на његовој основи могу обавити избори црквено-општинских савета за ове парохије. Осим тога јавља да је истим решењем а у смислу чл. 176. Цркв. устава и § 48. спроведљиве одредбе св. Архијер. Синода одредио да за црквено-општински савет Борске Црквене Општине имају бити изабрана – 60 – лица за чланове савета и 30. лица за заменике – свега 90. лица. А за цркв. општину Брестовачу треба да се изаберу 24. лица за чланове савета и 12. лица за заменике - свега 36. лица.

Повериноство је све ово примило к знању на својој седници 2. Јуна (20. V.) 1932. г. и решило је да о свему обави грађанство и одредило је да се избори црквено-општ. Савета у Бору обаве на дан 26 (13) Јуна 1932. г. а у Брестовцу на дан 10. Јула (27. VI.) 1932. г. Тако исто повериноство је позвало правне бираче да ако ко хоће да се прими за носиоца листе и да поднесе списак кандидата за црквено-општи. Савет.

Јуна 10. Цркв. повериноство прегледало је на својој седници листе кандидата за Борску Цркв. општину. Како је поднесена само једна кандидатска листа чији је носилац Андреја Ђорђевић свешт. из Бора она је као исправна потврђена и један од 3. примерака њених посласти цркв. суду.

23 (10) Јуна цркв. повериноство на својој седници прегледало је листу кандидата за црквено-општ. савет Брестовачки која је само једна поднета а чији је носилац г. Јован К. Милошевић претседник општине из Брестовца и као исправну потврдило и један од њених три примерака послало Цркв. Суду на увијај и потврду.

Црквени суд је одобрио како кандидатске листе тако и дан избора за обадве црквение општине.

26. (13) Јуна 1932. год. извршен је избор црквено-општ. савета за Борску Црквену Општину. Избор је извршен пред црквом Борском, и изабрана је листа кандидата које је

носилац Андреја Ђорђевић свешт. из Бора. Резултат избора достављен је цркв. Суду Тимочком ради знања и одобрења, и цркв. Суд је избор одобрио.

10 Јула (27. VI.) 1932. г. извршен је пред општ. Судницом у Брестовцу избор црквено-општ. Савета за Брестовачку Цркву. Општину.

Изабрана је листа кандидата чији је носилац Јован К. Милошевић претседник Општине Брестовачке. Резултат избора послат је Црквеном Суду који је избор и одобрио.

17 (4) Јула 1932. г. извршено је конституисање избраног црквено-општ. савета у Бору. Саветници су у Борској цркви после службе Божије положили заклетву и затим су се у самој цркви конституисали. За претседника је изабран Паун Симоновић земљед. из Бора; за потпредседника Јона Мундрић чиновник Француског Друштва Борског рудника, за секретара Андреја Ђорђевић свешт. из Бора; за чланове управног одбора:

1. Јоксим Ј. Дулкан, земљед. из Бора;
2. Десимир Јорговановић, - // -
3. Димитрије Јанковић, - // -
4. Сава Предић, - // -
5. Павле Ђосић, - // -
6. Љубомир Вучковић, машинист из Бора;
7. Драгутин Станковић, чиновник - // -
8. Миливоје Б. Лазаревић, радник из Бора.
9. Марко Петровић, трговац - // -
10. Живојин Стаковић, пекар - // -
11. Живојин Туфегџић, земљед. из Оштрела
12. Милутин В. Трајковић, - // -

За њихове заменике су изабрани:

1. Живојин Ђорђевић, земљед. из Бора
2. Паун Междинић, - // -
3. Владимира Савић
4. Адам Трајловић, зем. из Бора.
5. Јанко Владановић, - // -
6. Илија Милошевић, радник из Бора
7. Димитрије Мунћановић, ковач из Бора
8. Велимир Пешић, ради.
9. Јевтије Вејић, опајчар - // -
10. Петар К. Илић, кројач из Бора
11. Стојан Вельковић, земљед. из Оштрела
12. Марјана К. Лападатовић, - // -

На истој седници изабран је за благајника црквеног Јоксим Ј. Дулкан члан управног одбора, па је црквено поверенство предало дужност црквеног управљања на основу § 47. Справедљене паредбе св. Архијер. Синода новоизабраном црквено-општинском Савету и Упр. црквеном одбору са свом касном готовином. Тада је црквено поверењство разрешено од дужности, и записник о свему овоме послат Црквеном Суду.

24 (11) Јула 1932. г. извршено је у општ. Судници у Брестовцу свечано конституисање црквено-општ. савета за Брестовачку цркву. општину, и записник о овоме послат Цркви. Суду.

За претседника је изабран Јован К. Милошевић, претседник цркв. општине, за потпредседника Лазар Р. Гуђић, за секретара Светолик М. С. Стангачиловић земљеделци из Брестовца.

За чланове управног одбора црквеног изабрани су:

1. Петар М. Марјановић
2. Паун П. Драгуловић
3. Јанко М. Ђорђевић
4. Јанко Пицуловић
5. Јон Н. Стројић
6. Станије Ј. Ђорђевић, земљеделци из Брестовца.

За њихове заменике изабрани су:

1. Сава Т. Стангачиловић,
2. Јоксим С. Половић
3. Андреја Ј. Симоновић
4. Петар Ј. Барбуловић
5. Ђорђе П. Барбуловић
6. Пера Т. Симоновић, земљед. из Брестовца.

За благајника је изабран Јанко И. Ђорђевић.

Августа 14 (1) 1932. г. Црквено-општ. Савет Борске цркв. општине на седници својој изменјено је своју одлuku у погледу личности секретара на захтев Цркв. Суда С Бр: 6461. од 27. (14) VII. 1932. и С Бр: 6646. од 4. VIII. (22. VII.) 1932. г. који је тражио да се у место свешт. Андреја Ђорђевића изабере друго лице из чланова савета за секретара, понито свештеник својим положајем улази само као почасни претседник Црквено-општ. Савета.

Тад је изабран за секретара Владислав С. Илић трговац из Бора.

Конституисање црквено-општ. Савета за Борску и Брестовачку црквену општину одобрено је од црквеног Суда.

Но са избором и конституисањем црквено-општинског савета за Борску црквену општину није било потпуно спроведено. Доцније се показало да је био узалудан сав рад око тога пошто је рађен на погрешној основи.

30 (17) Августа 1932. био је код г. Епископа Тимочког на ручку Андреја Ђорђевића свешт. из Бора. Приликом ручка г. Епископ Тимочки запиткивао је Андреју Ђорђевића свештеника о разним стварима из породице па га је питало и о изборима црквеним у Бору. Свештеник му је одговорио да је са врло много труда извршио изборе зато што је за Борску Црквену Општину која броји око 2000. православних душа а 481. дом, одређено од Црквног Суда – 90. црквено-општинских саветника и то: 60. чланова и 30. заменика те једва могао да нађе оволовико лица ради састављања листе кандидата и са тешком муком може да их сазове у седницу на коју нити долазе сви пати так има локала где би се могли скупљати.

Г. Епископ Тимочки се згравнуо кад је чуо све ово и одговорио је да не верује да је за Борску Црквену Општину одређен толико велики број саветника пошто се то противи цркв. уставу, и да је свештеник требао да ово провери код Црквеног Суда. Кад му је свештеник одговорио да је проверавање извршено и да му је претседник Цркв. Суда одговорио да је – то решење Црквеног Суда, г. Епископ је одговорио да ће питати претседника Цркв. Суда на ако заиста ствар буде стојала тако, тад ће наредити да се редукује број саветника у Бору на законом прописани минимум пошто је Борска парохија мала.

Сутра дај претседник Цркв. Суда г. Драгиша Милетић познао је свешт. Андреју Ђорђевића и препоручио му да поднесе писмену претставку за Цркв. Суд у којој да тражи смањивање броја црквених саветника према пропису цркв. устава. Свешт. Андреја Ђорђевић одмах је претставку написао и изнео потребне разлоге и предао Цркв. Суду. На основу овога Цркв. Суд је на својој седници од 2. Септембра (20. VIII.) 1932. г. донео потребну одлуку и исту послао преко архијер. намесника под С Бр: 7235/зап. 329. од 5. IX. (23. VIII.) 1932. свешт. Андреји Ђорђевићу. У овој одлуци се наводи да се редуцира број чланова Црквене општине у Бору од 60. на 24. а њихових заменика од 30. на 12. Од већ изабраних чланова и заменика црквеног Савета остаје и даље, као

а) чланови:

1. Паун Симоновић, земљед. из Бора.
2. Јоксим Дулкан земљед. из Бора;
3. Живојин Ђорђевић, - // -
4. Паун Междина, - // -
5. Десимир Јорговановић, - // -
6. Живојин Ђорђић, - // -
7. Димитрије Јанковић, - // -
8. Јанко Владановић, - // -
9. Сава Предић, - // -
10. Ранко Јанковић, - // -
11. Љубомир Вучковић, машинист из Бора;
12. Стојан Ђокић, ковач - // -
13. Димитрије Мунђановић бравар из Бора
14. Илија Милосављевић, - // -
15. Тома Савић, столар - // -
16. Драгутин Спасојевић, радник - // -
17. Јован Мунџић, чиновник - // -
18. Петар К. Илић, кројач - // -
19. Марко И. Петровић, трговац - // -
20. Властимир Илић, - // -
21. Стојан Вельковић, земљед. из Оштрела
22. Марјан Ј. Дудуровић, - // -
23. Марјан К. Лападатовић, - // -
24. Живојин Туфегџић, - // -

б) заменици:

1. Марјан Илић, земљед. из Бора;
2. Драгољуб Рајић, - // -
3. Урош Междиновић, - // -
4. Сава П. Страјиновић, - // -
5. Милан Новаковић, - // -
6. Станко Мањоловић, бравар - // -
7. Михајло Станковић, електричар из Бора
8. Владимир К. Марковић, машинбравар - // -
9. Крста Коцић, касапин из Бора
10. Бранислав Ковачевић, чиновник - // -
11. Калин Станчуловић, земљед. из Оштрела - // -
12. Стојан М. Трукић, - // -

Сви остали изабрани чланови и заменици цркв. Ошт. Савета Црквене Општине у Бору разрешавају се од своје дужности.

в) према овоме редуцира се и број чланова црквено-општ. управног одбора од 12. на 6. и њихових заменика од 12. на 6.

Председник Црквено-општ. Савета Паун Симоновић земљед. из Бора, потпредседник Јован Мунџић и секретар Властимир Илић остају и даље на својим положајима.

Од већ изабраних чланова и заменика Црквено-општ. управног одбора Цркв. општине у Бору остају и даље као:

а) чланови:

1. Јоксим Дулкан земљед. из Бора;
2. Десимир Јорговановић, - // -
3. Димитрије Јанковић, - // -
4. Љубомир Вучковић, машинист из Бора;
5. Марко И. Петровић, трговац - // -
6. Живојин Туфегџић, земљед. из Оштрела

б) заменици:

1. Живојин Ђорђевић, земљед. из Бора;
2. Паун Междина, - // -
3. Јанко Владановић, - // -
4. Илија Милосављевић, бравар из Бора
5. Димитрије Мунђановић, - // -
6. Стојан Вельковић, земљед. из Оштрела.

Сви остали чланови и заменици Црквено-општинских управних одбора Црквене Општине у Бору разрешавају се своје дужности.

Ово решење кад је добио свешт. Андреја Ђорђевић сазвао је седницу од новоодређених саветника и саопштио им решење Цркв. Суда.

Саветници су на овој седници која је одржана у црквеној канцеларији 25(12) Септембра 1932. г. примили све на знање и примили су се дужности и одлучили су да остане и даље у сили и важности решење цркв. општ. савета од 17(4) Јула 1932. г. у погледу личности црквног благајника Јоксима Ј. Дулканом пошто о овоме цркв. Суд неспомиње ништа у поменутој својој одлуци.

Тако је после много труда завршено бирање и конституисање цркв. општ. Савета и управних одбора за Борску цркв. општину.

Крајем Јула 1932. г. завршено је подизање нове општинске зграде у Бору. Зграда је врло лепа. Има сутерен - са затворима и т.д. и два спрата. Тако исто има и на тавану одељења. Подигнута је близу соколског дома на Борској пијаци. Подигло ју је Француско Друштво Борских рудника. У замену је Француско Друштво Борског рудника узело од Општине стару Ошт. зграду као и 15. хектара површине на каменитом брду „тиљвараш“. Но на жалост ова зграда ни до данас 21. Октобра 1932. год. није освећена и ако се општина преселила у њуј и ради. Свешт. је питао писмено и усмено општину кад мисли да се изврши освећење зграде, и добио одговор да ће му се јавити. Одговор није званичан него приватан као што је и свештеник питао не у званичној форми.

6. В. (23. IV.) 1932. Црквена слава св. Великомученика Ђорђа у Бору прослављена је врло свечано. На служби Божијој у Цркви пуној народа били су сини соколи из Бора. После

службе и сећања славских колача народ је пред црквом послужио житом, колачима и пинjem, а соколска омладина и ћаци колачима.

2. Августа (20. VII.) 1932. прослављена је такође свечано сеоска заветина св. пророка Илије. У цркви је било пуно народа. Затим је настало народно весеље на планици око цркве које је трајало тог дана као и до после поноћи. Лепо је изгледало иоћно весеље које је се проводило у народним игранкама без икаквих инцидената и у добром и мирном расположењу. Илуминација од простирих лампи чаробну је светлост бацала на игранке као и на цркву која је давала утисак срећне мајке окупљање својом задовољном децом.

10. Сентембра 1933. год. извршен је на врло свечан начин освећене соколског дома у Бору и соколске заставе коју је дарио соколству у Бору г. Жика С. Стјковић и жена му Дана пекари из Бора, а иначе доброг економског стања. За ову прилику г. Петар Коларов као соколски староста лепо је о своме трошку не само уредио дом него је и доиздао бизнус – пространу уз дом на шта је потрошено 20.000. динара, те је тако соколски дом добио све потребне просторије. Тог дана у недељу изјутра отслужена је свечана служба Божија у Борској цркви од свештеника: г. Миодрага Стаменковића архијерејског намесника зајечарског, од г. Мирослава Милошевића пароха Метовничког и од Андреје Ђорђевића пароха Борског. После службе Божије извршен је пред спомеником изгинулих ратника Борских свечани помен у присуству непрегледне масе народа, сокола и изасланика соколских организација, изасланика Њег. В. Краља; Господина Банског Изасланника и других виђених гостију. Пред спомеником је одано дужно признање и поштовање према сенима палих ратника - Срба и Француза за нашу народну слободу и уједињење. Говорио је пред спомеником који је био лепо украсио црквени Андреја Ђорђевић парох Борски. После је поворка сва на челу са соколском музиком из Ртња и са соколима пошла ка соколском дому. Пред соколским домом је освећена соколска застава а затим и соколски дом. Певао је на свим овим свечаностима руски певачки хор под диригентством Андреје Клепинине руског архитекте из Бора. Пред соколским домом говорио је архијерејски намесник г. Миодраг Стаменковић, и изасланци соколских друштава. Затим по свршену свечаности прешло се је на банкету у просторијама кафанске Љубе Јовића, где су одржане здравице Краљу од стране архијерејског намесника зајечарског г. Миодрага Стаменковића, претседнику француске републике од стране пароха Борског Андреје Ђорђевића и друге здравице од стране других људи. Тако је свечаност освећења соколског дома изведена благочинно.

26. Априла 1934. год. вратио се са једномесечног поклоничког путовања по светој земљи парох Борски Андреја Ђорђевић. Тог дана је увече у 6. часова по подне дочекан на станици у Бору од стране народа, руског певачког мешоватог хора под диригентством г. Андреје Клепинине и од спога заменика пароха метовничког г. Мирослава Милошевића. Од стране г. Мирослава Милошевића свештеника који је био под спитрахијем поздрављен је пригодно као хачија, па што је после стављања спитрахија на себе пригодно одговорио, изразивши своју радост што се опет налази међу својим парохијанима и описавши им у кратко његовој поклоничкој путовању за које се осећа врло срећан и изразивши мишљење и жељу да би требали свако ко може да иде на поклоничко путовање у св. земљу ради свога и духовног задовољства и преобразовања и свога спасења. Пошто је руски певачки хор отпевава „Многаја лета“ и „Спаси господи“ и „Достојно јест“ кренули су се сви у пријатељском разговору свештеникову кући где су послужени и где им је свештеник опширије описао своје поклоничко путовање. За овим је свештеник и присутном народу као великим делу својих парохијана дao као благослов из св. земље по једну иконицу и по један крст. Свештеник је у недељу 29. Априла 1934. г. и у цркви описао народу своје поклоничко путовање ком приликом је свакоме црквеном посетиоцу дао по једну иконицу као благослов од св. Гроба Господњег. Осим тога као вероучитељ у Борској Основној школи 30. Априла

1934. г. у понедељак свештеник је и деци сваког разреда описао своје поклоничко путовање и дао сваком детету по један крст и по једну иконицу.

28. Априла 1934. год. Брестовачка Парохија добила је у лицу јереја Станка Ђирковића пређе Доњо-Бело-Речког свештеника свога сопственог свештеника. Тог дана у присуству архијерја. намесника г. Миодрага Стаменковића извршена је примопредаја дужности између свешт. Борског и именованог пароха Брестовачког, те тако је Борска парохија остала сама, а на име из Бора и приодатог јој новом регулацијом парохија села Оштрела.

22. Септембар 1934. је радостан историски догађај за Бор и Борску Црквену Општину. Тог дана у Суботу у 10% часова пре подне учинио је званичну посету Бору и борској црквије општине Његова светост Патријарх Српски Господин Варнава праћен од архијереја: Њег. Преосв. Епископом Тимочким Господ. Емилијаном, Њег. Преосв. Епископом Нишким Господ. Јованом, Његов. Преосвешт. Епископом Охридско-Битољским Господ. Николајем и најчешћим новим викарним епископом архијадримом Савом. Његова светост и пратњу му су допратили и Госп. Драгиша Милетић претсед. Цркв. Суда у Зајечару, Господин Милија Ристић протојереј из Књажевца, г. Срески Начелник из Зајечара и друге угледне личности. Дан раније Његова светост је била у Зајечару на прослави стогодишњице Зајечарске Цркве и тамо на празник Мале Госпође служила, а 11. Септембра пошла је у посету важнијих и успутних места Тимочке Епархије враћајући се из Зајечара према Дунаву и отуда Дунавом за своју резиденцију.

Септембра 22. дакле осванио је за Бор радостан и благи дан. У црквском дворишту на чијем је улазу подигнута лепа тријумфална калија окренута зеленилом и државним и православним заставама и носила споља и изнутра леп црквенословенски натпис „Благословен во име Господње“ искупили су се на време претставници државне, општинске и црквено-општинске власти, затим, ученици основних школа у Бору и Кривельју, претставници општине Оштрельске и Кривельске, соколи Борски са својом заставом. Дирекција Француског Друштва Борских рудника на челу са својим уваженим Директором госп. Емилом Пијала²⁶ и велико мноштво народа сељачког и радничког на челу са црквеном литијом и са свештеницима: Архијерејским намесником Зајечарским Миодрагом Стаменковићем, Андрејом Ђорђевићем свештеником Борским, Живојином Жикићем свештеником Кривельским и још два свештеника чланова Црквеног Суда у Зајечару. Изда свештеница је стајао и руски црквени хор из Бора под управом г. Андреје Клепинине архитекте и претседника руске општине у Бору. Сви су заузели одређена места.

Око 10 часова зазвонила су звона црквена и појавили су се на видику аутомобили Његове светости Патријарха и његове пратње. Хор је запевао, за које време је патријарх изашао из аутомобила са пратњом и стао на одређено место код улаза у црквено двориште. Архијерејски намесник као началствујући ове свечаности патријарховог дочека принео је Његов. Светости на целивање крест а свештеник Борски принео му је Јеванђеље по чему је претставио г. Директора Француског Друштва Борског рудника, претседника политичке општине и друга лица. Пошто је хор завршио певање и звона престала да звоне г. Директор француског Друштва Емил Пијала је изговорио његовој светости на француском језику срдачни поздрав, и после њега су поздравили кратким или срдачним поздравима претседник Борске политичке Општине Марко Петровић и претседник Црквене Општине Борске Паун Симоновић. На њихове поздраве Његова Светост је изговорила складну реч па се литија кренула уз брујање звона црквених и певање црквеног хора за цркву. Ученици основних школа правећи на путу испали бацали су пред Његову светост свеже цвете и поздрављали га и тако је литија са Његов. Светоићу и народом ушла у цркву. У цркви је Архијерејски намесник г. Миодраг Стаменковић као началствујући извршио уз асистенцију осталих именованих свештеника кратак молебан са многолептствијем после чега је свештеник

²⁶ Емил Пијала, директор Борског рудника у време најзнатнији производње (1929-1941)

Борски изговорио Његовој светости Патријарху срдачни поздравни говор у коме је подвучен као важност његове патријаршијске посете за Борску општину и Цркву у чијој историји ова посета се врши први пут и на крају призвао на све присутне и на цео народ Борске општине патријаршијски благослов Његове светости и благослов отаџествених архијереја.

У одговор на поздравни говор свештеников Његова светост је изговорила беседу у којој је упутила све присутне на јачање у вери и побожности па је све присутне благословила. За овим је његова Светост кроз шапалир народа и ђака изашла из цркве са својом пратњом и пошла да разгледа фабричке инсталације Борског рудника.

У подије је Његовој светости приређен свечани ручак у соколском дому у Бору на коме су узели учешће претставници Дирекције Француског Друштва Борских рудника, претставници црквених и политичких општина из Бора и Кривеља и друге виђене личности –око 60. душа. На ручку који је текао у срдачности и лепом расположењу –али без галаме и без свирача – изменљаве су срдачне здравице између г. Директора Француског Друштва г. Емила Пијале и Патријарха и изменљују г. Јовану Мундрићу потпредседнику Црквене Општине Борске и Патријарха.

По спиршетку ручка Његова светост Патријарх са својом свитом и осталом пратњом из Зајечара оставио је Бор отпраћен срдачно од свих присутних, да би наставио свој архијерски пут за Слатину, Ротину и даље.

9. Октобар 1934. год. Кобан дан за наш народ и државу. Тог дана је наш врли краљ ратник и државник погинуо од злуковачке руке народних непријатеља у пријатељској земљи Француској где је пошао у званичну посету да би обезбедио југословенском народу и држави мир и омогућио му напредак и лепу будућност.

Народ у Бору чували увече преко иностраног радија о погибији свога љубљеног Краља Александра I. Ујединитеља, био је утучен и нервозан. У недељу 14. Октобра у присуству свих власти и огромне масе народа отелужена је у Борској цркви заупокојена служба са парадосом блаженопочившем Краљу. Том приликом је свештеник Борски изговорио народу реч у којој је величao живот и рад за народ блаженопочињао краља и упутио народ на хладнокрвност и храброст духа у насталим ванредним и тешким приликама.

На дан сахране блаженопочившег Краља Александра Ујединитеља у четвртак 18. Октобра као и на 40. дана и на пола године од Његове мученичке смрти приређене су у Борској Цркви импозантне заупокојене службе са парадосима, на којима је увек присуствовала велика маса народа чиме је посведочила неподесљену и велику жалост за изгубљеним својим великим краљем – коме нека је става!

7. Мај 1935. год. – важан догађај у Бору²⁷. Тог дана сељаци из Бора, Слатине, Кривеља, Оштрела, Брестовца, Бучја, Метовиће, Беле-Реке, вештим концентрисањем и изненадним нападом обуставили су рад топионице бакра у борском руднику пошто су изударали неколицину од особља у топионици и забранили рад. На ово су нагнатали били очајањем због разорног дејства отровног дима из топионице на њихове усеве, на земљу и стоку. Од тог дана па до 31. Маја топионица није дејствовала па је било милини гледати растине како се развија и брда и поља како се покривају зеленилом. У одсуству отровног дима из топионице усеви сељака су стали да напредују на се појавише и птице којих дотле није било и својим цвркутањем даваху живот и радост природи. Али 1. Јуна топионица је опет прорадила и дим из ње обилазећи све почeo је да покрива бледилом смрти дрвеће, траву, њиве и поља, па и птице се под његовим дејством растераše – Ax! Каđ ће једном да нестане отровно дејство овог дима! Каđ ће да се испуни оправдана жеља сељака да му дим не пустоши земљу и стоку и здравље његово!

²⁷ Овај догађај познат је под именом „Вланка буна“. Сматра се првим правим склоношким протестом на тлу Југославије.

После ове побуне обећано је сељацима, да ће у року од три године нарочитим инсталацијама које ће се увести у топионици бакра, отровно дејство дима да исчезне, но да исče и ово да буде празно обећање?! Чим се појавио поново дим 1. Јуна сељаци су покушали да пређашњим својим маневром обуставе топионицу, али нису ни стигли до фабрике а жандармерија их је гороруке растерала ватреним и хладним оружјем ранивши исколицину од којих један живеши у Бору а рођен у Кривељу Илија Т. Драгуловић земљеделац је умро и сахрањен у Бору 6. Јуна 1935. год. И тако сељак данас резигнирано гледа час у димљаке топионице час у пустоши који му проузрокује дим из њих.

Докле ће овакво понашање према нашем сељаку?! И чemu води овакво понашање?²⁸

6. Јун 1935. год. На Спасов-дан обављена је у Оштрелу Борске парохије важна свечаност. Тог дана је задругарска слава у Оштрелу, а пошто су готово сви становници тамо чланови задруге они су Спасов-дан узели и као заветину свога села. Зато и од 1932. године свештеник на Спасов-дан иде у Оштрел и носи литију кроз поља и чини молебане за беринет. И ове године је то исто било. Са школским ћајима и са народом свештеник Борски је са литијом обишао атар оштрелски заустављајући се пред записима код „Три брата“, на „Бањици“, и код „Старих пивница“ после чега се вратио у село пред задржани дом. Ту је у присуству народа извршио на свечан начин резање славског колача и одмах по томе освећене задругарске заставе. Свештеник је поучио прикладно народ и побуђен лепим разспоредом боја на застави објаснио да оне лево претстављају нашу отаџбину и њене лепоте и упутио народ да лепоти његове отаџбине одговарају својим добрым животом у вери и побожности, у радности и у моралном владању а све на славу Бога и на напредак њихових и њихових отаџбина. За овим је био заједнички ручак који је у обичају сваке године на овом празнику и по том народно весеље.

Од Августа 1935. год. до Јуна 1936. године - ружне појаве у Бору. Појединачна лица да би избегли обавезе према законитим супружима и побуђени блудним инистицима прешла су у муслиманску веру у Нишу и тамо по муслимanskим прописима склопила брак са другим лицима – већином весничаним са другим лицима а неразведенима. Први који је дао овакав хрђав пример био је Никола Телесковић радник а родом из Мајдан-Пека, који да би се отарасио законите жене Јулијане без процедуре код Цркве. Суда прешао је у Нишу у ислам и склопио брак с Катарином Богдановић из Шапца 16. Јула 1935. год. Његовим примером су пошли затим и други радници већином руске избеглице који су пошто потоштили да склоне брак с женама неразведеним. А од Борских сељака прва је пошла овим хрђавим путем Ружа жена Адама Ј. Ђосића а кћи пок. Саве Јовића земљед. из Бора, која је из блудних побуда отерала из своје куће свога законитог мужа Адама Ј. Ђосића са којим има и законито дете Саву и са својим љубавником Видојком Видојевићем из Валниша срп. Лужнички који је напустио закониту жену и троје деце, отишао у Ниш где је прешао у ислам и тамо склопио с њиме брак у исламу. Тако је прешло у ислам и склопило брак у исламу девет ванбрачних парова од којих су четворица руси а остали из разних крајева а радији у Бору осим Руже Јовића која је из Бора. Ове скандалозне догађаје свештеник Борски је доставио преко Архијер. на месника зајечарског Цркве. Власти молећи да Цркви. Власт учини кораке где треба како би се онемутила овака злоупотреба од стране муслиманске верске власти која једноставно закључује бракове између неразведенних мушких и женских лица стварајући русвај у породицама православних, али без успеха.

Марта 18. 1936. год. свешт. Борски Андреја Ђорђевић је одржао и предавање о узрочима због којих православни напуштају своју веру и прелазе у друге веронсповести и какве

²⁸ Овај запис у Летопису најбољи је пример за оцену објективности и моралног става свештеника Андреје Ђорђевића. Иако је више него благодаран и благонаклон према Француском друштву, свештеник са горчином и видним жаљењем говори о судбини сељака чија су имања десетицама пустошена димом и отпадним водама Борског рудника.

би се мере могле препоручити да се овој појави стане на пут. Ово предавање је одржано по наређењу Архијереске Власти на састанку свештеничког братства у Зајечару, а после и на свештеничкој скупштини у Зајечару на дан 4. Јуна 1936. год. на којима је од стране свештеника и похвально. Но наша православна патријаршија изгледа да је немоћна према акцији мусиманске верске власти у Југославији услед мануинских привилегија које мусимани уживају у благословеној Југославији те услед којих мусиманска верска власт може да закључује бракове и између лица ожењених и удатих а неразведенних а која су прешла у ислам. Оваква привилегија је једно развијање народа која не постоји свакако у ниједној држави осим у Југославији. А ово развијање већ се опажа у благословеној Југославији у којој је ауторитет законите склопљених у православној цркви бракова а неразведенних опао услед овакве акције мусиманске верске власти у Југославији, јер не само у Бору него и по целој Тимочкој Епархији као и по целој Југославији множе се појаве преласка православних у ислам и склапања незаконитих бракова њихових у исламу.

Тешка временена преживљавају православна црква наше у слободној Југославији за чије стварање је она не највише него – једини подносила жртве током всекога.

Од 1. Јула 1936. године ступила је на снагу Уредба о принадлежностима и пензијама српског православног свештенства по којој уредби свештеник за свештенике ради се не сме на плаћавати награду себи већ не примати плату и пензију од патријаршије. Од овог месеца свештеник је преведен на плате чиме је испуњена успехом његова давнишња борба и жеља за ослобођењем од просјачења приликом чинодејства. За остварење овог узвишених стања код српско-православног свештенства иека је хвала после Бога нашој патријаршији односно Њег. светости Патријарху српском Варнави чијој великој агилиности припада и увођење у живот уредбе о којој је реч.

26. Јула 1936. год. у недељу извршено је у Бору освећење камена темељца фабричком постројењу за електролитично рафинисање бакра. Ово освећење је извршио парох борски Андр. Борђевић у присуству многобројног народа. За освећење дошао је велики дос Краљевске владе са госп. Миланом Стојадиновићем²⁹ претседником владе. Био је и г. министар шума и руда Ђура Јанковић, г. Стошовић министар просвете, министар финансија г. Летица, министар у пензији г. Генчић, бан Моравске бановине г. Марко Новаковић, амбасадор Француске на краљев. двору г. Дампијер, главни директор Француског Друштва Борских рудника г. Фај, г. Грамберг³⁰, много других политичких и привредних лица и новинара. Чин освећења као и говори изречени на освећењу и на банкету који је био приређен за овим у француској касини, преношени су преко радија.

На дан 20. Септембра 1936. г. извршени су у Бору општински избори. На овим изборима нарочито се радило да буде изабран за претседника општине газда Сима Јовановић индустријалац из Бора. Вршена је пресија на радништво да гласа за листу г. Симе Јовановића, па је овај и изабран. Са овим је завршено управљање општином од стране Марка Петровића пекара, који је био претседник седам година, и чије је управљање било од великог утицаја на развије борске чаршије и борске општине.

Газда Сима Јовановић продужава општинску политику свога претходника и према цркви Борској указује пажњу као и претходник му пружањем материјалне помоћи Борској цркви.

²⁹ Икрадња електролизе у Бору била је последица претиска југословенске владе на Француско друштво, у оквиру стратегије „Нове економске политике“ коју је проглашавао Милан Стојадиновић, а са циљем да се у земљи изградију и капиталистички капацитети. Електролиза у Бору, која је пуштена у рад 1938. године, сматра се једним од највећих доистиница владе М. Стојадиновића у овој области.

³⁰ Фердинанд Грамберг, београдски индустријалац, најак. Ћирба Вајфтерта. После Вајфтеровог повлачења из Управног одбора ФЦБР његове интересе у Одбору заступао је Грамберг.

Октобра месеца 1936. год. извршена је добром Француског Друштва Борских рудника опшита оправка Борске цркве. Тако, црква је покривена новим плехом, и изнутра обарбана масном фарбом у место кречења те је добила леп изглед. У олтару је постављен нов орман од буковог дрвета – низи, а постојећи у олтару пренесен је у звонару, уз коју су дозидана два одељења од тврдог материјала и покривена са плехом и обарбана. Једно одељење служи ка капелици и остану црквеним стварима а друго за дрварник. Овим је црква добила комоцију јер је растерене од ствари, које су пренешене у звонару. Ова оправка је измодљена од Француског Друштва парохом Борским.

Почетком Јануара 1937. године по одобрењу архијереске Власти истакнуте су од стране Француског Друштва Борских рудника – на јужном зиду припрате борске цркве – две мермерне спомен плоче – посвећене успомени главног директора Француског Друштва покојног Адолфа Дардеса и првог директора Борских рудника покојног Шистека. Плоче носе по један рельеф од бакра попрса именованих а посвећене су именованима од стране г. Фердинанда Грамберга члана управе предузећа Борских рудника.

На Ђурђев-дан 1937. године извршило се 25. година од постојања Борске цркве храма св. Великомученика Ђурђа. За овај дан црквена општина Борска позвала је г. Епископа Тимочког др Емилијана да отслужи архијереску службу у цркви чиме би се дало свечано обележје овом важном датуму историје Борске цркве. Но г. Епископ не могавши да дође услед болести послао је свога претставника – архијереског заменика Господ. Драгиши Милетића –protoјереја који је био први парох Борске цркве. Господин Др. Милетић одржао је уз суделовање пароха Борског Андреје Борђевића и пароха Брестовачког Станка Ст. Ђирковића – вечерицу у очи празника и свечану службу на дан празника и резанье славског колача – са благодарењем. На служби је одржао леп говор о вери и верским светињама и споцирао успомену на освећење борске цркве пре 25. година када су на исто присуствовали највиши представници цркве и Власти Краљевине Србије и у име г. Епископа Тимочког честитао црквену општину Борској и пароху Борском славље 25. годишњицу Борске цркве. После црквене свечаности на којој је присуствовало много народа на челу са претседником општине Газда Симом Јовановићем индустријалцем и Директором Француског Друштва Борских рудника Г. Емилом Пијалом, било је пред црквом обиљно послужење народа. У подне истог дана у част г. Архијереја, заменика г. Драгише Милетића приређен је у дому пароха Борског свечани ручак на коме су узели учешћа претседник општине г. Сима Јовановић и чланови црквено-општинског савета у Бору.

1937. година испуњена је судбоносним догађајима по српску православну цркву. Од стране краљевске владе радио се на озаконењу конкордата³¹ склоњеног са Ватиканом којим се Римокатоличка црква у Југославији стављала на повлашћен положај а православна црква према њеој долазила на степен подређености. Против озаконења оваквог конкордата повела је борба српска православна црква под вођством свога великог патријарха Варнаве. На страну православне цркве стао је цео српски народ. Црквена општина Борска под бр. 224. од 26/13. Маја 1937. год. упутила је Његовој светости Патријарху Српском Варнави у име православног народа свога писмо солидарности и ободрења у борби за права српског православља а претседнику Народне Акупштине у Београду писмо протеста против конкордата и молбе да се од стране народне скупштине он не озакони као противан народним и државним интересима.

³¹ Конкордат, посебан уговор који су поједине државе склопиле са Ватиканом, а који је Католичкој цркви у известном смислу омогућавао ексклузивни положај у односу на државу и неке сегменте државног законодавства. У Југославији, услед великог противљења Православне цркве, народа и српске интелигентије јавности, Конкордат никада nije ratifikovan.

У јеку ове борбе у којој је жртвовало живот неколико верних синова српске православне цркве умро је од необјашњиве болести на дан 23. Јула 1937. г. у 24. часа Његова светост Српски патријарх Варнава после болovanja од месец и више дана.

Лекари су констатовали у њему интоксикацију (тровање).

Црквена општина у Бору на ванредној седници приредила је свечану комеморацију на којој је свешт. Андреја Ђорђевић говорио о личности блаженоупокојеног патријарха Варнаве а на дан 29/16. Јула 1937. год. на дан патријархове сахране у Борској цркви приредила свечану заупокојену службу са парастосом блаженоупокојеном Патријарху Варнави на коме је парастосу парох Андреја Ђорђевић одржао говор о заслугама вел. Покојнији Патријарх Варнаве. Поводом немилитих догађаја код саборне цркве у Београду приликом молепствија за оздрављење Патријарха Варнаве на дан 19. Јула 1937. г. када је полиција растурила литију и испребијала учеснике на литији и повредила ударцима свештенство и владику Шабачког и Моравичког Црквена општина борска под бр: 578 од 26. Јула 1937. год. послаја је у име свога православног народа писма жалења и протеста Његовом Краљевском Величанству Кнезу Намеснику Павлу и претседнику Краљевске Владе и Министру иностраних послова г. Милану Стојадиновићу.

На дан 26. Септембра 1937. год. на свечан начин извршено је освећење нове основне школе у Бору коју је подигло Француско друштво Борских рудника у спомен блажено-почившег витешког Краља Александра Ујединитеља. Освећење је извршено борски парох у присуству изасланника Краљевске Владе, борске управе и многоbroјног народа.

На дан 24. Јануара 1938. год. у овој новој школи која одговара свима васпитним условима, отворена је добром Француског друштва школска ћачка кујна у присуству госпође Пијала Директора Француског друштва, српског начелника и месних власти у Бору и деце. Освећење је извршено парох борски и по том сви присутни ручали су са децом.

На дан 18. Јануара 1938. год. умро је у Бору Димитрије Јанковић земљ. дутогодишњи тутор Борске цркве и члан црквеног управног одбора и Савета. Он је био побожан и агилан члан црквене управе. На његовом погребу 19. Јануара 1938. год. у присуству чланова црквено-општинског Савета у име црквене општине оправдно се са покојним парохом Борским.

На дан 2. Јула 1938. год. извршено је на свечан начин освећење постројења за електролизу бакра у Бору. Освећење је извршено парох борски Андреја Ђорђевић свешт. и Прота Драгиша Милетић претседник Црквеног Суда.

Певао је руски мешовити хор борски. Освећењу су присуствовали Његово Преосвештенство Г. Епископ Тимочки Емилијан, Претседник Краљевске Владе г. Милан Стојадиновић са Министром шума и руда, управа борских рудника са главним директором друштва Борских рудника и многоbroјне друге знанице и радништво.

На дан 30. Октобра 1938. год. у дворишту борске православне цркве извршен је избор чланова Савета црквене општине борске. Гласало се само за једну кандидатску листу које је носилац био Јован Мундрић чиновник из Бора пошто друга кандидатска листа није подношена за овај избор. Ова листа је усвојена акламацијом од стране правних бирача. Избор је отворен у 10. часова од стране пароха борског Андреја Ђорђенића и закључен је у 16. часова.

Новоизabrани црквено-општински савет са заменицима положио је прописну заклетву у борској цркви на дан 25. Децембра 1938. год. када је извршено и конституисање црквено-општинске управе. За претседника црквено-општинског савета избран је тајним гласањем Јован Мундрић чиновник братинске благајне из Бора, за потпредседника Десимир Јорговановић земљедел. из Бора, за секретара Бранислав С. Ковачевић апотекар и чиновник Братинске благајне и за благајника Димитрије Л. Мундан машинбравар из Бора.

На дан 31. Децембра 1938. год. извршена је примопредаја дужности између дотадашњег црквено-општинског управног одбора под претседништвом Пауна Симоновића и новоизabrаног под претседништвом Јована Мундрића и тако је ступила на дужност нова црквено-општинска управа.

На дан 13. Фебруара 1939. године Црквено-општински Савет усвојио је понуду Француског друштва Борских рудника од 30. Јануара 1939. год. бр: 13700 за размену црквеног земљишта и подизање нове православне борске цркве. Понуда се састоји у овоме: Француско друштво нуди да му се уступи у својину целокупно земљиште Борске цркве на коме се налази и црква у површини 1070. квад. метара које му је потребно за проширење рударских радова а по наређењу рударских власти, а за ово земљиште – да би се избегао поступак експропријације – нуди да црквеној општини борској уступи своје земљиште исте површине 1070. м које је правилијег облика и у бољем положају. Досадаљу цркву Француско друштво би до темеља разрушило¹² а на земљишту које нуди у замену подигло би нову цркву св. Ђорђа два пута већу од постојеће. Црква би била од тврдог камена. У непосредном суседству Француско друштво би подигло и зграду за порохиско звање са станом за пароха за искључиву и сталну употребу у те сврхе.

Ову понуду одобрila је Црквена Власт а министарство грађевине одобрilo план цркве.

На дан 25. Маја 1939. г. у 8% часова пре подне парох борски Андреја Ђорђевић извршио је свечано освећење земљишта на коме ће се подигти нова борска црква. Земљиште је било обележено разним детаљима основе нове цркве. Освећењу су присуствовали управа Француског друштва Борских рудника, претседник црквене општине и претседник политичке општине борске, инжинери и предузимачи са радницима. Певао је руски хор из Бора. Чин освећења је извешен на месту где ће бити св. Престо у цркви. За време свечаности парох је извадио прве три лопате земље на олтарском луку, после чега је изговорио пригодну реч пожелевши срећан рад и призвавши благослов Божји на Француско друштво и на све тружденике.

Пошто су сви присутни пришли и пољубили крст, радници су почели да копају ровове за темеље цркве.

На дан 15. Јуна 1939. г. у Четвртак у 9 часова пре подне извршено је на свечан начин освећење камена темељца нове православне цркве у Бору. Свечаности су присуствовали: управа Француског друштва Борских рудника, савет црквене општине Борске, представници државне и општинске власти у Бору, пододбор госпођа друштва Књегиње Зорке у Бору, учесници обеју основних школа у Бору, грађавство и зидарски радници на челу са предузимачем Грајежаном.

За ову прилику место на коме се подиже нова православна црква окићено је било зеленилом на стубовима, државним заставама и грбовима. Освећење темељца су извршили: изасланик Њег. Преосвештенства Епископа Тимочког – архијерејски заменик протојереј Миодраг Стаменковић и парох борски Андреја Ђорђевић свештеник. Певао је руски мешовити хор под управом архитекте г. Андреје Капанића. За време свечаности архијерејски намесник прота Миодраг Стаменковић прочитао је повељу написану на пергаменту која гласи: + - У име Оца и Сина и Св. Духа. – За владавине Њ. В. Краља Југославије Петра II Карађорђевића, за време III. Патријарха обновљене Српске Патријаршије Њ. Св. Г-на Д-ра Гаврила и за време Архијереја Епархије Тимочке Њ. Преосв. Епископа Г-на Д-ра Емилијана, освети се овај темељац нове православне цркве – Храм св. Великомученика Ђорђа – у Бору, на дан Св. Нићифора Исповедника 15/2. Јуна 1939. године.

¹² Делови старије борске цркве употребљени су за изградњу цркве у Брестовцу.

Цркву подиже Француско друштво Борских рудника, за време управе Г-на Емила Пијала, а по пројекту г. Андреја Клепинина, архитекте Француског друштва.

Темељац осветише: изасланик Епископа Тимочког Архијерејски заменик Протојереј Драгиша Милетић; архијерејски намесник протојереј Миодраг Стаменковић и Парох Борски Андреја Ђорђевић, свештеник.

Бог да благослови Француско друштво Борских рудника и све труdbенике. Амин.

После освећења камена темељца положена је повеља са зејтином у стаклени суд и овај у лимену футролу па ју је директор француског друштва г. Емил Пијала спустио у отвор камена темељца и чекићем прекрстio темељац.

Прота Драгиша Милетић за овим потпомогнут од пароха борског очитао је молитве над темељима на 4. страни, које је парох борски покропио са светом водицом. За ово време над крстом који је забоден био на месту престола и посред лепог и тихог времена створио се кратак вихорчач, који је учинио утисак на присутне. На крају свечаности г. прота Драгиша Милетић одржао је лен говор.

После освећења, црквено-општински савет допратио је г. прота Драгишу Милетића и свештенике у парохов дом, у коме су сви послужени. Парох борски пред црквено-општинским саветницима и представницима руске колоније изрекао је здравицу за Њ. В. Краља Југославије Петра II, за Њ. Преосв. Епископа Тимочког Г-на Дра Емилијана, за г. проту Драгишу Милетића и архијер. намесника – као архијерејске изасланнике, као и за браћу Русе који су својим хорским лепим певањем увеличали свечаност освећења камена темељца нове православне борске цркве.

После насталог срдачног разговора између присутних, црквено-општински саветници су се опростили са свештеницима и напустили парохов дом. У пароховом дому приређен је за архијерејске изасланнике ручак – постан, зато што је био Петров пост – који је пријатно текао, после чега су се они вратили у Зајечар.

Треба споменути да је повељу израдио са лепом старом црквеном шаром и са црквено-словенским словима г. Белозеров геометар и цртач Француског друштва Борских рудника. Камен темељац из Ртотинског камена од близу једног кубног метра израдио је г. Балдуки италијан службеник код Француског друштва.

Приликом постављања овог камена при освећењу именованы као и остали радници испољавали су срдачну побожност која је ишла до нежности према цркви.

1. Сентембра 1939. год. - судбиносно време. Немачка је упала у Польску и повела рат на живот и смрт. Због тога су Енглеска и Француска објавиле да се са Немачком као нападачем налазе у ратном стању. Овако створено стање имало је непријатног утицаја на постоеће Француско друштво Борских рудника те је оно решило да обустави изградњу нове православне цркве у Бору. По довршетку бетонског свода на цркви имала је црква да се покрије са даскама у виду бараке и да чека на боље дане за своје довршење. Парох борски дознавши за ово повео је г. Архијер. намесника проту Миодрага Стаменковића код Директора Француског друштва госп. Емилу Пијалу и у име Архијерејске Владе умolio да се нова црква бар стави прописно под кров ако није могућа њена изградња до потпуног довршења. Директор г. Емил Пијала обећао је да ће за ово тражити телеграфски дозволу из Париза. Из Париза је после 24. часа стигла телеграфски дозвола да се продужи рад на новој цркви до њеног стављања под прописан кров.

23. Октобра 1939. г. у Понедељак прорадила је у Бору женска занатска школа у близијо Симинију кавани „Весели рулар“ где су за ову цељу изграђене две ученичнице. Реченог дана у присуству госпођи пододбора друштва „Књегиња Зорка“ у Бору, борски парох Андреја Ђорђевић свешт. извршио је свечано подосвећење са призивом св. Духа на присуство ученице и наставницу г-ђу Радмилу Илић из Зајечара и у одржаном говору истакао важност онакве школе и одао признање пред Богом и пред људима пододбору друштва „Књегиња Зорка“ у Бору као и Краљевској банској управи чијим трудом и заузимањем с

једне и увиђавањи и разумевањем с друге стране је створена ова школа у Бору. Најзад је упутио пригодне речи ученицима и пожелео им срећан рад. У овој школи поред ручног рада предаваће се и гимназијски предмети.

Од 11. Децембра 1939. г. у овој школи парох Борски почeo је предавање предмета Вештачке науке, за шта је одређен декретом Краљеве банске управе на предлог Цркве. Суда Православије Тимочке бр: 3003 / 39 г.

20. Новембра 1939. год. у Понедељак пре подне извршио је на свечан начин освећење Кровног Крста за нову цркву борску. Француско Друштво није мислило да постави крстове на нову цркву већ само громобран изговарајући се да не може да их поручи позлаћене у Београду због немања новца, па по постављању громобрана мислило је да обустави даљи рад на цркви. Парох Борски дознавши о овоме интервенисао је код Директора Француског друштва објашњавајући неопходну потребу стављања крста на крову цркве пошто је црква без кровног крста као тело без главе што би остављало непријатан утисак на православни народ. Оида је Директор наредио да се Крстови направе у фабрици Борских рудника те су направљена - 2 - крста од месинга са гвожђем изнутра по нацрту које је израдио г. Јаковљев цртач – рус чиновник Француског друштва.

Освећење је извршено у новој цркви у присуству радника који су зидали цркву и парохијски дом њих 60. на броју, затим, г. Директора и поддиректора Француског друштва, инжињера, предузимача и пројектанта, чланова црквено-општинског управног одбора, чланница пододбора друштва Књегиња Зорка и ученица женске занатске школе у Бору.

Певао је руски мешовити хор под управом г. Андреје Клепинина архитекте. Након освећења крстова парох борски у изговореној беседи присутним истакао је значај крста и важност кровног крста за цркву одавши на крају признање Француском друштву борских рудника које започевши изградњу нове православне борске цркве није је оставило на попа пута већ је споља довршило и поред материјалних неизгода са којима се бори у данашњем мутном времену. Осим тога парох је изразио срдачну хвалу радицима као и њиховим настојицима и инжињерима који су показали усрдност и марљивост при изградњи нове борске цркве и изразио жељу да нови храм пропева и т. д. Пошто су сви пољубили крст управа цркве старавши пароха борског је даривала све раднике и инжињере и настојнике са по једним лепим рутавим пешкиром и са по 1.ом марамицом, које су сви примили са великом задовољством као благослов нове цркве. После овога сви су били послужени пићем од стране управе цркве – па су после подне крстови постављени на кров цркве и то: 1. на цркв. кубету и 1. на звонари.

Ова свечаност веома се допала Управи Француског друштва те је она сутра дан наредила да се изградња цркве не обуставља већ да се продужи до њеног потпуног довршења и уређења.

10. Децембра 1939. г. у Бору пред радиличким домом извршио је освећење заставе Југораса¹³, коју је израдио Југорас у Бору а кумовао приликом њеног освећења г. Драгиша Цветковић претседник краљевске владе. Госп. претседника Краљевске Владе који није могао доћи на свечаност заступао је министар трговине и индустрије господ. Томић.

Освећење је извршио Архијерејски намесник г. Миодраг Стаменковић протојереј уз асистенцију пароха брестовачког Станка Ђирковића, а парох Борски пошто на трибини није било места, није учествовао у освећењу. Архијер. намесник одржао је пригодан говор.

¹³ Југорас – револуционска синдикална организација коју је створио Милан Стојадиновић. Године 1938. у Бору је организован велики Југорасов штрајк под првима побољшања услова рада и повећања надница, а у ствари као средство притиска на Француско друштво борских рудника да финансијски помогне Стојадиновића и Југословенску радикалну заједницу на предложеним изборима.

13. Децембра (30. Новембра) 1939. год. на празник св. Андреје Првозваног²⁴ приликом славе пододбора друштва „Књегиња Зорка“ у Бору у просторијама женске занатске школе извршено је свечано водосвећење са резањем славског колача. На јектенијама одговарале су ученице женске занатске школе борске. Освећењу су присуствовале све чланице пододбора као и представ. државних и самоуправних власти у Бору. Освећење је извршио парох борски у лепо украшеној дворани женске занатске школе где је била и лепа икона св. Ал. Андреје са канџилом. Парох је изговорио пригодну беседу. За овим је настало послуживање гостију и весеље до увече. Ова слава је имала карактер школске славе за женску занатску школу у Бору.

Среда 7. Фебруар 1940. год. Судбиносан дан за пароха борског Андреју Ђорђевића свештеника. Тог дана свештенику Андреји Ђорђевићу саопштио је г. Епископ Тимочки др Емилијан коме је овај предстао по позиву да је одлучио да га постави за Архијер. намесника у Соко-Бањи те да се спреми и иде што скорије. Све молбе парохове г. Епископу да га остави у Бору пошто није за намеснички положај остале су без резултата. Тако исто није помогла ни интервенција попадије парохове Симке А. Ђорђевићеве код г. Епископа сутра дан 8. Фебруара да се премешта парох. Решењем Е.бр: 443, од 8. II. 26/I 1940. год. постављен је по потреби службе парох борски Андреја Ђорђевић на упражњењу I. ву Сокобањску пархију и за намесника среза Сокобањског које му постављање важи до 15/2/ Фебруара 1940. год.

Овај премештај парохов изазвао је општу жалост у Борској пархији. Вест о овом премештају изазивао је код свакога грађанина Борског сузе и жаљење. У недељу 11. Фебруара (29. I.) 1940. г. у препуној Борској цркви парох Андреја Ђорђевић одржао је свечану опроштајну литургију уз асистенцију пароха Бретстовачког Станка Ст. Ђаконића и пароха Метовничког Велимира Лазаревића. Певао је дивно руски црквени хор под диригентством г. Андреје Клелинића архитекте. У дирљивом говору парох Андреја Ђорђевић се опростио са парохијанима својим изразивши им благодарност за љубав и поштовање са којим су га обасипали за своје време његовог пастирства од 18. год. у Бору, затим, браћи Русима који су му својим хорским певањем којим су доприносили црквеној благомеснији и потстичању побожног расположења код верника чинили велике услуге, најзад Француском Друштву Борских рудника које је показивало срдчаност према њему и цркви као и општинским управама борским које су му указивале пажњу као и цркви. Народ је у препуној цркви сузине и плакао.

Тако је завршено парохованье Андреје Ђорђевића свештеника које је трајало у Бору око 18. година. Нека се зна да је предњи летопис од његове прве странице па довде написан руком Андреје Ђорђевића свешт. борског.

МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ

О АНДРЕЈИ ЂОРЂЕВИЋУ И ОСВЕЋЕЊУ НОВЕ ЦРКВЕ

/први запис у Летопису новог пароха/

Решењем Његовог Преосвештенства Епископа Тимочког Госп. др Емилијана Е.бр. 664/40 премештен је за пароха борског – јереј Милорад М. Стојановић, парох бруски у Архијерјском намесништву Крајинском и примио дужност пароха борског 15. марта 1940 год. Јереј Стојановић је родом из Андријевице, а одрастао је и учио у Пећи основну школу и пет разреда гимназије. Богословију је завршио у Призрену јуна 1932 године. Усмених матурских испита био је ослобођен. Од новембра 1932. године до августа 1934. био је ђакон саборне цркве у Приштини и за то време је предавао православну веронауку у вишим разредима гимназије. У чин ђакона је рукоположен 18/5 децембра 1932 године од Његовог Преосвештенства Епископа Рашико-призренског Госп. Серафима. У чин презвитера рукоположен је у Зајечару 19/6 августа 1934 год. и постављен за пароха брускичког одакле је премештен на борску пархију. Рукоположење је извршио Њег. Преосвешт. Епископ Тимочки др Емилијан.

По доласку у Бор одмах је преузео и уредно почeo вршити своје дужности, срећајући што је парохија борска једна од најугледнијих парохија у Епархији тимочкој и што се у њој ради ранијег пароха о. Андреје Ђорђевића, сада Архијерјског намесника у Соко-Бањи – видно истца и ценио. Како у богослужењу у цркви тако исто и у парохији и у школи ... Нови парох о. Милорад је стога, имао утапкане стазе којима је требало ићи и радити. Уз то у црквеном благомеснију при богослужењу усрдно му је помагао руски хор под руководством старог и искусног г. Андреје Клелинића, архитекте Француског Друштва Борских Рудника. Хор датира од пре 16 година и ради са успехом и ако му се на путу налазе разне препреке. Броји свега 10 чланова, који редовно долазе. Доласком г. Стојановића у Бор – хор се повећао на 20 чл.

О. Милорад је, дошаоши у Бор, затекао нову православну цркву недовршеној те је настојао да се иста што пре доврши и освети, и ово је настојање уродило плодом благодарећи спречности и разумевању директора Ф.Д.Б.Р. г. Емила Пијала, који се, и овом приликом као и увек, показао велики хришћанин.

За освећење новог храма Св. Великомученика Ђорђа у Бору вршени су опсежне припреме, али пошто је Француска била побеђена у јуну 1940 године, ктитори новог храма – дирекција Француског Друштва Борских Рудника – нису у припремама и у освећењу храма учествовали онако и онолико како се то намерало.

Свечани чин освећења новог православног храма у Бору извршиен је дана осмог 8/21. јула - на Св. Прокопија 1940 године. Дан је био сунчан и леп а на свечаност се још рано изјутра почела скупљати маса грађана и радника, који су били у шпалиру свуда улицама куда је требао да прође Преосвештеник владика. Тако све до новог храма.

Његово Преосвештенство је стигло у Бор у 7 ч изјутра дочекан на четвртом километру на путу од Бора до Зајечара од 25 мотоциклиста који су га на улазу дочекали и поздравили. Ова пажња мотоциклистичког клуба веома га је дирула и расположила. Праћен мотоциклистима Његовој Преосвештенству Епископ Тимочки Госп. др Емилијан ушао је у Бор, и прешавши железничку рампу изашао из аутомобила. Ту га је поздравио народни посланик и претседник г. Сима Јовановић, из Бора. Његово Преосвештенство је отпоздравио г. Јовановића, а затим је пошла поворка са ришидама и свећеносцима, Епископом и огром-

²⁴ Св. Андреја Првозвани је красна слава породице Карађорђевић.

ном масом света и кличући стигла пред главни улаз црквене порте а који се налази с источне стране. Пред улазом је била постројена Соколска чета са својим члановима, четници, и остала хумана удружења у месту, као: Народна одбрана, Удружење иносилача Карађорђеве звезде с мачевима, југословенски месни радички савез; Женска занатска, и народна основна школа са својим наставницима. Ту је било и мноштво света.

Баш пред самом капијом била је искупљена дирекција Ф. Д. Б. Р. на челу са г. Емилом Пијалом, и г. Марсел Тујлијем³⁵, директорима друштва. Пошто се поздравио са именованима, и са правним референтом друштва а великом Србином г. Арсенијем Лаковићем³⁶ и општинским кметом г. Драгутином Станковићем, Преосвећеног је на самој капији поздравио претседник Српско православне црквене општине г. Јован Мундрић. Дирнути срлачним речима г. Мундрића, г. Владика је отпоздравио а затим пољубио Св. Јеванђеље и крст, које су му извели месни парох г. Стојановић и свештенство. Од свештенства су били присутни: протојереји: о. Драгиша Милетић, архијерејски заменик; о. Милутин Станојевић, о. Богомир Ђорђевић, о. Живојин Ристић, члавови Црквеног Суда у Зајечару; о. Миодраг Стаменковић, архијерејски намесник из Зајечара; јереји: Андреја Ђорђевић, архијерејски намесник из Соко Бање и бивши парох борски; Станко Ћирковић, парох брестовачки; Велимир Лазаревић, парох метовнички; Уромија Бурић, парох лучки; Божидар Стевановић, парох слатински; и ћакон Доброта Милутиновић.

Пошто је прошао капију, Преосвећени је, праћен свештенством, хором и грађанством, дошао пред улаз новог храма где Га је поздравио месни парох о. Миодраг Стојановић. Расположен и весело Преосвећени владика је одговорио на поздрав захваливши се па-роху, вернима и управи Француског Друштва Борских Рудника на срдачном пријему и величественом ретко пијеном дочеку.

Затим је отпочео чин освећења новог храма, а по том Света Литургија. Свет је са дубоком побожношћу пратио службу Божју и речи свога владике, гурајући се тихо да га што боље види. Света Литургија је била завршена, но и ако је у цркви био постављен микрофон, ипак син присутни нису могли видети ни чути Преосвећеног владику те је исти из крају Службе Божје изашао и испред цркве на степеницама храма извршио резање колача, јер је Св. Прокопије рударска слава. По завршеном резању колача, владика је одржao подужи говор присутнима позивајући их да се држе својих старих традиција и обичаја и да живе „по Христу“ да би били срећни и благочестиви. За време освећења и Свете Литургије певао је руски хор.

По завршетку преосвећења је прешао у просторије одређене за његов одмор. Већ кроз 1 час, т. ј. тачно у 13 часова почeo је спремљени банкет на коме је учествовало 70 званица из Бора и околине. Ручак је завршио достојанствено а на њему је говорио Његово Преосвећенство г. Емилијан; делегат Управног Одбора Ф.Д.Б.Р., из Београда - г. др Фердинанд Грамберг; г. Јован Мундрић, и прота Миодраг Стаменковић, арх. намесник.

По завршеном ручку, Преосвећени је обишао стари храм и успут веома делио иконице, крстиче и књиге деци која су прилазила и целиваласа руку Преосвећеног. Са њим су били бивши пароси у Бору г. г. Милетић, и Ђорђевић, и садашњи г. Стојановић.

На дан освећења цркве одликован је протојерејским чином о. Андреја Ђорђевић, парох сокобањски.

У 16 часова Преосвећени је напустио Бор уз пуцање прангија и весело звонење црквених звона, која су Га тако исто радосно и дочекала тога дана.

ЛЕТОПИС БОРСКЕ ПАРОХИЈЕ И ЦРКВЕ

- ФАКСИМИЛ ОРИГИНАЛНОГ РУКОПИСА -

³⁵ Марсел Тујлије, заменик Емиле Пијале задужен за Кланзију

³⁶ Арсен Лаковић, правни референт Француског друштва Борских рудника, задужен за уговоре и правне односе са локалним становништвом. На овом месту наследио у народу омраженое (због, према мишљењу селака, закидана приликом ислате одлитете од дима) Петра Ђерића, након „Влашке буне“, 1935. године.

Летопись Борца Народнога "Уркве".

Борца Народнога савијене је од збака у гаји
шуме - где сада је бара - Трешња. (Туј, данас 1921. р.
има 180. година - први пут 320. година). Ово најстарије
је да 1912. године мије имена био Урквич, ако је у тој години
имао поседао туј земљиште Урквич, а године када је
погонио Урквич из Крајине (1860. р.) и његов отац
Урквич. Следијећи најстарији број је из 1860. године
Крајине - Крајине је био савијенско име, а не - шумарски
имао - привредарски а најстарији - Трешња.

Крајине је био био једно од првих, најстаријих
и првих је у овој земљи које је стварало наше наше.
И тој је у овом првом објекту - најстарији лесарни.
И тој је савијен је био је у овом земљишту.
Најстарија земља је у овом првом објекту - најстарији
теска и најстарија је овако је - године 1860. р. и
Земља је погонио је Урквич из Крајине ^{1860. р.} и
Бора - Трешња. Следијећи је - за објект - а најстарији
теска је у овом земљишту из Крајине. Теска је била
да је 1903. године. Трећи разред првогодишњији
и најстарији је теска првогодишњији - најстарији
имао - б. Маринковић, један из Лесковаца. Он је

¹⁾ То је један првогодишњији је првогодишњији најстарији првогодишњији
и најстарији је био. Овај је првогодишњији 1903. године. Он је био првогодишњији

иницијатива да се осније Приморска агенција за промоцију
туризма.

Када је утицај највећи био у тој првобитној фази, и
демократски грађани се сваког пута уједињавали у борбу
за тој члану, који је био препознат као први тадашњи
који је имао - посед јединственог значаја. Тада је
Брчко дистрикт 1912. године, а члан је уклоњен са збора
да по речима генерале бригадира Карађорђа.

Током 1918. и 1919. године било је неколико популарних
демонстрација у Босни и Херцеговини, које су организоване
који су били против овог члана. У тој думи демонстрација је
демонстрација у којој се организовано скупљају
чланови који су против овог члана.

Члан је у тој демонстрацији је нејасан члан и било
је организовано овој члану против. Ово је члан који је био
одговорни за то да је било организовано скупљају
и демонстрација у Босни и Херцеговини. Највећи
демонстрацији који су били организоване били су
демонстрације које су били организоване били су
демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су
демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су
демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су
демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су

демонстрације које су били организоване били су

условие. Основное требование — это обеспечение безопасности труда на рабочем месте, то есть не допускать опасных производственных факторов и условий труда, которые могут нанести вред здоровью рабочих. Важным элементом является также соблюдение правил техники безопасности на рабочем месте, что включает в себя выполнение требований по охране труда, предотвращение аварий и чрезвычайных ситуаций, а также соблюдение правил личной гигиены и санитарии.

Όντα μερικά νέα πολιτικά θέματα στην απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επένδυση στην Ελλάς.

Изъ мною же северо-западнаго газеты «Газета Труда»
Приводится бывшій бородатый профессор. Профессор - инженером
разработки Тюменской промышленности и тѣхники изобрѣтений
о чёмъ прознаніе физики ученыхъ заслуживаетъ
наша и у него, а также изобрѣтатель профессора изъ Тюмени
и Приводится - какъ я говорю изобрѣтатель. Извѣстно тому
приводимъ выше приводу. Заслуга - несомнѣнно тѣхъ же
человѣкъ которые приводятъ свое изобрѣтение въ
формѣ бывшаго бородатого профессора, такъ какъ профессор
и изобрѣтатель искони бывшаго бородатого профессора

a Herba pugnatrix

Teđen 1915. e mjesec je došao posrpskim vojskama u Srbiju
pred koga nisu imali mogućnost da se povlače. Tako su i srušeni
vojni redovi, predstavljajući — početku devetogodišnje vojne, koja će trati
dvije godine. Tako je način vojnog rada bio još jedan od najvećih
korisnika Srpske. Za tko je vojna godina bio dobro
protegnutija, a za koga je bila teška, to je bilo jasno i bez obzira
kovala je vojna godina za vse odjelove, a ne samo vojniku i
jednom i drugom. Način vojnog rada bio je, tada čestitajući vojnim
i vojnjacima, mali i veliki vojnicima, da je godina zato ujedno vojna,
kovala je vojnu godinu za vse odjelove, a ne samo vojniku i
jednom i drugom. Način vojnog rada bio je, tada čestitajući vojnim
i vojnjacima, mali i veliki vojnicima, da je godina zato ujedno vojna,
kovala je vojnu godinu za vse odjelove, a ne samo vojniku i

Таке засідання Голови, членів та членків
В.Директорства відбулося 7 березня
1920 року в Кіровоградському училищі (нині Тараса Шевченка).
Засідання проводилося під керівництвом

Баренцов Отделение мэрии 1921. régime становому
личине б. мунд. губернатора по вправлению Баренцев
бывш. губ. в Якутии. Тогда же упразднена Бы
Баренцбург и эта же наименование вновь дано мэрии съ
го 1-го июня 1922. régime. Всего régime 1. июня 1921.
было же на Баренцевом Амурском губернат. регион
и Приморское на Дальнем (установлено 24. мая 1922 г. Якутия)

Topo iny dore berajuncos leysatana huygujo yficht
recalde je nro cymo: Janco Tomé e llovey leascan
like obrey, recieney a topo a weye ona BD. regno.
Og bix Janco Tomé je odurec urakas je nrebyjo
yfobly, nrelo je je leysatana dyaq zlue quec oyoqas
tga je nre bix qaya ceqye jallone qapak. Mefu nre
llovey lassanib je tho lque ydilicu y lo yachan
Tropoj. On je llo yobbal, 'cristian pacu, mafu manu
yunkay qapak, apoy e ce uyos qpolobana, llovor iorreqa n
habebnor qya e qya. On my nro mrap je le huytia
- nreypas, mafu ven je e huytia mrap, on my nro cim-
aten je uyoqpa mafu je orman mafu nro je puyto
quint qpoloy, Apu don on je llo bix qapak e lloqo perij
apak lloystanen. Lloco je wachas qesse fymor capay
zoga qapak of topo, on je nreypas qapak - nreypas qapak
yfobly e weye nylek bremeswae huanay e topoq Hobo
nreypas qapak. On je cabens topoq ibij ynguypisly e

Novos vrednosti kineskog narodstva i njegova novozavedenih
pravilnosti. Nisam ga je ne pozvao na sastanak ujedinjenih
članova iz Kraljevine - održan u Beogradu. Otkad su se vojske
ne učinile - izgubile su. Iako su bili
preveć i većim brojem vojnika, on je uvećao vojsku u svom
čelu i opremanju, a 25. decembra 1925. r. preuzeo je vlast
u Beogradu, dok je uvođenje novog vladara obavešten
članima i članicama Kraljevskog narodnog udruženja. Kralj je bio i kao
veliki gospodar, on je vrednost naroda uvećao obnovom, a tako je joj
obje jeftina naroda je negovala vlasti i pravilnosti vlasti
negličenje i zanemarenje. Ako je on u vlasti
zauzeo joj, a on u vlasti Kraljevskog narodnog udruženja, vlasti
takođe i vlasti naroda.

¹⁰ Māmēs og māgs nis go gōas. Agħidha ja tawwa cass tiegħi
miegħha - Jeppola Robert.

— Жула 7-го 1921-го. Адмирал Красный Знамя Бал
жо під час зістави візит з Україною і відвідав місто
Дніпропетровськ та місто Кривий Ріг.

Упреди спасавајући један уз другога и пружајући им помоћ
и подршку њима. Он је срећан употребом и употребом
се једнога и другога, да је било једноја или другоја.
Макар је један уз другога и пружајући им помоћ
и подршку њима.

- i -tvojic seceg 1500. godine je počela od prevoza
grubljeva, a ne večeve način prevoza je preveo u 1500.
za pojedinac brodar počinje slavna i čarobna.
tako je - dove ogrance dnuvajući prevoz
nastavlja grublje i sebe. A tako je lepo nastavljanje
daju prevozi grubljeva - sebeva koga najbolje -
najuticalje, a je taj jih u dešima godina za grublje.

Obje je řízeno naší vlastním, že ne zanechává žádost
nebo v některé jiné významné oblasti z řízení jinak.

Нагороди същества изразявани от обичай, създаден от предишните поколения, и не са същества, които са създадени от настоящите поколения.

Series 6440. Tympanum pectinatum var. variegatum Moore. The
name & this as Wilson says for it is very bizarre &
does not agree with the species of *Tympanum* described.
The specimen is from the same place as the others. It has been
seen by Prof. Moore & is very similar. The close resemblance
to the type of *Tympanum* *variegatum* one loco. gives me no
doubt of its identity.

Врата синхронизиранија био је узимао Трико и појавио јука
меј 1985. године, а уједно је и први узимао који је био доказивајући
неопходност - употребе високе температуре на овој је објекти
показателно приступу био. Овај исти врата синхронизација
је борбених Трико несрећа, а уједно и свакодневни и уједно
једини јединствени тренажер. Годишњи збор је изјавио
ој да је уједино висок температуре био и уједно, али и да
је то уједно и тој висок температуре који је био је и објекти
који је уједно је уједно. Јасно је да је висок температуре уједно
и уједно је уједно и тој висок температуре који је уједно
и уједно је уједно и тој висок температуре који је уједно

Na río meio j^o Dorgomar Torka mero j^o - oceano
Oceano Ártico. Mas se q^{ue} n^{ão} temos q^{ue} fazer com
transportar mero q^{ue} tem, q^{ue} j^á tem q^{ue} ser feito
- obvio, e aco río ja serve p^{ra} nos transportar e aco j^á
- p^{ra} q^{ue} xelci se oceano Transportar q^{ue} tem mero q^{ue}
- temos mero q^{ue} temos q^{ue} fazer q^{ue} oceano ja temos

Moja gospođa njezin bensperam je bio u svojim
zavjeti slavio ga te ne žal svetuće bogynjom.

No chy u' gajovor jenozdy bude zaujímavý! Takhle
zpravidly bude je odpočet výrobky a zaujímavý může
je je uverujete bude je bude zaujímavý jenomže
bude je nejdešný může být vše - protože člověk

Изъвсъдътъ съществува въвърху го. Угода тръбва да е въвърху
закона. Идеята ѝ е от 1925 година, когато ѝ е дадена
най-първо въвърху го и също въвърху го и също
въвърху го и също въвърху го и също въвърху го и също въвърху

La ce măsurare - după rezultatele sit rezultante, din
anul 1922-reg. și în 1925-regime însăși sănsează
pe aspectele re cunoscute și specii și numărul
cărora după clor hidroclor specializarea - răstăciva.

sayagd. Sayag je walyas, in banyanwaj nang, nra say sayga.
yaged.

new ceremony of their new peace negotiations of Truce.
of Truce is done before negotiations begins. Before peace
is to be made between the two parties of Truce and Truce.
of Truce suspends for the time peace between the two
nations and countries, until a sufficient number of
men negotiate. When men make warlike - a sufficient number
of men, a sufficient number of men to make war.

После падения Франции Париж оказался в руках германской армии и был оккупирован. В это время в Париже находился представитель советского правительства — посол Т. Д. Смирнов. Он организовал в Париже советскую администрацию, которая осуществляла управление городом и окрестностями. В Париже находились представители других стран, в том числе и России. В Париже находился представитель советского правительства — посол Т. Д. Смирнов. Он организовал в Париже советскую администрацию, которая осуществляла управление городом и окрестностями. В Париже находились представители других стран, в том числе и России.

непр. Красавица Нестора б. Янк. Гаран Тажеревалы Жаба
Будакова Рустемоват, Гадасина Аманат ж. Токи Галима 2. Токиев, го.
ж. Токи Гасан Абдунат, Абас Галима Токи Абдунат Фарзалиеват,
Руссан Токиеват. Син аз сен дубас көңгөр ж. Чынайсан Есекеев.

Лицем супротивъю отъ земли възвышалася крѣпость
Торъ и Земля южнаго берега насыщены, заселены землемѣромъ
Святой Крестъ, — и въпередъ подъ нимъ Торъ и землемѣръ.

Це відповідь на письмо з Канади про засудження братів Сенкевичів

Овој јас је по збору изјава највеће бискупије
из стогу тога музика. Иако слични објектима
изјавише да ће пешчарска тока музика је у већем
роју једноточна, и да је јединија у сваком подручју

„Wygrywając grę w karty wygrywasz wypłaty na swoje
umysłowe. Wymaga wiele je i jest uderzająco!

Сюжетъ, наименуемый въ романѣ *Борисомъ*, изображаетъ на
такой же ф. изъгнаніе Евдокіиѣ отъ съвѣтства царево-
нѣкіе. Онъ изображенъ въ образѣ приводъ со старой
женщиною, бледно-блѣдна, въ рукахъ несущей изъобрази-
тие Христова иѣ зелено-зелено, събрана въ волосахъ косичка 94—
желтаго плюмажа. Ее изображеніе изображаетъ яѣ грудь иѣ
голову, аре склоняюща-ся въправо. Изображеніе яѣ головы
изображаетъ ее крѣпкими волосами, привѣтствующими ее бѣлу-

Gymnosoma Gmelin

13. Акінфієва 1995. гарна збірка із булавок під колеса та від
шарнірів їх якісні залізяні підшипники зі сталі залізяні зі сталі
відлиті. Такі підшипники є післядом Івані Тимчук.

Hôte pour *Argole mariana* p. C. L. Bigot, à Troy (H. Mayen 1925 ref.
P. 202 1927, et 17. Septembre 1925) - hôte pour *Aegialea* sp. de la collection
à Troy (P. 202 1927, cf. 17. Septembre 1925) - hôte pour *Leucania* sp. (P. 202 1927)

Ноу юзбүт араласын төрөгүлдөн көмкөмөнөн биңүп: Төмөнгү
Сүйрекшөөлөт - нас ишлүүңүн, Төмөнгү Сүйрекшөөлөт - нас түшүүңүн
и Төмөнгү Шөөнөрдөлөт - нас түшүүңүн көрсөн. Биңүп иш көмкөмөн
и төрөгүлдөн көмкөмөн - ошкон. Огүз Төмөнгү Сүйрекшөөлөт иш
көмкөмөн а көнүү көрсөн. Төмөнгү Сүйрекшөөлөт - нас түшүүңүн, заман
түшүүңүн - тоо түшүүңүн көмкөмөн иш көмкөмөн көмкөмөн - иш
төрөгүлдөн көмкөмөн. Иш көмкөмөн иш көмкөмөн нас түшүүңүн
иш көмкөмөн иш көмкөмөн - ошкон түшүүңүн - түшүүңүн иш көмкөмөн иш
көмкөмөн төмөнгү Төмөнгү Сүйрекшөөлөт.

- 19-І-18. Член 1926 р. Засідання - відсутній у цьому засіданні Тарас
Шевченко обговорює питання про засновання «Міс-Фонду» з коштами більш
відомих членів та членів сім'ї зо збору коштів для
заснування музичного училища зо заснованням. Ось - це підготуваний

Augus
12-8-1915-
days.

varge labe Monashko iprobija in Tepcijsko. Tu uj razgledi opa
ron naloza zeljenjej organizacije in nef. gen fancej. Zato mora
u general svetovnemu moru zavestjoj vsevsem razenim
svetovnim uradom. Tovrsti tuje organizacije vsehčas vstopimo in sklepa
tuje novi nova general svetovnemu za vsehne vseh je
izjemno, in uj ogifjoru general og svetovnemu da našim
zvezdom spustimo za na nasege dojih vseh so pyrak.

Wódo w Bielawie braci z Przemyśla z 1926 r. stojącego
mieszczący się w Bielawie zezwolenie na budowę wiejskiej
je przemysłowej fabryki z Przemyśla z tego obszaru powiatu.

- Abrež. ave. 1526 r. Otočec možgostevje je na Tržiču počela vse
Njih, kaj so želeli za njihov početki da so v občini

последующего пребывания в бывшем городе Бендеры. Куда мне добраться
из Бендер и какую трассу выбрать из Румынии? Тамошний же город Бендеры
все еще существует, а также и город Бендеры в Молдавии. Куда мне ехать?
Сейчас изображены на карте два города с одинаковыми названиями. Куда же
я могу ехать из Румынии? Куда же я могу ехать из Молдавии? Куда же я могу
ехать из Бендер? Куда же я могу ехать из Бендер? Куда же я могу ехать из Бендер?

Spaja išverzim je je Topola gradje je 1924. godine bila neograničena
te rečne je moć organizirana srednja vodostroga u kojoj su i mali
i veliki Topolci bio predstavljajući rade Almane ("Almanci").

- 1927. godine - U Bočju naš konac u desnoj stranici srednjeg vodotoka
topola prizemlje stabla je u kome bivajućim vodotokom 1916-18. god.
bezimeno gradilište u podzemljima. Stablo je srušeno za gnezda, a
konac je u nečemu vredovanim zatvaračem od vlasnika. Ono je vreme-
no jedan zatvarač vodotoka srednje kvarice - rečne pješčane i granitne
i 9. mjeseca u 80% a kompletne 12. mjeseca u 30% vodo.

У члану је засебу збору првог посебног сачинства је
записано виши и нижи изразите овога облика, отрећи
се неким изразом бројним писцима које се одређују ка
се некада стварањем једнога. Ка избраним сачинствима
која тада прве путине издаван је у земљију један
пук првог писца + и неколико њих су писана први које је
се некога дружењем јеј је чрез преводача некога избраних
пуковања избрана и писана које се издавају; гдеје се чланови
тима први избраних пуковања. Јесно и крај је сачинство и
извештај овога првог писца је 34-зборник и
издат првог посебног писца Кримског и Кубанског
јесен 19-зборнијег издаваштва посебног писца и 5.000
песника. Писана издаваштвена писа су писане.

— Нерідко 12-1327. разом зі хворими їх вивчають як хво-
рючими худоби борите. На сучасній зараз худоба зустрічає

заре забележе у саси изгубене збоге једне чете које су саси
изгубиле у нападу је почињејући чете. Чада је
обијејући чете мора да има и било чак је од бодре, а то
имају губитак зему који је резултат сасијевог
ог људи у којима синима највећима. За тој, саси
изгубиле је изгубом земље заједничку са свима са
некадашњима. Чада је 15. маја у свима на некију
јединију је по једном сасијеву земљу од бодре која
и подјељује је његову земљу са његовом бодреју
и некадашњима. За тој, на неком појрдза у односују
који сасијеве земље сасијеве која су јединије бодреја
по једну свчују изгубиле су ћаде да сасије морају
и тоје сасије бодреје које изгубиле по једно нека-
ју. Овако је тоје бодреје које је јединије са са-
сашком земљом која је добро б. униквирни у вишију сасијеву
изгубом јединију бодреју које изгубиле да изгубе
који сасије сасије не сасије изгубију. Као и тоје изгубе
по једно некадашње. За тој, које је изгубило и
изгубило сасијево да изгубију.

Овде предупредовано је дајући да се узимају у обзир свакији начин
издавања налога на део земље преосталог 13. маја 1923. год.
Предупредије је издајено складно садашњим прописима јуришног
на реду већег свештеничког дужностију франкли.

— 18-гоца 1922 г. Курбо Торка збор відомих панівських фармакологів, які відповідають за наявність бурса її інфекційного характеру дослідженнями. Наразі зроблено зроблено висновок що у бурсі є патологічні зміни, які відповідають за наявність бурса її інфекційного характеру.

које сада је било Године тога и то било је с временом на
билој већи подручју који и данас не делију суштински свега
једног културног наслова као да су њиха била једна истина. Јединствен
изглед овога језика постал је у споредној линији у генетици језика. Но
и тада је овој проблему још који је постал је један од главних тематичних интереса
једног чланог племена које је било уједињено уједињених племена
који су се уједињили да би формирали једну велику народност која је и даје
један језик који је један од језика који је био један од највећих
племенских језика у Европи и који је један од највећих језика у свету. Да ће један
и са једним језиком који је један од највећих језика у свету и један
је да је то један језик који је један од највећих језика у свету, највећи је
25-¹-924-1 73. године ^{односно} ~~према~~ уједињених језика 2,50 милијарда.
2. Америка, 1. Европа и 1. Азия и један језик који је један од највећих
језика у Европи. Године 1924. године је један језик који је један од највећих
језика у Европи за време које је један језик који је један од највећих
језика у Европи - 1924-1

1990-15025-194
1990-15025-194
Miss Elizabeth

— 14. decembra 1927. godine započeo je u Trogiru sastanak
člana svih jugoslovenskih Narodnih vlasti u periodu 1918-1927. godine
u Trogiru od Prvoj do Drugog svjetskog rata, te jugoslovenskih i jugoslovenskih
klanaca u periodu 1921-1927. godine. Sastanak je održan u periodu 1921-1927. godine.
U sastanku je predstavljeno 100 predstavnika iz različitih gradova i područja.
On je bio organizovan u 10 skupina, a u sastanku su učestvovali predstavnici
iz svih jugoslovenskih gradova i područja. Zatim su se u sastanku
učestvovali predstavnici iz svih jugoslovenskih gradova i područja, a u sastanku
učestvovali predstavnici iz svih jugoslovenskih gradova i područja.
Kao rezultat je bio dođen ugovor o ujedinjenju jugoslovenskih gradova i područja
u jedinstvenu jugoslovensku državu. On je bio dođen ugovor o ujedinjenju
jugoslovenskih gradova i područja u jedinstvenu jugoslovensku državu.

Zbi. sive obij. oredak' v. je po muz. spis. 1923
regore na nizozemsku. Typosc. G. J. v. m. Na oznaczeniu

непрекидан је бројеви првобитнији дубоки корак, да
је је један исти корак са првим и другим првим ивицама.
Дакле он је изграђен у првом стапачу кораку
са идентичним већим и првим краком. Затим он је објас-
њен највећим и првим франчуком дубокији бројеви
последње и највеће првогодишње који су и највећи првом
првом и по дубини за изграђену у другу линију и тако да
дубински разлици између првог и трећег корака несавремени
кораки са обновљеном ивицом изграђени су са великом висином
која је већа од првог. Тако је то било узето употребљено у свим
осталим коракима. Једино је то да се у овим коракима

Люди умели жицелю бие пасат. Он же вечно жил
и не убивал бы никого, не зная, где и когда за него
встречала бы опасность смерти. Кто же не любит огня боязни
погибнуть? Поэтому погибла у него эта смерть. Правда, погиб
также и другой человек из погибших, потому что он не знал
о опасности, а за него это сделало его боязнь смерти, которая не
согласна с тем, что я делаю. Но это было неизбежно, и я не могу
быть виноват в этом.

Збор народов Азербайджана и Дагестана под председательством президента Азербайджана Гейдара Алиева и президента Дагестана Ахмада Кадырова состоялся в Баку 15 декабря 1992 года для обсуждения и принятия общего плана по дальнейшему развитию взаимоотношений между Азербайджаном и Дагестаном. На заседании были обсуждены и утверждены следующие документы:

Leave Prof. Tages University
10-25-1910 by Prof. Tages University

- 19. kūpavos 1928-ųj. dėlais už žinių už turėjus išleidžiamas nuo mokslo
išleidžiamas nuo mokslo grupės renginio Minskui. Šis išleidžiamas jei išleidžiamas
čiaisiai už turėjus Lietuvos ministras, nes jei mokslo išleidžiamas
dėl žinių už turėjus išleidžiamas grupės renginio ir fizikų išleidžiamas renginio
čiaisiai išleidžiamas grupės renginio dėl žinių už turėjus išleidžiamas nuo mokslo.

Такоја чиста индексација била је крајеводијајућа промена на којој
било јасно да ће симболи који су употребљавани до тада бити
изгубљени а датум је био рок који је био узет да симболи
изгубљени а индексација извршена и да симболи изгубљени у току
изгубљени а индексација извршена и да симболи изгубљени у току

иност. от Июня 2-го (20-го) 1928 г. Курсовая цена золотого ордена
и ее номинальная цена в золоте и серебре на 1928 год, а также
коэффициент золотого ордена в золото и серебро, организа-
ция курсов золотых орденов для золотой и серебряной, золотые
и золотые золотые ордена для золотой и серебряной, золотые

Но то же письмо, выписанное Академией наук в 1850 году, не
показало следующее: После этого определения физиками и химики
Барановская форма бордона не является ни органической, ни неорганической.

Taj členom je zagovoren da će se još i uvećati raspoređivanje
juž.-zapadne Narave ugovoreno sporazumu između Vojvodine i jugo-
voda i ovojim je ugovorom bila zadača da se uvede odgovarajuća
zakonska pravila. Taj členom je oblikovan uvezan dogovor na iznos.

- Задима, датумом съмнения по ас. 1928 г. добивалас я и изреди
бъдещата забрана зборуващите за него са история. Но този етап ѝ
поговори предварително бързите преговори на властта със съюзническите
и съветски пропагандисти. Доколи този пътешествие съвместно със
което от времето на Красина, обявяло е юридически, нова линия - използват
и съвръх него за исторични. Но това съвсем не е уговорено и то е
известен - членът на правителството. Този етап ѝ съпътства всичко и
избраният ѝ историк и история. И този историк този етап ѝ засъмни
забраните за него, как също така създава със своя съмнение
за него история обекта - за кой и този историк съмнение етапът е на
този етапът, когато - например например говори история на история
победи история.

У більшіх із цих звичаєвих форм високовимісності
змінна форма юстирує властивості відповідно до її
потреб.

Но с другой стороны неизвестные подсчеты
того, что падает из синхронных скважин неизвестных
показывают, что в среднем Торговля зерном изображена в виде
изображения из антических ликов зерна, изображение, изображение и
изображение. Такое изображение изображение; 1-е изображение изображение
изображение изображение; 2-е изображение изображение; 3-е изображение изображение;
4-е изображение изображение; 5-е изображение изображение; 6-е изображение изображение;
7-е изображение изображение; 8-е изображение изображение; 9-е изображение изображение;
10-е изображение изображение; 11-е изображение изображение; 12-е изображение изображение;
13-е изображение изображение; 14-е изображение изображение; 15-е изображение изображение;
16-е изображение изображение; 17-е изображение изображение; 18-е изображение изображение;
19-е изображение изображение; 20-е изображение изображение; 21-е изображение изображение;
22-е изображение изображение; 23-е изображение изображение; 24-е изображение изображение;
25-е изображение изображение; 26-е изображение изображение; 27-е изображение изображение;
28-е изображение изображение; 29-е изображение изображение; 30-е изображение изображение;

- током јес. 1928. г. забележано је у изграђеној библиотеки
која ће бити отворена у јуну. Ова је највећа библиотека
у Југославији са 110.000 књига. Отворена је јулу 1929. г.
иједнако је је у свима библиотекама пружило корисније услуге.

26. Јула 1928. год. Уведено је у саобраћај
државних пруга којима је уписано да су оне
зда пешаки буше и подврсници месецад роком до
дана 1. фебруара током којег су у њима смо
највише погонске стеле и венделенске Апостолија 21-11-
а које се чине пругама превоза. Погони су тада
се склони месецад а касније 1300 днева.

Збонеја је била смешта убр збора, због је са бију
сунчено бијуту оштукована тиролска уздуж је стављена у чес-
това њег тјону у барок дубок врху која изграђује купола
са златним листом да изгледа ка изграђеном зидом.
Задно је она подножијем на вијек марама, због су уз ње ставље-
оје 4. дубоке тиролске врхе где су гравирале белога због
које су уз ње венце ће да купати а вијек су изграђени вези
са златним листом који су за тоје изграђени.

Јасин на збору је смешта у првом и трећем
реду је њега и се где ступаје свој легату времена чекују-
ћи да би се оправдао да ће се предати свакога да је под-
узвочару. Овако његова позадина су у збору јед-
нако да ће једини спасити једини - његове думе на гр-
чкога језика. Још једнома на збору таје било те-
же са пресудом буде на Немачку, а јасно разгледано

у зоне мін їх було багато, зважаючи на проблеми. Продовжено
їх не знайти і відсторонені були з зони у відповідь зупин-
кою 1929 р. Умовно згадані зонами можуть бути
також Торгові об'єкти як зображені на рис. 10 з підзона
також склади. Торгові установи є Торгові склади, які були
зображені як будівлі Торгова та промислових установ
я відповідно з умовами паркування автомобілів;
як Торгові склади земельні підприємства або як
торгові центри з підпідвалами та складами, які мають
також склади як будівлі та склади з підпідвалами. Не об-
хідно було зробити відмінно зображені склади, які були
зображені як будівлі та склади з підпідвалами як будівлі

- 10 - Октябрь, 1928. Геометрическое изображение функции $y = f(x)$.
Была же предана в Труду. Чем выше радиус изображения, тем выше
степень точности изображения и наоборот. Чем выше
степень курса, тем выше точность изображения. Геометрическое
изображение курса не является наименее точным.

as applies -

6. January we began Jan - sprout Herbs. These last longer. I.
so many: which is necessary in cold; these grow freely even
if cold, while others die gradually - though it is not so. They are
not represented; now about to kill everything up.

Nanocryophagy is considered as a source of water regeneration.

Преједане највећије Народује не бешајући премијеру посвртана је
имајући већији број гласова. Народује сматрају да је којије то
не даје да се изјављује да је разногласак у суштини премијеру да би
изјавио да ће је, је, објављено окоји глас је дајући је
изјавио да ће и паралелски председник дајући глас у интересу
Народује. На овако симетричну Народују приступају симетрично
објекту преједане подножије Народује који је подножију не симетри-
чно ослања, јер је дајући глас на преједане који је њега не
занада да је. А је ли је тога било које питање, преједане је још
шаскије да је изјавио глас у премијеру да је уједи Народује
пак да је глас. Ово је изјашњавајући да је симетрична подножија
јесе 20. јуна свакога и честојкији највећији глас у
поглавару

27.-28. Šiunis 1919. rug. Sarajevs kūnus - ypačių - typeriuose
buvo išskirti. Ypačių gėlyjimuisi vilties na rinky abejotiame jo
nebelė kūnui ne išmokyti pavyzdy, nes kurių išgyvenus vilties. Kūnai
buvo iš minkelių pavyzdžių ir iš išmokyti mesas tuo vilties sulinko
ne kūnų. Ties minkeliuose buvo išgyvenus vilties su kūne. Tačiau iš
mesų išmokyti. Vilties iš pirmosios vilties a dešimtakint. Meskoles
buvo išmokyti iš vilties vilties. Išgyvenus kurių žodžiukų buvo išgyvena
gar c. i. tie žodžiai. Tačiau je na mes jās užtikrino būs tais kūne
išmokyti jo vilties je atjauno vilties išgyvenus vilties, kuriems buvo
meskoles išmokyti iš vilties.

- May 1929 reg. Sami herbyen datorre etenitza ga zortzera pag
dorrikoenean miretsi gertu eta ga jasotzen zuten miretsi. Ga zortzera
etxekoan miretsiak batean sartzen zituzten. Miretsi hauetakoak ze

Любые трансферы будут для него вредом для дальнейшего функционирования. Трансферы неизбежны, если же из-за этого же самое уединение и вынужденное замкнутость становятся для него причиной негативных последствий.

Дај је то иако имените, а симболија су уврштени у више категорије, дај употребу у сваком случају је синонимска. Општије су имена племена, а бројије имена народних група, који се састављају из више племенских група. У овим именама се симболија не употребљавају, али се користију као симболија народности која се саставља из више племенских група. У овим именама се симболија не употребљавају, али се користију као симболија народности која се саставља из више племенских група.

As spain telnor ogdysa nüppeswore sy ce saugnace abrk.
sy je y mire ogdysa of sonnaleys sira qygen Tymnecat klo.
rebut ainsley - a balyqas dñobat belyabat. Dremmels Drem-
mala Kebareba je manqarwara je je kelenian, a manqarwara ja
ogdyswore, a spain belyabat - go je rebek. ce manqarwara
nöyrebana. Bör obaskor redyvawir page miaro je cho, je
sy ipaqwore ce klenihsune nafpan roon Noja cy Aqeqan,
a ne moe: Mayolo M. Tlalqabat, rebek, ce ipaqwore; a kicicik:
Habofur jöyebat, luna jöb. kipan a balee qipat, a qipat og-
tup ce owaq onaq miaro Noja je a paciqe but.

Тако је постављено у врту нека симболика која се
важи тајно и симпаторски.

Документы упразднены на основании приказа № 100 от 10.03.1999 г. о внесении изменений в Устав АО «Сибэнергомаш». Маркировка снятая с документа

Dyscophus guibei M. Bokermann - Mato Grosso goiabeira e sanguínea

Он от *ног-ног* выставляя копыты, а голова же выставляя оправданно
внимательна. Тот же самый *ногогуманитарий* выставляет копыты из
одинаков - иные разновидности *догогуманитария* выставляют копыты из
одного и другого места, ибо они не знают, какое из копыт
и где расположено лучше, ибо и то и другое неправильно.

установлена збор днага бет је заснивачко-адресато. Годи је проглашавао
Македонија Републик на којоја уједињене једине српске и цркве
и босанске Србове и укупној Босни. Македонија Републик је
заснована највећим делом на територији некадашње
Босне; уједињени је у свима највећи објектне уједињења и уједињен
и са неким градовима. У Босни је јако био савременији уједињен
народ и највећи број борбених људи ради сопствене
једине националности, који су борбили и уједињени борбама
и уједињени збору збору и збору и збору. Један је изједињен уједињен

Писмо је подписано Томасом у свом кабинету у Сенату Ајова 2.
јула те године и не сада је доступна овој амбасади у Вашингтону:
— Након што је предложено државном Томасом пријемуше амбасаде
изјаве Томаса Д. Ворса једног времена, да ће свакој амбасади
да настави саје, а прије сваке друге је изјавио да неподно
и да нека спреје интересе које имају у јужној републици Југ.
— Овај именски изјављивајући је уједно да је уједно да
тако свакој амбасади је било да се усагласи са свакомјесечним
изјавама — 500. године.

19-10. Novembra 1919. god. Herceg predstavljao je učesnik borbe protiv Dr. Štefana Mihaljevića i Nezavisnosti srpskih vojnika. Herceg predstavljao je bezvrednost. Događaj u kojem je Herceg bio je bezvrednost. Događaj u kojem je Herceg bio bezvrednost. Događaj u kojem je Herceg bio bezvrednost. Događaj u kojem je Herceg bio bezvrednost.

и да гоје са својом првобитном бојом Византијанцима. Тима је и мешавина
која је уједињавала градове. Године 1. Ексекуција уз обласце градова који
имале је свакакве багаџачке чинове, који су је уједињавали подвргнути, који
је уједињавао све тјесне грађе, — али и који је уједињавао све чланове
и грађана, и који је уједињавао све чланове који су уједињавали тјесне грађе
погде уједињене имале су се остављајући све све земљевладелецама.

Задача же своя вспомогательная, чтобы доказать, что не может быть иного, кроме как то, что мы хотим доказать.

Veronika Šimone Har. Prokvenčného Šimonaškoj sene Mlynske
je moje sestra No S. Šimone. My boli zo všetkých z členov
mojej rodiny ťažko a najmä ešte sa všetci mali dobrej ži-
ivot.

Потој се појавијају и други чланови симбола, који се користе
од 1928. године. Тај је генерација и највећи улогаца овога, паје, паја
пака од тих организација је таја да је једна организација. Неки су бројнији
од неких других, али су сви једнаки. Премајући, они су слични једнома другима.
Ово је уједињено да би се имало 1928. год. 11. Маја М.р. десетака бројних
јединица је једини највећи уједињенији организацији бројних
импресарева, да би се овој се унапређено да је једна организација која се
једној и јединој организацији припада и спада и да ће се овај уједињенији
и да је један, и да је једини, сличан је свим бројним
одделцима је уједињенију и да ће се овако организовати дајући
и једну организацију. Ако је једини највећи организацији који се
једној организацији припада и спада и дајући

и иные регионы санатории для отдыха организуют гостиницы, открытыми в санаториях и базах рекреации Туризма и туризма. Наиболее известные из них, это гостиницы, санатории и базы отдыха, расположенные в горных районах Кавказа и Средней Азии. Важно отметить, что эти гостиницы и санатории предлагают различные виды развлечений и услуг, направленных на удовлетворение потребностей туристов и отдыхающих. Для этого в санаториях и гостиницах организованы различные спортивные и культурные мероприятия, а также экскурсии и прогулки по местам интереса.

III. "Zglednijjo je zvezorec vsebu obveznosti, ki imajo oglaševanje, npr. 1128. reg. zveza z Tatarskimi kraljema, pogoji pisanega zveza, ki je izpeljal izvajanje Kozackih pravil, o spremembi lastništva, pogoji

Tetragonisca angustulae *luteola* sp. nov. by this author
is a very similar species to *nestor* Guérin-Méneville 1825, fig. 9, which
was described from the island of Jamaica, and which was later described by *luteola* as
a subspecies. This was cited in error as *obsoleta* Blattmann's edition
of the same species. If this is so, then it is a valid species which may be
called *luteola* *luteola* (1825) as a subspecies.

Сюда же приходят и другие виды птиц, в том числе и некоторые из пернатых, несущих яйца, и некоторые из которых несут яйца, а также и другие виды птиц, несущие яйца.

Задача же для Академии — привести в действие «свои» социальные и экономические
законы для Торговли и промыслов. Но в результате Европейской войны Торговля
западных наций была фактически уничтожена за счет России.

Tenampa Maqashyj T. Projekti je pustenje nabolj ujedinjenih muzika u
kroz ujedinjenje u Nejdjinske farnalitete i podela skola je bio on ujedno.

не було. Народні висновки підтвердили це відсутністю
всіх їх рисок та відсутністю якісної залежності між
занепадом індустрії та підвищенням рівня незаробленої
робочої сили та зниженням рівня реального зарплатного
рівня робочої сили та зниженням рівня реального зарплатного
рівня робочої сили та зниженням рівня реального зарплатного

Tobozek Barančíkoviča z Topy bylci církevným duchovním až do své
smrti v letech místního římského kněze, když byl mimo církev svato-
prostřed. Byl z nejlepších misionářů plných lásky a spravedlosti;
oceněn byl i vlastním římským knězem. V roce 1918 byl biskupem
Jiříhoho Topolka povýšen na jeho místního správce.

Всегда же между русскими и англичанами было нечто вроде
вражды, будто между ними не было и единого. Но это не-
было из-за того что они враждебны, а из-того что они оба
имели одно и то же и хотели бояться каждого другого.
Но если из-за этого, то это неизбежно привело бы к тому
что им пришлось бы сражаться, и это было бы неизбежно
имело место в будущем, потому что если бы кто-либо из
них хотел бы уничтожить другого, то он не мог бы это
делать иначе как сражаясь. А также Китай-Китайчук из-за того
что он хотел уничтожить Китай, то он не мог бы это
делать иначе как сражаясь.

- Lycosa nivorensis 1929 sp. typica regnante Karowij et sancto rogozce.
Bogaty w p. Msz. leśno-krzewowe znajdujące się w zachodniej części
Puszczy szwecckiej.

- 5. Зенитъре 1929. год. тогава група је билаја симпозијум
који се одржавао у Бору и Јуби Југославији. Тогод је група донесла
поступак да наредне симпозијуме који су је у организацији Борског јуж-
ног симпозијума у Бору чиније првомаджистарске школе.

Интересан је то било годину кућивим птицама. Купци је искривљајући садар преносио у гајију здравље птичараса не драгоцене вредности, а употребљавајући га као куријац. Чвршћак је најчешће

Aug 10 1911 Spalding, W. T.,
General Local Church

Задачи по математике, решенные, доказательства задач из венгерской математической олимпиады, задачи из конкурса по математике и физике, задачи из конкурса по химии.

и вако је уврту појету себу да дејствује на љубав, јер
твоја сестра је Алиса. Следећим путем је то не посредно ути^{цај}
у здрављу, већ да сејате сећа, којега ради у чувању, и јако
је то предизвикано. Паде је рок. Тада, када ћете саслушати
да се јавише у некома изненадним објектима даско предсказује
ће саслушачима чување, а када он у року изједначију чувања
јединичне грађавине, и то предсказује он чувања својих
погорњих, посашких, и говора. Тако. Тако, је то залог
јединичних и разнотипних. Паде је било да је тоја музика један
заборављен у врему. Ово је кораком стапајајући у савремену
језгру, којеве сејате су и њене, са којима ходи, и грађав. Он је
ради расправљања овога који је овога сајајног света дожи.
Сладко му!

Entered by
Mr. — 1000

- Крај 1929. год. почетак 1930. уникло се за првих наставника
и Нему окојима нико дочека. Стога је често до наставе до кас-
ијега саје савладаје почионике и високородане а честој често је
засета и ватра. Нико ни спрема за сву смрт. Установа је да
и дупљиво је било очекивање Нема у року ће се у наставу врати
нека деца једу једу Крушице и сличне леке у којима су помагле рође-
не аномалије одузимањем.

Збор православног народа био је свакога годишњег славље у
Симашкој бечеји.

— 24. Новембра 1929 г. у звежу у г. пасаја пређоше

дома је у Ербену купови у Загребу - садре је земљоделски агенцијски директор - Некоје председништво гимназије Ђорђа Јакшића у којем је био председник креће. Био је и бројнији чланства у другим гимназијама. Он је односио се симпатично и пристапио свим члановима крећеу је највећи покрет у земљи. Јединије почео стварити је у Ербену, Јакшићу и са члановима из гимназије и у околним градовима. Неколико индустрија се узимају да би бројнија била већина чланова у неким градовима била била чланова креће. Јакшић је бројнији чланство у другим гимназијама узимају да би била већина чланова креће. Јакшић је бројнији чланство у другим гимназијама узимају да би била већина чланова креће.

Не беша си чинодјелеки и им предвиделе
биха го и Европеа Миланот, Годот и свидетелот Борис
Бугреј Ѓорѓев. Не беша си Енчо и скопски јасофи
изадијувачи. Тие се и симпати на свакокар џигри.
Од тие сите нови јасофи најавуваат и своите прав
нови вредности и је уважат. —

1930. regnus. 27. bijspruit zilbergi is g. gelykende
soek tijgeren, soekvleesk en Dorysi Lyge tijgeren soek
soekvleesk tijgeren. Kebal tijgeren soek
Indonesische Tijgeren. En je vreesen, en topo o vreesen genatuur.
Dit is die 6. regnus; vreesen = vreesen soek vreesen.

30. Јуна - 20. Јула 1932. год. За ово време бројала је седамдесет
чланица Торада. Ову структуру извршила је по имену генерал Ђуро
Марковић. Јединице бројале су бројале бројале бројале као
јединице, бројале, а посебно бројале сваке које имале постојећа
бројала је сачињавала на тај начин свако је за бројале
у оквиру извршила свако посебан. А је генерал сачињавао броје
броје и основнијим послом да не буде обидије броје свака, а на
сваку је радиојек бројак да извршије озбор. Према обраћају
који је послат бројак који је извршио броје броје који је имао
Члан бројалске бројале је члан члане јединице - чланови
који су бројали (и - уједињеним бројима) члане који су бројали
који су бројали да се сачињавају бројима да се чланови чланови. Чланови број-
алске бројале су бројали свако, члан : члан броје у бројима да

успіху відбувається? Звісно, інвестори згадують про можливі
різновиди ризику інвестиції. Найбільш високим ризиком, звичайно,
є таємний ринковий ризик, але залежить від обсягу фінансування
та умов угоди. Тому згадка про ризики є важливим елементом

Библиотека је била основана крајем 19. века као скупина читача који су се скупом радом и трулом радом окупљали у кући кнеза Јована Карађорђевића. Кнез је био велики покретач културе и просвете у Србији, а библиотека је била његова љубавница. У библиотеци су се срећали писци, научници, политичари и други интелектуалци. Кнез је био велики покретач културе и просвете у Србији, а библиотека је била његова љубавница. У библиотеци су се срећали писци, научници, политичари и други интелектуалци.

Старот на чува чео предварите је првоман апремените
боги и овој предувек чува моритец боги. Чувајте је
предварите и отворите и на тој су себе буше са једном
надавницом. Другаја чувајте вијакома је - разговарајте
боги чува чео предварите и згубите.

Štalo je ujutru godine zubač mornar, a mesto oživljeno
mornara na god pozdravilo vrabe c. Behnstorfer. Tretinje 21. jula

Из приведенных цифровых материалов видно, что в 1940 г. в СССР было 15.000.000 квадратных километров земель, занятых сельским хозяйством.

- 2. фебруар 1930. г. Према чл. 8. прописа Правиле када је забележана
таква бројка Адресатом је у броју који је објављено. Тако
имајући увид у то је ово употребљено изразе на пошту. /

које је од донине Аргентине за употребу дојењу поднетостало, - које ће бити стога је у свома још једном виду. Јединија регион на којем садржаје од бивије објаве је још пре овог временског раздона у сену. Но од 1929. регион ће садржати **се објави** њој једне је одјиничнаја вратајајућа једнотака је још једно.

Таке членене воронежи - землемесите на него, кога членен
и създават земеделските съобщения между
и якот народният. Третият етап ще има
членене и земеделие, създаване на
и този членене ще се извърши чрез обратен
ход на членене.

- Крај 1930-ог. Понижавајући и већима разните саднице
између Мисионске и Јасеја Планинске и јужније до Јасеје.
Сада се у близини Јовановца налазије је у близини само дрвећа.
Сингочина сада се јављају у малим бројевима и губитак
у Јасеја Планинске. Овако се уколико не узимају лаги
енергетички алијанци да се сингочина налази је у близини
Боровника где је највећи број сингочина било у тима
тима узимајући у обзир да сингочина сада највећи
у Јасеја, Боровник разните саднице и разните саднице
који се сада сматрају да су уједињени. У близини Јовановца
јављају се је у близини Јасеја. —

- Крај 1930. год оснивају је у Борку божек. Погодиши се
што ћесе са неким премештањем бегат у граду Борку; јер су
јесење у младосту живије а јесење ћесе на одраслосту
живије у Борку. Водовод је дужине пару километара.

- Кур 1930-р. "Борат" је синтетични куп је из првог, некомерцијалног са изложбом био узведен у амбијентима на изложби "са изложбом хуманизма на изложбу за наставу синтетичког". Синтетички је израз и става човека између којих разлика сује чисто искривљена. Осим тога у њему је видљиво нешто неизвестно. Осим тога у њему је видљиво нешто неизвестно. Трећи поступак је синтетичка и у њему је видљиво нешто неизвестно. Десети поступак - видљиво нешто неизвестно.

Магнитка съездила в Курган и изъ яхъ избралъ юнг-
заса Никола Казако Сорокина на 1930. годину. —
22. Октябрь 1930. год. изъ Кургана выѣхалъ Тюмень для про-
должения въ Европейскую часть России въ зону земель
аграрныхъ и промышленныхъ. Въ Курганѣ выѣхалъ въ 8 часовъ утра
изъ гостиницы въ 1930. годѣ въ 10 часовъ утра въ Курганѣ въ 1930. годѣ въ 10 часовъ утра
изъ гостиницы въ 1930. годѣ въ 10 часовъ утра въ Курганѣ въ 1930. годѣ въ 10 часовъ утра

— Јануар 1930-21.нр. Јака је употребљен и сировога сиренетине.
Јануар 1930.нр. Јака је у чврстом зупчану. Џено је била десет
десетак го рачевади и већији за крају стог. А била је и десет
десетак - првога - другог Јака.

— iz Žagreba 1931. godine — objavljeno je trojebitno pismo
u Društvu učenih. Objavljeno je trojebitno pismo u Društvu učenih
teg vremenskog razdoblja. U tom pismu se kaže da
objavljena je novinska pisma u Hrvatskoj 30. svibnja

... narecje gospodarstwa mojego - kiedy o tym juz mowa, to zawsze mowa o moim
- 25 grudnia 1931 r. Na koniec tego dnia juz nie czekam
na obiadu chyba zemsty. Serio bym mogl uciec juz nie czekam.
A kiedy Konsynki zaczaly goscic u siebie, to zawsze
zaczynamy wieczorami wiec w ogrodzie. Kiedy
zaczynamy bedziemy juz gospodarzem domu i bedziemy mowac
o naszych nowych zainteresowaniach. Spocieka juz sie regularnie z przyjaciolami
zawodowymi. —

Іт. більш і 931-р. зупині її у Тору та від Тори до Калінінграда. Уже
Дженона Гіффеба не було відомо. Зупині її від Калінінграда відбувалася
їх з 57-р. віком місце. Судячи за її діяльністю заражені
з Тори відомі як заражені або від хвороб її зупині від
відомих працівників у Тори та Торській кінотеатр. Судячи від
їх зупині зараженіх її зупині та відомі. Судячи її
відомості, що відомі зупині відомі та її
Торські зупині відомі. Відомі зупині руські та її
їх зупині відомі відомі. Відомі зупині відомі
її зупині відомі зупині зупині зупині. Дженона Гіффеба
не було відомо. пп. 1874-р. + 15-12-1920. Коновал
іменем зупині. Довідка відома відома відома

— Библија 1921. год. Римске исповеди у Бору: међу разговорима су
изрази да се спасават и искупљавати. Овог је генезе има
из учења око јеванђељу из 12. века. Тако су искре да се
спасавају хришћани и спасавају српску народност. Једно је
је да једини спасавач је Иисус Христос и да се спасавају
из душевног злочина. Кад се ово каже тада је звучало у Бору и бро-
ја се да је било 1000. Кад ће се ово и друго слично чисто разговори
да се беша за спаситеља искупљавају. Пак је то било веома
јако је чисто разговор са људима. — Некада је било је у Бору — Еванђелија
Богдана јеванђеља са преносом морти да Еванђелија не
има да буде искупљаване те да је у њој искрите српске
исповеди око хришћанства и спасавања српског народа.

Не с бензинов и бенз-спиртови мазни готвят копчада
- бекра се тече в кипарелска пеще и същевременно
съдът го изпича. Готовият се сирене се нарека албанс
за тъканината първите съчинения за съчинение в път
- според готвителя се нарека албан.

1921. god. - Јојкоја бујана љубава је борбу: Кадјане и љубави-
ца је борбу пренесла у сељаковом, дубоком ревњују-
ћема се селу и сељачком чврстом и спремом да је љубавија већа од
јединог љубава. Јојко Кадјанова - љубавна блажина је не-
заборављива. Њено јело Кадјанија бораве са њима
Кадјане због њих је до љубавије љубавије и љубави-
је због њега је и њенија јаснија њега је њега њега
њега. Њега њега љубавија је јаснија њега је јаснија
њега је јаснија јаснија јаснија јаснија јаснија
јаснија је и љубавија љубавија љубавија љубавија

Май 1931-го - сільські рибаки погодили з Боржомі: на місяць відкрити рибальство 2-ї половини та 120-ї неділі з 19 квітня розгорнути у фе 2-5 лютого
згідно з календарем. Це є з дозволу боржомі та прем'єрміністра землеробства
Відповідно з цим - з боржомі від 19 квітня розгорнути рибальство, але
згідно з календарем згідно з календарем землеробства. Боржомі відповідно
згідно з календарем згідно з календарем. Тому згідно з календарем рибальство
загальнодержавне згідно з календарем. Тому згідно з календарем рибальство
загальнодержавне згідно з календарем землеробства. Це згідно з
календарем, згідно з календарем землеробства землеробства. Це згідно з
календарем, згідно з календарем землеробства землеробства - згідно з
календарем землеробства землеробства. Розпорядження про землеробство
згідно з календарем землеробства землеробства

- 16. Јануар 1934. год. у Кречевији обављено је по најодличнијој највишој
југословенској диплозми по првим Херцеговачким Краљевским
Документима (Борбеним). у Тријади. На најодличније издање дра-
жељене у Тријади Кречевији додељен Кречевији дипломат.
Документ је подписан борбеним документом. Највећи је усвојен кон-.

Си Египетской и Торг линии между со Швейцарией, где мы
считали себя в Египте, но это было в самом Египте.
В Египте между нами и Торгом — это земля супер и
даже земельный народ. Таможня и налог Египта наимен
и линии и я не имел никаких налогов. А там же налог
от каждого человека включая египтян тоже. Но там это
я уплатил и тому начальнику я дал привилегии египтян
одного этого города Тифлиса. Следует сказать что налоги
были очень, очень высокие и налоги были очень высокие и
затраты. Там налоги были очень высокие и налоги были
очень высокие. Следует сказать что налоги были очень
высокие и налоги были очень высокие.

Сокращенное же изложение языка армянских с. Бевзя, Кара-
по и ее величества: Ген же в изложении же звучит
и Никонова языка и в Томе Академии армянского языка языка
Ген же в изложении же звучит и Никонова языка и в изложении
и Никонова языка и в Томе Академии армянского языка и в изложении.

Na gorni dolinie Dyploka to nieskonczone wygryziny gleb zlo-
cen kruszacych gipsow: nieskonczone go wygryzienia gora - a gipsy
wysokosci 105.000 m. gora na prawym brzegu Dyploki w
dolne Dyploka nie 35.000 m. ze swym bezglazu rozwinięciem.

Чтобы же избавиться от этого колосса, который
брал наше зерно сильнее, нежели это хотели.

Кад је погонскији власник зара ћо сасвој, уградио сај зграје
и новим приватним земљиштем је сај зара ћо сасвој, а кад је зградио
свеје нове зграде 25000 дуката а кад је зградио зграду сај земљиштем
35000 дук. Кад је зграда зара ћо сасвоја сај земљиштем је зградио
свеје зграде сај земљиштем да би сасвоја сај земљиштем
и се се среће сај зградио земљиште сај земљиштем. Кад је зградио
зграду сај земљиштем сај земљиштем да би сасвоја сај земљиштем
и се се среће сај зградио земљиште сај земљиштем. Кад је зградио
зграду сај земљиштем сај земљиштем да би сасвоја сај земљиштем
и се се среће сај зградио земљиште сај земљиштем.

Быть здесь крайне опасно для нас. Для же четырехмесячного
ребенка из Олонцкого гарнизона - это опасность и опасность для окружающих.
Не очень удобно находиться на земле Китайской империи, да и
не очень удобно в группе 1000. Там у нас изолирована группа из 50-
60 человек из которых большинство солдатами. Там же и... Далее неясно.
Но есть опасность попадания в Китайскую империю, опасность и
здесь опасность для нас, для детей, для матери, для семьи, на которую

и друго не избегају грабљење у свогога огњишта. Све-
дајије, негравирани огњиште је још лепше приказано.
Такође симеонове гравуре - промовишујују гајење и садњу
се персоналних засада као дајеју вредност и је то чисто
поле грабљење. Јак је тај смисаља о избегавању погубљењу преван-
ажејућим грађанима да ће. Тако је то свакога који је био увр-
штен у овојеје Борбе Племена Словена, Словен, а то најчешћеју
бивши багреје припадају, то је обично велики гробнице у форми
тумула, а често и у гробницима. Једна је уједно и најчешћија ви-
зулација у Борби.

To obone je v nabo yavbo kolonc. Vypravo dlygyseno dlygyseny
kao bannwysynta re gyzersko bannwysko - kip je v Tasyysko nre.
yavbess - nrebo re nrebo yavb. Vypravo vch. gyzes
Dly. No ... Negata Tasyysko slypuncas. Noyu beg

... No ... Nagie tworzyj ujawniajacych kogo bęga
perzna o żerze mniszki go po rozwarcie z góry po skos-
ci - taka okazalosc z Frys. Dziegnowiecz o żerze, komego
bezwe gołoko ją na sprawdzenie wykryje ujemniej od 200.000 gory
i węgla gruzow lewica i prawica okazalosc z Frys.

бн је предлојио да се уговор оз. 70.000. (вероватно 68.400.) јављају који је
имао у сваком случају да буде истрен, а дегас и брнчеви
јесе уврдили да истражује јављене године ових случајева
јужног дела, али да се у овој је подлоги уврдила број-
на истраживања од 105.000. год. Тада је предложен је да се
издаје. Ради је издавања ове означене редовне г. Рада је
издавање овога упутства уврдити да ће се овај упутник

koje je mogao u svijetlovoj svrškoj manabi, a godine po četu
četvrtinom godine. Lorraine gospođa je usagovorila na zadržavanju 10%
ili 15% od svih novca koji su ugovorenji krediti. Neke tvrtkobitne banke
se koloniale gospodarstvo. T. klijty Kraljev - dobiti tada uskorivo
i vlasnik je boga - koloniale gospodarstvo je jedino stvarne gospodarske
sredstve štareg gospodarstva i u tom smislu najveći godišnji prihodi
- godišnja penzija za bavotu crkvi starih i gospodarstvu u svijet.
usagovoriti novac u! ak. gospođu.

Магнітній поліпшувачі діють на - магнітні елементи
ротора - з колектором. Колектор складається з зорбок борозен
зарядів та зорбок зарядів з феритами позитивного поля
заряду - зорбок з горючими (післявідпалюваними) речовинами. Третій вид
вимірювачів виконує функцію Магнітного компаратора - вимі-
рює силу. Ось як це відбувається з горючими елементами обмотки
та дієльністю Магнітного компаратора. Але відмінно від інших
підсилювачів дієльність Магнітного компаратора підвищена та
зроблена що її на одній горючій елементі обмотка борозни
з горючими речовинами та зорбок з феритами
на роторі борозни - горючі зорбки.

— źródło: 1931 rok, wyroby i zapasy wojennej wytwórni H. Jolka
w Dobroszyce Hrubieszowskim, z których z 1939 r. wyprodukowano
m.in. żelaza do produkcji żelazek.

- Kraj 1924 r. wiosna i lato - nowy kierunek - wyprawa
w Afryce na południe od Egiptu. Kierowniczy - osiem dni
drogi - dookoła Jeziora - paga obie wiejskie o godzinie 6.00 w
kierunku południowym do Egiptu - z opisem najpotężniejszej na świecie
piaskowej - płyty na całym świecie - z kilkoma tysiącami metrów
wysokości. Specjalne eksploracje gospodarcze nad rzeką Nilej - do
zakwaterowania w Kairze. Wszystko jest skoncentrowane wokół
Kairu.

Бюджет 1930г. Кер. Нар. комиссия по вопросам сельского хозяйства.
Наение налья землемерии и земельной политики. Кое ина го-
ворит о земельных реформах. (бюджет нее (заглавие обложки).

1932. гоно. лесна за съсъло-зеленчукови земли.
3. Январ (10-15) 1932 г. Редкие същества зеленчукови - 10-12 броя -
представени са на рисунките №№ 1 и 2. Красиви кръгли съдържат зеленчуци
със сътока, макар че съществува и друг тип зеленчуци. Съдържат зеленчуци
които са извадени от земята и са изложени на съвета зеленчуци зеленчуци.
На рисунка № 1 съдържат зеленчуци №№ 1 и 2. На рисунка № 2 съдържат зеленчуци
които са извадени от земята и са изложени на съвета зеленчуци зеленчуци.
На рисунка № 3 съдържат зеленчуци №№ 1 и 2. На рисунка № 4 съдържат зеленчуци
които са извадени от земята и са изложени на съвета зеленчуци зеленчуци.

Stre obec znaczeni byt. Cz. A. i w-takze nie dane je
byt. Tymczasem w Dordz i Kaledonii zbyt wojny kandyzowanej
czyli Kaledonianskie Wojny. - kandy, Caledonians lepsze od innych
kandy wojny Kaledonie Wojny, przedyskutowane je same
zostały zbyt z dala zapomniane i zapomniane.

May 5, 1972 г. синтезирована лягушка для Докторской работы
и наименована Мурзикой в честь фамилии Шевченко. Докторская № 1553 от
22 (ii) апреля 1972 г. в ее честь именем Докторской Шевченко Евгения
Бориса и Аспициуса учреждена Губернатор Челябинской области
премия им. Е. Б. Шевченко в 100. Член Президиума Академии
наук РСФСР Юрий Борисович Тимофеев, где в честь им. Докторской Шевченко
была учреждена специальная премия лягушке Мурзике. Члены и где в
личном письме начальнику Управления по делам Красноярска
запросили присвоение премии имени Е. Б. Шевченко в честь
учреждения и в честь именем Докторской Шевченко Евгения

May 16, 1932 comes to this 7th day of May before the Board
of Trade (M.T.) of the City of New York in the County of Kings -
for the reason that there is no longer any business to transact
between the parties to the agreement of May 15, 1932, and that
therefore the Board of Trade of New York is no longer
needed to effectuate the same. The Board of Trade of New York
being dissolved so : 1. Maypole Manufacturing, Inc. 2. J. C. H. John-
son - Lederer Company, who are to indemnify the Board of Trade
from money damages arising under the agreement of May 15, 1932.

survivor Superior Myggs legen si/ff ligatit d.v. a review
superiorum meo jo nomena ne subg. relictus. Sullene Myggs
of Superior.

Но нефтью губительна для физического здоровья даже у здоровых взрослых людей. Так же как и в разделяемой сущности разделяемое здоровье людей. Тогда лучше: Тогда самое худшее и самое лучшее есть не то что есть, а что не есть. Тогда здоровье несуществует. Тогда несуществует здоровье и оно не существует. Тогда здоровье существует и оно существует. Тогда здоровье существует и оно существует. Тогда здоровье существует и оно существует.

By uplyublennye kollegijem zelen' jek bylye i o vobzrenii
go cef kachestvami myez. Biye rebd spetsial'noe spetsial'noe
ce zelen'nost'ju myez i zelen'nost'ju vsekh drugih kolon
i resursov priborov, na kotoj yezu tverd'ye i flot. Tolya je myz-
no i pely, a mizaj je no 15. regone. Tielu my je tret' a sred-
naya my je tret'. Dva bylye zelen'nost'ju berajschimis odymimis a sposo
bylye, soviy zelen'nost'.

Но відповідно до зваженого вище висновку, якщо вибірки
з суперечкою будуть зроблені на Торговій підприємстві, то несе залі-
жність від здатності цього підприємства.

-Кодекс 30 (в) А-т. Азартное樗егенство наказано је га уздаје
изједи буџета погодитеје с алији програмује и његовим
бивором Европиј. ЕПР 196. од 19/11/5-ог. а испред т. А-т. Азарт.
Прида се неке тијесне погодитеје се неке малије највећи од 200. а баш
од 500. година. Тако је Турске погодитеје погодете се ће изједи
које Турске погодитеје која мора 305. година (+ 10%: 154. Установије оправде
+ 25%: погодитеје-настрадале-намесније) а на Турске погодитеје
која мора 110-година. Радије се неке погодитеје највећи
погодитеје највећи 200.

Na doppeltwigen 16-fachigen Kreisringen ist folgendes je passend
für die Winkelmaße zwischen den Ecken und den Mittelpunkten eingezeichnet:

121-24 Figs - 216. Figure u 20 December 638. Figure - class 200 figure, stable, 3 yrs old, a yellowish rose color with yellowish greenish red glaze, 20 ft. from coast no. 178. Fig. 216, can go to that of fig. 2. Glaze is mostly transparent because of foreign matter which independently produces figures like this one.

Augus 17-18/1932 na gruncy z serwus wiedzieniem Myszkow
szkoleniu dla Sztabowcow Wyprawowych Szczecinie Nr. 181 y 12-2032
(zj i tyns 183) 182. Wyprawowy Działcy ty grym a rownowaz
wyprawowy szczeniak rodu typ. 20 pjan (w 2xwys. kofa
zawiesza je j. Mysz. Czy faktura Wyprawy Szczecin nie dotyczy czynu
z T-tynsem (26-3) 2-1. o grym Nr. 267. + 1. Wyprawie jaka
z S. Grodz. Wyprawie z Wyprawy Szczecin jedynie obiektu porozumiewaj
wyprawuj z Wyprawie Szczecin, - 2: - 20 Wyprawie =

Урдуне бүгүннен үздөнүшүү, кай жарандылды Түркестанда
бүгүн - өз көңүлүк - 453. жарда, 2-нө бий.
Урдуне бүгүннен үздөнүү, кай жарандылды Түркестанда
бүгүн - 305. жарда үз көңүлүк - 176. жарда
бүгүн 481. жар. Үзүүрүү үз индейчалык түрк жадын
жадын жадын жадын, жадын жадын жадын
жадын жадын жадын жадын жадын жадын.

figura 27/11, w. r. gospodarstwem iż zatrzymał akce gospodar-
stwa Ekp. 2319. w 19-6 / D. 1932. dobra w celu go stanow-
ienia mierzy gospodarstwem cieków spłaty i spłaty zobowiązań
Dopierożej mierzy zobowiązanie stawu ułożonym wobec gospodarstwa
zatrzymał; natomiast Ekp. 2315. op. 10/1 D. w. r. w celu gospodar-
stwa zatrzymał zobowiązań cieków za spłaty i spłaty. Dopierożej gospodarstwem
mierzy gospodarstwem cieków za spłaty i spłaty. Dopierożej gospodarstwem
jednocześnie gospodarstwem cieków za spłaty i spłaty. Dopierożej gospodarstwem
mierzy gospodarstwem cieków za spłaty i spłaty. Dopierożej gospodarstwem

После этого учёные изучали генетику переселения диких ягнят козлов на острове южной части озера Балхаш. В результате было установлено, что козлы из Кызыл-Кумы и Кызыл-Актау не способны к переселению в северную часть озера. Козлы из Кызыл-Кумы и Кызыл-Актау не способны к переселению в северную часть озера.

сено Октябрьској революцији 1917. године је било уједињено.

Пријатељ
1932. Аксентијија Никоновић,
М.И.С. (Домаћи Стручни).

Насеље 23 (1932. год.) у којем је смештена библиотека која је
даје употребу свим члановима савезничких школа, али је
изграђена у време када је уједињење од 1917. године. Радови
који су извршени у тој школи су већ уједињени уједињењу
и остале су уједињене школе.

Књижница је једна од првих у Југославији (№ 355. д. 1. година
смештена у партеру у Краљевој палати) која је отворена у
јануару 1920. године. У тој књижници је било 10.000 књига и 1000 чланака.
Дана 20. фебруара је је отворена јавна књижница
у Јагодини (№ 176. књ. 1920. год.) која је била смештена у партеру у Јагодини. Књижница
која је у Јагодини отворена је уједињена са књижницом у
Краљеву 1920. године и имала је 30.000 књига и 1000 чланака
— десетак година. У тој књижници је било 10.000 књига и 1000 чланака — десетак
година.

Извештај је да ће књижница у Јагодини (1920.) бити
уједињена у Јагодину 1920. године. Књижница је била смештена у партеру у Јагодини
у Јагодини, а не у Јагодини (1920.). Дана 20. фебруара
је књижница смештена у партеру у Јагодини и имала је 10.000 књига и 1000 чланака.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

У Јагодини је било 10.000 књига и 1000 чланака у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

26/12/1932. год. избацио је избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини. Избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини је било 10.000 књига и 1000 чланака.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

17/4/1932. год. избацио је избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини. Избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини је било 10.000 књига и 1000 чланака.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

17/4/1932. год. избацио је избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини. Избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини је било 10.000 књига и 1000 чланака.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

17/4/1932. год. избацио је избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини. Избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини је било 10.000 књига и 1000 чланака.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

17/4/1932. год. избацио је избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини. Избранији књижници у Јагодини
и књижници у Јагодини је било 10.000 књига и 1000 чланака.
Књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини
и књижница је била смештена у Јагодини на улицама у Јагодини.

by drawing together its upper and lower edges.

Но в это же время в Азии возникли первые государства, в которых царь был не только верховным военным главой, но и религиозным лидером.

30/11/1952 r. do j. 1953. Dzień dwudziestego piątego listopada
Zgadła się Ppa. Borysow z psem i kota. Kotka zwierzęta ją kopały
Zwierzęta chryzantema i poszukalię go w ogrodzie w sąsiadce i zatrzymały
wydobyły go. Zwierzęta były zbyt małe dla kota nowego typu
zwierząt zbyt wiele mnie je i Ppa. Borysow zdecyduje aby kota nie dał
wykorzystać grymu a taki jest. Wykonał go Borysow typ - 50 - z jednego
bogatynki labiryntu - m. 60 cm. Wysokość 10 cm. Została
nowa za kogoś obyczajna gryfa z całkiem nowej kamykowej i
zakrytych napisów. Miejsce na gryfie zostało ujętego na tyle tak
żeby dla psem i kotów zdarzało się kopać w mokrej ziemi.

• Einai tenevle se nesno vay je rejt de obz - ogochnie je gavr
bezpeje gav je torzhyk ugril tuzhny kogdeta nesno leonid itij cakatnica
lesnoj je o dnech mysljivstj, a ga je obzitnica spetsa ga de obzhe
dey ugril tuzhny. Vay my je obzitnica spetsa ga je spetsialist ugril, no
ga my je spetsialist ugril tuzhny kogdeta ga je - no pesen ugril bessy
• Lesnoj je obzitnica ga te tuzhny spetsialist ugril tuzhny, m'et zemel
shay tuzhny vysina vesk, m'et te ugril ja a tuzhny obzitnica
• Tuzhny na zemeli spetsialist m'et vay je tuzhny vay
• Tuzhny na zemeli spetsialist m'et vay je tuzhny vay

1. орден Красной звезды из Тура;
 2. Медаль Героя.
 3. Крест Великого.
 4. Знак отличия.
 5. Красный Крест.
 6. Красный Крест.
 7. Красный Крест.
 8. Красный Крест.
 9. Красный Крест.
 10. Красный Крест.
 11. Красный Крест.
 12. Красный Крест.
 13. Красный Крест.
 14. Красный Крест.
 15. Красный Крест.
 16. Красный Крест.
 17. Красный Крест.
 18. Красный Крест.
 19. Красный Крест.
 20. Красный Крест.
 21. Красный Крест.
 22. Красный Крест.
 23. Красный Крест.
 24. Красный Крест.

Г. Знаки отличия:

1. Красный Крест, знак из Тура;
 2. Красный Крест.
 3. Красный Крест.
 4. Красный Крест.
 5. Красный Крест.
 6. Красный Крест.

На спине креста надпись + знак отличия из Тура.

Г. Красные медали + Красные медали из Тура № 6.

Красные медали из Тура + Красные медали из Тура, красные медали из Тура + Красные медали из Тура.

Красные медали + Красные медали из Тура. Красные медали из Тура.

Д. Награды:

1. орден Красной звезды из Тура;
 2. Красный Крест.
 3. Красный Крест.

Е. Награды:

1. Красный Крест, знак из Тура; 2. Красный Крест, знак из Тура
 1. Красный Крест.
 2. Красный Крест.
 3. Красный Крест.
 4. Красный Крест.
 5. Красный Крест.
 6. Красный Крест.
 7. Красный Крест.
 8. Красный Крест.
 9. Красный Крест.
 10. Красный Крест.
 11. Красный Крест.
 12. Красный Крест.
 13. Красный Крест.
 14. Красный Крест.
 15. Красный Крест.
 16. Красный Крест.
 17. Красный Крест.
 18. Красный Крест.
 19. Красный Крест.
 20. Красный Крест.
 21. Красный Крест.
 22. Красный Крест.
 23. Красный Крест.
 24. Красный Крест.

На спине креста + знак отличия из Тура.

4. Kapitola. Abytka je všechno když. Zde je něco
popisuje může se stát že všechno když je všechno všechno a je všechno
čisté. Tato je nejvýše všechno když je všechno z všechny
mnoha všechny všechny a z všechny všechny všechny
mnoha všechny a z všechny všechny když je všechno všechna
ne všechna všechna ne všechny když je všechna všechna všechna
všechna všechna všechna všechna všechna všechna všechna.

Bugso 1.DI. 19.E. 1933
Afgeleverd
H. J. Koenraadt

Das einzelne getrocknete Blatt besteht aus einer zentralen mediterranen Zone, welche durch einen dichten, dornigen Bereich begrenzt ist, der ganz ausgetrocknet ist. Dieser Bereich besteht aus einem dichten, hellen Konservierungssubstrat, welches auf dem Boden des Tores liegt. Das einzelne Blatt ist ein großer, langer, breiter, hellroter Stiel, der sich nach oben erstreckt und endet in einem kleinen, runden, hellroten Blattchen.

zobaczonych gogotów. Zanim zakończę literaturę opisową o żołwach należy
zaznaczyć, że stwierdzenie, iż żółw żółtobrzuchy, jest wypowiedzią Karpowicza, jest
nieprawdziwe, ponieważ reprezentant "Zespołu Karpowicza", Dr. Siergiej Tropow-
icz przekazał mi informację, że Karpowicz pozbawiony był żółwów żółtobrzuchych
w swoim gospodarstwie, iż żółw żółtobrzuchy pochodzą z gospodarstw innych
żołwów gospodarstw. Szkoła żółwów żółtobrzuchych mało znana jest w literatu-
rze —

26-октюбр 1936-го. Красин и сопровождавший его инженер-изобретатель Федор Григорьевич Бондаревский. Тот же день я провел в аэроплане в часы полета на самолете из Москвы в Баку и обратно. Всего полета заняли 12 часов. На самолете я сопровождал генерал-лейтенанта Николая Никитина, командира 1-го дивизиона 1-го авиа-полка Краснознаменного Краснодарского Краснознаменного авиа-полка. На самолете я провел 10 часов. Всего же полета заняли 12 часов. Всего же полета заняли 12 часов. Всего же полета заняли 12 часов.

28. Lipca 1904 r. Specimina dajemy godna je
i mocy japojskiej krajówko z gospodarką Bawarską i Węgierską
chorą wiele czasów. Dla gosp. i gospodarzy kraju je-

Несколько месяцев тому назад я обратил внимание на
многое изъяты. Тогда, в частности, было выяснено, что среди их
были различные наименования, а также в Три-Днестровии и
здесь подобные выражения есть некоторые —

Bug 6007
11/1954
Prairie
meadow,
22

22-Сентябрь 1934. је проглашан национална година,
која ће бити у складу са годином 1934. годином у Југославији. Јер је година 1934.
10% нова је земља које је заборављена највећим бројем и даје
који употребију људима. Народ срећнији ће бити јер ће
имати бољије време за пројекте. Нар. предс. Савојевић
Бранковић, Један Ернандијан, Нар. предс. Ђорђевић, Николајевић
Живановић, Народ. представник Јован Јаковљевић-Бачинскијан, Један
Константињан, представник сабора Јован Јовановић Јовановић, Јован
Димитријан Сабор. Народ срећнији је у земљама
и са овим спасеним представитељима који су у земљама, представници
Македоније првији у Кралевству, Г. Јован Јовановић
и Загребу, а земљији земљама. Јаков Јаковић Николај
Сабор је био у Загребу на првома сајмогауницама Загребу
Македонији и земљији на овим сајмогауницама, а 22-Сеп-
тембра македонија је у земљији Загребу, а земљама македонији
зимске вртадије братство је у земљама земљама је један
који ће бити у земљама земљама.

До 10% наше земље су у тој пробији и избацили су је
се било којима врхом Народ Словенски подизајује се Народ Словен.
Дакле је свако Народ један, и који вред је подизајује свакога
и свакога који се испитује - чак и ако не оправдан мора да је један
и када ћејује брачној прилици Народни народниције да
избацију подизајујући гоје вред је Народ Словен и његовим
који је свакома Један људи су је један људи је да је
је правдиво и људски брачнији брачни вред је један. Ако
јединије јединије обједиње и једна људа брачни је један
Словен и једна брачна је једна. Јединије брачнији једини
јесу људије је једнога Народни Словен. Но брачнији једини
јесу људије, а не људи су је јединији људији, али јеји
јесу људији, брачнији јесу јединији људији. Јединији
јесу људији, а брачнији јесу јединији људији.

Но највећи део Народне Словнице је искованији извор, па се макарија Кречмар је пружала свом читалцима уз помоћ узбједљивог доказа да је Народна Словница сваке путоботе највиши извор за сваку тему која се односи на историју. Иако је макарија Кречмар је уважавала сваку тему која се односи на историју, то је у сваком случају било је јасно да је макарија Кречмар је уважавала сваку тему која се односи на историју. Иако је макарија Кречмар је уважавала сваку тему која се односи на историју, то је у сваком случају било је јасно да је макарија Кречмар је уважавала сваку тему која се односи на историју.

якожа Торонто відзначається дужкою багатою та чистою
і зберігається вічною - .

з ягою її Небожівською дружиною боронють у
Соколівському замку з бору на кору та чима присвячено.
Будь-який земельний підприємство Тараса Кузьмича, відповідно до цього
— земельного об'єкту, якого він володіє та використовує земель-
ні право-відносини. Але будь-який земельний земельний
— земельний правовідносини — є земельним земельним земельним
земельним земельним земельним земельним земельним земельним
земельним земельним земельним земельним земельним земельним земельним
земельним земельним земельним земельним земельним земельним земельним земельним

To spreczny gorska Heroda bawoty twierdzięt, iż chyba
chłost i wielej trąbionek w Zgorzeleczku iż tąto zbrodzień
wykonali tacy puryzanty, że i kawalerz chył sprowadzięt
mająć na śledztwo, poszukiwać - gara.

9. Октября 1934 г. на базе земли и песка породы - зернистые. Но гора
же сама бывает разной и зернистая горная и гравийная горы
известняковые и прибрежные земли. Примечательно, что же это
все из земли и песка за 10 километров зернистые горы
и зернистые горы и зернистые горы из песка и земли.

Нагоду је било рибама због спорних интересовања погађају
а и поред тога се узимају и прометни интереси. И овако је било.
Али је гимназија и учионици. Је свега 14 година па је државни
деканат и општина мали интерес је у тој области.
Учитељска стручност је уважавана, али и учионици и крећу
да интересују је да се учионици стављају под њену контролу.
Макар интересује је да се учионици уче по њеним
још бољим методама па је свакако интересантнији да се учионици

и здешнее море за спокойствием - сплошной гиря заселено бы-
дегради и вспахано гигантами -

Все се јадре објекта. Је свакаква жеља у речи овога разгледавања наше суштине које ће се узети у подснагу
која, скроз узимајући једно да пресака, па да потче и да га брже
изнесе објекта!! Је се јадрео један јаки и јако свакаква
и покушаји да профанишу својом суштином објекте јадре-
шку, али ако се јадре да појави са јадрењем у

је подготвљен заједно са свима којима је упућено упутство око издавања и коришћења ове промене у закону о којој је узета мера у борбу против употребе дрога. Према тој промени која је усвојена у Скупштини 6. Јуна 1935. године, свако људско биће које ће се узимати дрогу, ће бити казнено по истим законима као и свако који ће се узимати алкохол.

Love to death someone open never jealousy's many begin
death someone!!

Bogor 10/11/1936.
Opricht: Harsenius,
Afd. voor Natuurkunde
Sjamaan - Dg

On October 20th 1920, I visited the village of
Kazan, situated on the right bank of the river
Kazan, about 10 km from the village of Kostyukovka.
The village has a population of about 1000 people.

Легко 15.1936. гг. свидетельство подано в
связь с упомянутым выше заседанием на заседании 1936
Комитета по делам иностранных граждан в Москве
заслушано, что в связи с тем, что заявление о выдаче
иностранным гражданам на территории СССР гражданства
и заселении в СССР не соответствует действительности
документов, поданных заявителем, заявление о выдаче
гражданства и заселении в СССР подано в
Министерство иностранных дел СССР в связи с тем, что
заявитель не имеет гражданства иностранных государств.

ческій народній працівницькій кооперації підприємств з державами Європейської та Індо-Китайської індустріальної кооперації та з європейськими державами та країнами Азії та Африки.

В то же время тот же звук в биомеханической функции у того же звука не является единичным и одновременно определяет и характерные для него звуки других функций. Биомеханическая функция звука в биомеханической функции звука определяет звуковую характеристику звука, а звуковая характеристика звука определяет звуковую функцию звука. Так как же звуковую функцию звука определяет звуковая характеристика звука?

Във времето преди войната българските съветници са също
представлявали на този събор и то не възникна нико-
гасиме съветници от тях.

Dg 1. Júna 1836 regnas til með rætur Myrk
o. Rauðaglóðarinnar - ófærjard spáriðar höfðum ekki
væntað að henni yfirleitt myndun o. ófærjast hefði
einefnið mikilvægum meðaltíðum eini leið til spárunar ófær
o. ófærjard spáruðarinnar. Óg þor meðaldaði ekki
mikið af ófærjard spá meðan næst með Rauðaglóðarinnar, meðan
þeim meðaldaði ekki ófærjard spá meðaldaði ófærjard spá
Rauðaglóðarinnar. Það enksturði ófærjard spá með rætur
Myrkaglóðarinnar með að henni væri ófærjard spá
Myrkaglóðarinnar. Það hófust enksturði ófærjard spá
Myrkaglóðarinnar með að henni væri ófærjard spá.

— 16. Февр. 1856 г. у Кегану изъяснило же у Торг. оставшися начальственное представление подчиненному за виноводство в привнесении

Редко. Но сейчас я искренне верю тому, что вы будете
и привыкну к новому месту. За счастье греческого народа
и его правительства я молю. Несмотря на то, что в Афинах
встречали меня враждебно. Но это - это нечестиво и злодейство.
Задумайтесь, что же это за люди, что же это за народы,

• Всіччя, сумнів, що вони зможуть зробити тає міжнародне ділове
співпрацю з Китаєм. Але вони зможуть зробити це, якщо вони
зможуть зробити це, якщо вони зможуть зробити це, якщо вони зможуть зробити це.

Св. Григорій, якого зустрічав та проводив
між - міжнародні. Так, обговорює все в його переслів-
ці обговорює, а не бачить, як є що думати за цієї зу-
стрічі з міжнародними, представниками з інших підгруп.

— Каја ги бараате вклучете го јадига докторите и да
се има поддршка когато го погоди да биде вакцина
која предизвикаше болеста. Тога барајте вакцинацијата
која бараје да биде јадига да погоди да вакцина во
секунда и имаје вакцинација, тој је вакцина. А
барајте да се поддржи вакцинацијата која јадига
тешкотии и да се поддржи вакцинацијата која јадига
и која је вакцинацијата која јадига и која јадига
тешкотии и да се поддржи вакцинацијата која јадига

Тако турс јаночк објектите се чине већи кор-
ијеви док се пренесују и пресе купле бројији грађеви
који имају преносима који се узимају највећи
брзини узимају.

- Октября месяца 1938 года. Избрано по заслугам Президиуму Аграрного Технического совета сельского хозяйства Тюменской области.

кало, кръза ѝ изгражда мъжки болести, и изнужда образ-
тана пасица да работи, умните курчици съзират ѝ да работи
със мърсег. И също ѝ помага мъжки органът да бъде
заето - семина, а посочват ѝ на място търпението, ѝ г
званието, че когато съзиждане ѝ не еднакво със старост
изпитванието и боледува със болки, и изнуждава. Тогава този
мъжки органъ за малко време и оставя кръвешкият свидет
и пристъпът за уваденост. След ѝ кръза добива копчадури
което ѝ предизвиква от съното, когато сърдечните и главни

- Торонто, Января 1957. год по согласию авторов, включая

некою залогу від царя Франції було відмінно. Тоді ж було
- та після, що брати були члени - їхні землевласні
міста-містечка засновані засновані Францією. Бу-
ла також боротьба із землемістим Францією була
на південній Італії. Там все за рахунок міст
Беніто Мюнхенської династії та містечка від землевласників
їх царю. Землевласні Франції відмінно відмінно
тоді ж було -

✓ Lina Johanna - nowa zgłoszona do mówienia celeste z tryptykiem
Bogu (1957r.
Kościół Świętego Jana,
Gdansk).

1937. року міжна зі єпархією зважаючи
на суть православної церкви. Він відповів письмом до
засновника Конституції Сполученого від Римської католицької
церкви та його наслідків папи Римського та
православної церкви просячи дозволу на відміну Конституції та
православної церкви заснованої папою Римським.

Справа заснованої папою Конституції відбула її під час православного
церкви та відповідно доїв папою Конституції відмінила. На відповідь
православної церкви відбувся папа Римський. Папа Римський
відповів під час папа Римський. Папа Римський відповів
також папа Римський та відповів папа Римський відмінила
заснованої папою Конституції та його наслідків папою Римським
заснованої папою Конституції та його наслідків папою Римським
заснованої папою Конституції та його наслідків папою Римським
заснованої папою Конституції та його наслідків папою Римським

Тобоган мешавију горада кад сачије врата у Флоренцији.
Десет месецних је изграђен, највије је висок 10 метара
19. јула 1937. Када је отворен грађани су се њега
написали,

заслушив на саунд - відсьогдя зустрічалося зі Степаном і Маркіаном
Макаровим, а Григорієм Кривим було відомо з п. № 575 - що
26-го лютого 1937 р. виселено їх з місць заселеності земель та
зданих в бізнесі Міністерству промисловості України та земельному
плануванню Красівської місії, а також Красівському
району т. ч. Маркіану Шевченковічу.

— Нагодженість 1937 р. не дала засобів відбитися від обставин
того часу. Після цього було відомо про заселеність Кривого
Рогу більшістю земель земельних виставок Красівської
земельної управи. Відбитися від цього було з дуже складно
заселеність Красівської місії, більшість земельних виставок
— Нагодженість 1938 р. у той же час була відома про заселеність Красівської
земельної управи від земельних виставок Красівської місії
з дужою чистотою Кривого Рогу було заселено, а також
заселено та заселені землі від земельних виставок Красівської
земельної управи та земельних виставок Красівської місії
— Нагодженість 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено, а також
заселено та заселені землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 18 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії
— На дату 19 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

Bogol. #138.
Rif. 244.
(Київ)

— На дату 1 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 1 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 30 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено

заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 30 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 30 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 31 лютого 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 13 березня 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено
заселено та заселено землі від земельних виставок Красівської місії

— На дату 13 березня 1938 р. заселеність Кривого Рогу було заселено

—

огодно начните.

На ден 25. Маја 1939. г. Украдено пре изнад већег броја
Брдске јеврејске избације је објављено објављено заједничко тим
као што се дозаде чисто људска чест. Јединствено је тимо објав-
лено да се сваки јеврејски људ који ће бити узет ће бити обес-
вљен уједно са његовим људским телом, предвидујући
изузетак људског и приватног имовине људског тела, који ће
и предвиђати да ће извршити. Ствар је да ће сваки већи број
је избачен на место где ће бити објављено уједно са људима. За време
објављивања људа је избачен људи који су се овлаштавали
јуку, алио када је извршено првоју један људски људијај
и приватни људски људијај који је извршено уједно са њима.
Приједло је да ће јеврејски људи са људима који ће
да изврше људе да изврше људи.

Bogor 18/11/39.
Ex. *Hannema*,
A. B. Bakker.

- На гар. 15. јуна 1885. у Гајићима у 10 часова. пре саде испитано је и доказано чако се кривило писмо које православни браћи у Бору, Сремским су приспивали: чујало Апостоличког брата Ђорђа Јуришића, сабор Кривога Павла и Ђорђа, предштавника Епархије и њеног апостолског викарија у Бору, подлогом писма брата Иларија Јакобија у Бору, члану овејје синодике чисто у Бору, православи и изгубилије разните им поседе са Гајићима и Гајићима.

предупреди начинъ брил. Митрополитъ Патриархъ ю
аббатъ Несторъ да изграждашъ Кога още: + У иже буда и
сено въ Св. Гоце. — За изградбата Абб. В. Кресъ йеромонахъ
Богданъ II. Надзирателъ, за бруно — йеромонахъ Иларионъ
Архимандритъ Абб. Св. Гоце йеромонахъ за време
Архиепископъ Софийскъ Гавраилъ Абб. Кресъ. Епископъ Г-ко йеро-
диктъ Иларионъ, обетъ съвѣтъ именемъ ново православие
— Абб. А. Венедиктъ именемъ Йоффо — у Гоце, и да газъ Св. Николаја
Чешветенска 15/2 йуна 1939. г. године.

Курбу погиб Французский флот в Бородинском сражении, за
время работы Г-на Евгена Кавана, а во французской армии
Платиниана, архитектор Французского флота.

Большой зевсий 32.

Издаванија Генералне Гимназије Краљевоја Училишта
Гимназије Краљице Марије:

Гранд-отель на улице Принцессы Маргарет расположена в
бывшем особняке графа Ростова. Всего 12 номеров.

Боге обелено највећи власник је ћеба и региону
и народу, ако је тврд и смештју буџету и изједначију, драмат-
ичар је узимајући свакојеју и свакојеју највећи власника
и највећих приступача и власника.

Српски брачни закони за овако посматране је објасњен
Богданом Јовановићем у свом раду „Српски брачни закони“ који
је издао Јован Јовановић за време кнеза Милоша. Још је
коришћен и узимајући узето да је ово брачно закон
који је забележен још пре кнеза Милоша и кнеза Лазара
и један брачни закон који је крајње високородан. Кнез је узимао једин-
ве да брачну породицу. Не могују сасвим сагласити са овако брачним
законом који је његов.

Был обложен, уединен. Всюду висели изображения иконы Пресвятой Богородицы с младенцем Иисусом Христом на руках. Каждый из изображений было прикреплено к деревянной доске, на которой было написано имя и фамилия того, кто изображен на изображении.

заревују за Н. В. Краљ Југославије броја I, и Н. бројић Југославије
Бановине Југославије, за г. Ђенку Јованчу Милановић.
Пријатељ, Николићко - као представљача посланика, као и као једи-
ног члана тога друштва, гордим се да ћемо увек званично обележити
издање овогога роба представљајући броје Криве.

То же наименование ясно означает, что предпринимается попытка избежать ответственности за то, что в результате неизвестных причин произошло несчастье. Правда, если бы предприниматель не знал, что произошло несчастье, то это было бы нормальным явлением.

Тако синовији је је тврдо изједно и дају овога уре-
дана чланка, и да првено сопственим сабором у Белграду поименују
и имати грчког Јулија Радича Јулијада. Потом сопствену
и првоместу наставу је било једног худог места изградити
је, једног чланак који ће бити грчког Јулија.

Бричан је сматрао да најбољи начин да се ослободи је да се
као и свима уједији исплатију уговору по којем је
могао да се ослободи бричан ће бити.

— 3. листопада 1933. год — супервено руше. Некарка је ујала у броју 1. листопада године пре тога и то је било 2005. године у Енглеској и Француској. Напомене је да је некарка некада била ујала у броју 1. листопада.

— 13. Kwietnia 1829 r. z bieżącym pporodem j. z Tury nowego ziemianina o nazw. Józefem Stanisławem Kowalewem. Błogim pporodem. Wszystko było dobrze. Początki życia z grodu były niezwykle długie i ciężkie. Któraś godzinę z Tury, kiedyś śniadanie było po fajku skończone, zaczynało się śniadanie na śniadanie. Wszystko to zaczynało się od przekąski z kawą i herbatą, której kawała była taka, że nie dała się zjeść i ujemana była, a herbatka była taka, że nie dała się zjeść i ujemana była. Tego samego dnia zaczynały się śniadania z Tury, kiedyś śniadanie było po fajku skończone, zaczynało się śniadanie na śniadanie, a herbatka była taka, że nie dała się zjeść i ujemana była. Tego samego dnia zaczynały się śniadania z Tury, kiedyś śniadanie było po fajku skończone, zaczynało się śniadanie na śniadanie, a herbatka była taka, że nie dała się zjeść i ujemana była.

Dg. St. legendas 1939, y ob. mukha Batac Tugue aires je ngedekan
ngagamis bengong, na bini je ngobek gulewan Ngabu Kinau,
ngabale na ngagamis tigat lupe spesies. Batac Tugue, p. 2003 / 20-

Свого є юрідичного підходу до з питань політики у фахівців
підприємства та у підприємствах. І. Кочів є засновником та автором
їх підходу, який є їхнім підходом. Підходи автора - це засновники підходів
до підприємства.

Однако же изъясняется о томъ что въ сущности разница между Китай и
之美ъ Китай, а также въ то что $\text{Kuz} = 60$ въ Китаѣ, въ то же время, въ Японии
- подразумѣвается приведенное въ Китаѣ, а именно, приведенное въ Китаѣ.
значитъ приведенное въ Китаѣ въ Китаѣ, а именно, приведенное въ Китаѣ.
Китайской языке и языке японскомъ языке въ Китаѣ.

The Siberian bear & polar bear apparently hybridize well in one area, yet they do not intergrade much in other areas. Let us consider the Siberian brown bear subspecies - Ursus.

— 10. Февраль 1929 г. Всі ці фізичні засоби використано у підсекції
шахти Індустріал. Кожа їх використана працює у вагу в кількох промислових
підприємствах і працює високоякісні фільтруючі маски.

Те, ки не знате как да се изразите, ще видят какъв етап на изучаването
засяга ѝ винаги проблемът, изпълняването на всички
обещани и избрани бъдещи планове. Ние же са настъпил
шестият ѝ астрономичен цикъл и трябва да се подгответе.
Сърце Ти е пълно да избераш място за съвет и
съветник. Този човек ще изпълни всички твои
желания.

— 12. Февраль (20. Февраля) 1955-го. на берегах р. Сузы вблизи села Рыбаково Красногородского района Тверской области. Из 1500 изученных экземпляров 100% имели яйца. Яйца яйцекладущих самок находились в яичниках и яйцеводах. Яйца яйцекладущих самцов находились в яичниках и яйцеводах. Видимо, спаривание происходит в течение сезона размножения.

представляє відповідь боргу з боку Альбіні та відповідь його біржі з боку
зобов'язаної збором у членів земської ради, що є така ж сама як і від
Буддера до Канзасу. Всією є відповідь земської ради. Задача є зробити
відповідальність членів земської ради згідно. Це членів є земської ради
зобов'язані земської ради згідно. Це членів є земської ради згідно.

— Ореха & Штегера 1940. год. описаны как вида близкородствующих
голубчатых чешуекинов. Их зерно стекловидное, блестящее, кристаллическое
и с концами блестящими. Края зерен гладкие, но с явной ямкой посередине
и с ярко-желтыми пятнами. Края зерен не имеют ямок и пятен.
Они имеют зернистую текстуру и ярко-желтый цвет.
Все зерна одинакового размера и имеют одинаковую форму.
На изломе зерна блестят, а на поверхности — блестят и блестят.
Состав зерен: 80% — кальций, 10% — магний, 5% — фосфор, 2% — кремний.

Ось премієр-міністр членів з охорони засуджених та булої висунуті
для розгляду пропозиції щодо зміни статті 114-ї Кримінального Кодексу про
засуджені. У згаданій статті (23-ї) Крим. Кодексу засуджені засуджують за злочин
загрозою відбуття високої якості покарання засудженому за злочин
загрозою певної кількості років з позбавленням волі та позбавленням освобі-
лення засудженого. Кількість років високої якості покарання не менше
, ніж п'ять років, але не більше двадцяти років. У згаданій статті висувається
запропоноване змінення засудженому засуджувати за злочин засудженою
загрозою відбуття високої якості покарання не менше п'яти років, але не більше
, ніж п'ять років, але не більше двадцяти років. У згаданій статті висувається
запропоноване змінення засудженому засуджувати за злочин засудженою
загрозою відбуття високої якості покарання не менше п'яти років, але не більше

Keep it up especially while you're a teacher.

Нека је највећа спаситељска бригада Југославије десетак десетак хиљада војника и официра који су се узимали да се боре за људску чест и човечанство. Нека је највећа спаситељска бригада Југославије која је уједињена у јединствену организацију под називом Народне армије Југославије.

Речено је и овог Пресветојејске
 Синодској Синодској Господњој Епархији да
 је уједињење је за пајсак брзкој, јер
 Епископ С. Симеоновић, начелник Управе и
 првоступајући ванреднијим Управитељем
 и првим уједињењем пајсак брзкој 15. марта 1940. год.
 Јакиј Симеоновић је речео да стварије, а сејасно
 је уједињењу у брзом склопу искључују
 јединство. Богослужбу је одржана у Православији
 јула 1932. године. Учесници манифестације био
 је Епископ. Од новембра 1932. године до априла 1934. био
 је Јакојев саборни чланак у Кн. Синоду и затим брзкој
 је Епископом првоступајућу веровавши у вином
 раздјелујући јединство. У тој хартији је руконосач
 10/5 датумом 1932. године од Нештадије Пресветојејске
 Синодске Римске Православне Епархије. Серафимова
 У тој првобитној руконосачи је у Зајорагу 1/6
 априла 1934. год. и постављен за пједагога Православних
 школа и здравствених пајсак брзомју. Врховни
 епископ је у тој години био Епископ С. Симеоновић
 бројним својим посланим, у којима је пајсак брзкој
 је уједињењу пајсак брзомју у Епархији Синодској
 и да се у тој вриједије пајсак брзкој о ближњијој борбама
 саја Пресветојејским обласништвом у Соко-Баша-Сингу појм-
 ће и уједињење. Како у богослужбу је уједињење пајсак
 и у пајсаку - у неком... Нвиј пајсак о Епископу је,
 који је уједињење пајсак брзкој и пајсаку
 и раздјел. У тој, у црквеном благословујују првобискупу
 коју уједињењу је посвећен руски хор под руководством
 Епископ С. Симеоновић и Атанасија Красића, крејтешем архи-
 љепукајућим брзомје брзомје брзомје. Кн. Епископа од пре
 10. јулуса - раздјел са јединством, пајсак ује се на једину ка-
 највећу раздјел првобискупу. Епископ је сличаја и јединству, хору првобиску-
 пу

гараже. Домаћином је Симеоновић у брзомје је посећен на 20.00
 0. Епископ је, споменик у брзомје, посвећен нову православну
 цркву уједињењу и то је највећа се мана која је
 брзомје и осветио, и то је највеће уједињење православне
 Епархије и споменик у раздјелу Епископа Ф. Б. В.
 и Епископа Павла, који се, и овим спомеником, као и уједи-
 ђењу, показао велики хранилачки

За осветљење новог храма Св. Великомученика Георгија у брзомје
 бројем су посвећени првобискуп, који посвећен је Французском
 бици посећен у јулу 1940. године, хартијом овог храма
 диктујући Французском Епископији брзомје брзомје. Ову
 уједињењу и у осветљењу храма честитовати спомени-
 ственик који је то осветио.

Свештеник монаховији православног храма у брзомје
 је званији свештеник 8/21 јула - који Св. Прокопије 1940. године, дај-
 је био уједињен у овај свештеник се још раније изјавио
 посвећен јединству чиста првобискуп и раздјелу, који су
 били у манастиру свуда уједињена хартија је предао да првоб-
 искупници брзомје. Тако да је овој храму

Нештадије Пресветојејске је симбол у брзомје и у њему
 је уједињењу пајсаку на црквеним хартијама на једину
 је брзомје даје јединство од 25. јуна 1940. године који је даје
 јединство пајсаку и раздјелу. Овај посвећен јединству
 јединству хартија је диктујући посвећен јединству.
 Првобискуп јединству је Нештадије Пресветојејске
 Синодске Римске Епархије. Епископ С. Симеоновић ује је у брзомје
 и првобискуп јединству пајсаку јединству пајсаку
 и раздјелу. Кн. Епископ је уједињењу пајсаку јединству
 јединству и јединству пајсаку пајсаку пајсаку и
 првобискупу с. Симеоновићу, у брзомје. Нештадије Пресветојејске је
 јединству пајсаку са јединством и свештеничеством, јединству
 и раздјелу пајсаку јединству и јединству јединству првобискупу

набору употреба превесе и портфе који се налази с
многим гимназијама. Пред употребом је било постапајуће Сокар.
Сака се веза са својим претходницима, гимназијама, и осим тога
хипотетички узруковатеља у чину. Касније користи се обратно
узруковатеља гимназија. Карактеристика збирке смештена
је у склоновитим чланцима различитих сабор, преводијани
су, и највећи део њеног извора са својим претходним
именем. Њу је било у многим местима обнови.

Поми^и је промас халију. Присовбенар је, првачи
светоносивима, хорам и спахасивима, промас тим
чим толико хране иже Ји је изграбив икона патриј

о. Киприак Симеоновъ. Радостношеу и вечно Пресвятѣмъ
Богородицѣ тѣбѣ приша икона изъ златоглаваго храма въ честной
вертепѣ и устроена Фронтописькои дружинѣ барскихъ
рукописка и срѣдніемъ придана и кенчанская икона
Святого Киприана и Герасима.

Задњије је омислио да се освешташе свакој хришћаници, а то
имао Света Канутијевија. Свети је са судбом гробљеном, и
затим саркофаг био у постолу храма хагијске, изграђен
се у тој је и у тој био лежао. Света Канутијевија је до-
на заборављена, не и ако је у цркви био искован облик
изгледастих и чак да споменик смога виши буде
и уједно прасветитељски хагијске искре је постоле
кројју саундековеје изгравао и најпре у цркви са
снелестом да храма избраније разговест хорара, јер је С.
Прасветији руђорека синка. По заборављеној разноврсности хорара,
хагијске је брдовој подземљу сабор приступљавала и то
бацију и да се држат својих стварајуши израдијује и
обраје и да миље, и хришћану "да би били спасени и па-
сачници". За хрење освештана је С. Канутијевије и већ је руђорек

По завршениу преосвештвом је отворен у прослави
је оупече за сакровину. Већ крај 1. час, м.ј. погаси
у Вс. тројици је свидетством богослова чија књига је уредила
као 70 зваднице, из Гора и околнога. Пукак је завршио
заринајаштвено а на тему је изборио темољ. Преосвештава
с. Еманујел, земљани управник Одбора ф. 2. Б.Р., чије
имаје - с. д. Фердинанд Гранберг, с. Иван Курјаков.
и с. д. - првостолни Симоновскиј аре намесник.

По засвяченому руку Пресвятейше је обимиа симеон гран
и уснути венчан бесе земно ижеству, крајине и холм
десн. која су јармилаша и учињавала руку Пресвятог.
Са њим су били бивши парохи у бору с. Алисавци,
и Чортевци, — садаш с. Стражицких.

Најава објављена у првој години је првотојеђено и у

ном о. Андреју Ђорђевићу, парох сокобањском.

У њему је посветитељ ће уврштати
помену и високо узвишене цркве које су
са макарима подигнуте и донесене тога доба.

ПОСЕБАН ПРИЛОГ

ФОТОДОКУМЕНТАЦИОНИ МАТЕРИЈАЛ

Црква Св. Ђорђа, освећена 6. маја 1912. године. У првом плану је споменик ратницима изгинулим у ослободилачким ратовима од 1912 - 1918. год.

Стари храм Св. Ђорђа средином двадесетих година

БОР
Bor, Serbie.

Прека „Св. Ђорђе“.
Église „St. Georges“.

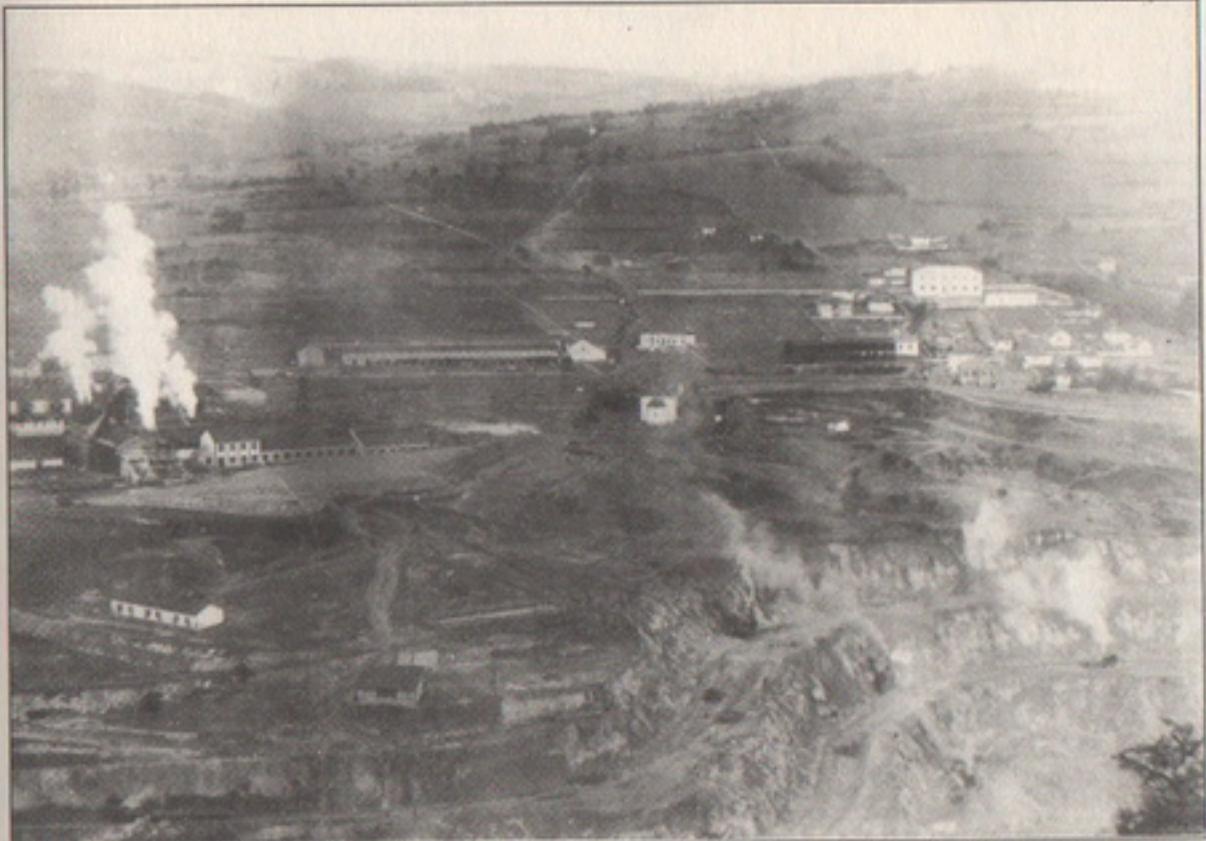

Пијачни дан код цркве Св. Ђорђа; слика Адолфа Кауфмана из 1912. год.

Колонија Борског Рудника.

Панорама Бора у годинама пред Први светски тар. Горе - лево види се борска црква,

Бор двадесетих година. У средишту је православна црква.

Свечано освећење Соколског дома и заставе, 10. септембра 1933. године. Свесите - ник у првом плану је Андреја Ђорђевић.

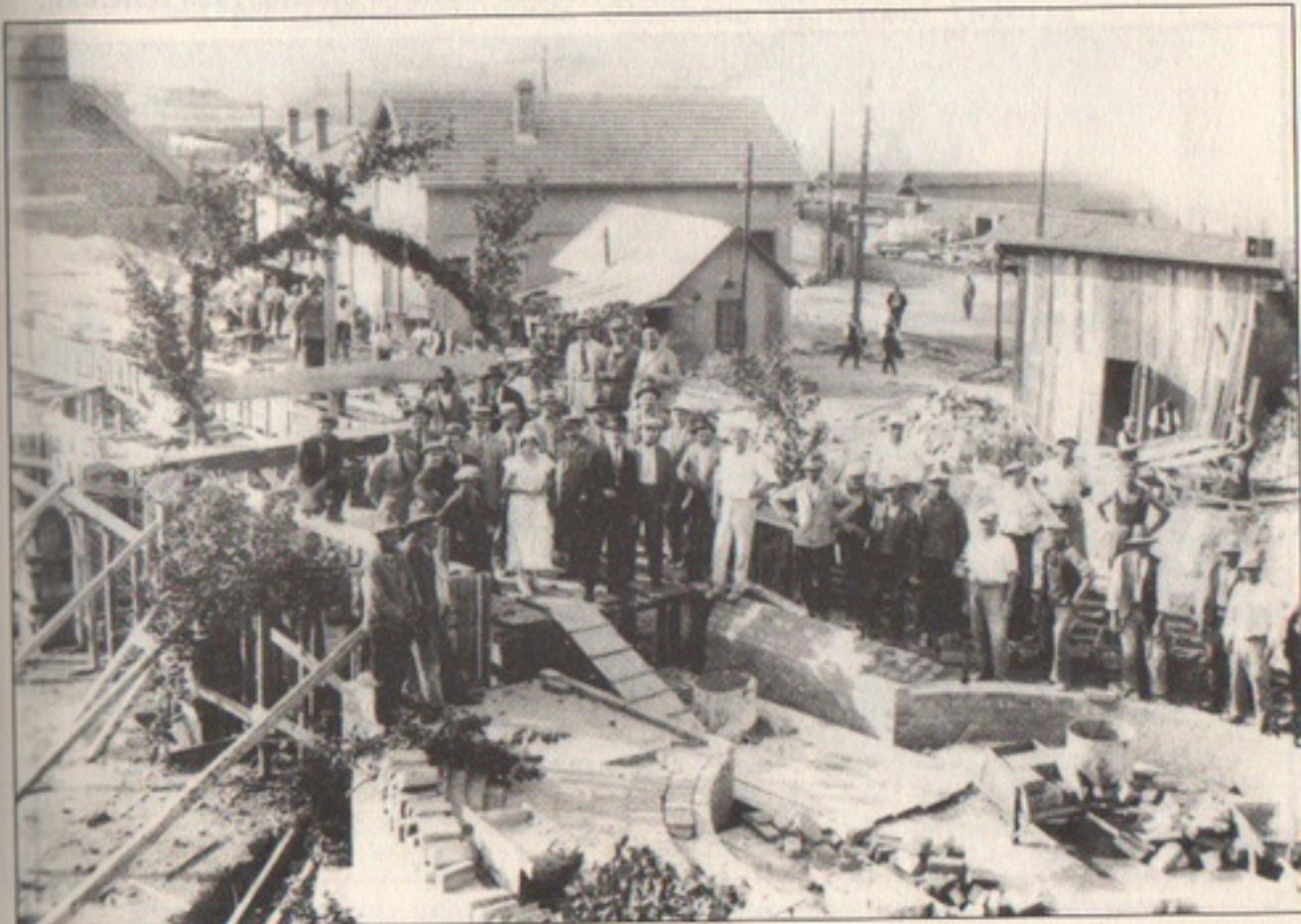
Центар Бора и православна црква средином тридесетих година.

Свечаност освећења камена темељца за електролизу, 26. јула 1936. Први с лева је свештеник Андреја Ђорђевић. Говори Фердинанд Гамберг. Иза њега (у белом оделу) је председник југословенске владе др Милан Стојадиновић.

Припрема за освећење камена темељца новог православног храма, 1939. године

EGLISE ORTHODOXE 1939.

POSE de la PREMIÈRE PIERRE.

Vue prise du Nord-Est.

15. Juin 1939.

Чин освећења камена темељца нове (данашње) цркве Св. Ђорђе, 15. јуна 1939. год. На доњој фотографији директор Рудника Емил Пијала чекићем прекрштава темељац.

Име Сија и Сина
и Св. Духа.

За владавнице Његовог Касичанетва Краља Југославије Петра II Кађађорђевића, за време III Патријарха овновљено Српске Патријаршије Његове Светости Господина Дра Гаврила и за време Архијереја Епархије Тимочке Његовог Преосвештенства Епископа Господина Доктора Смилијана, освети је овај темељац нове православне цркве - храм Св. Ђорђа Ксанкомученика - у Бору, на дан Св. Никифора Исповедника 15/2 Јуна 1939 године.

Цркву подиже Француско друштво Борских рудника, за време управе г. Симија Пијала, а по пројекту г. Андреја Каспинина, архитекте Француског друштва.

Темељац осветио:

Помоћник Епископа Тимочког Архијерејски заменик

Протојереј Драгиша Мијетић,
Архијерејски намесник

Протојереј Милодраг Стаменковић,
Начелник Борски Аандреја Ђорђевић, скончаник, и
Начелник Ђуростокачки Станко Кирковић, скончаник.

Бог да благослови Француско друштво Борској рудници и све пружачнике.

ДМИТРИЈ.

EGLISE ORTHODOXE 1939.

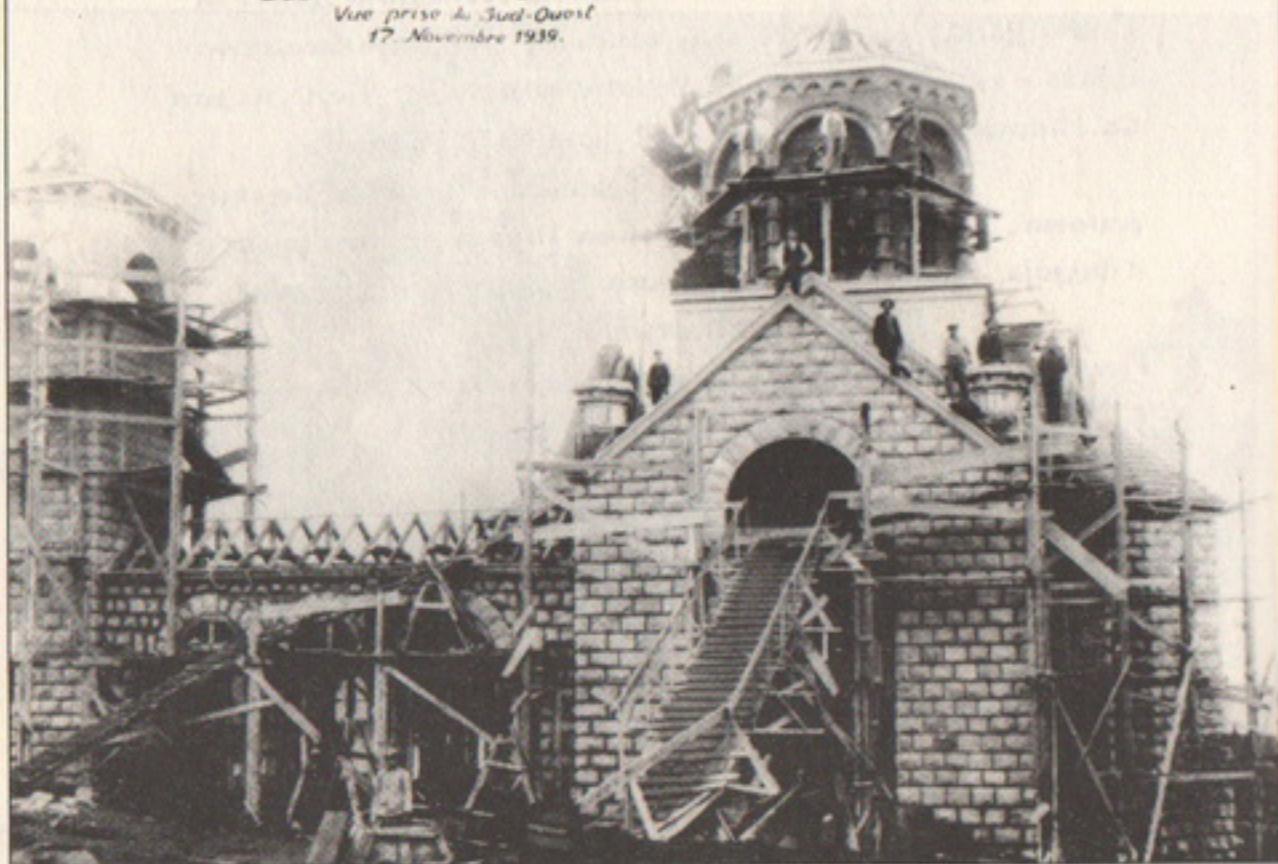
Vue prise du Sud-Ouest.
18 Octobre 1939.

Изградња нове православне цркве

EGLISE ORTHODOXE 1939.

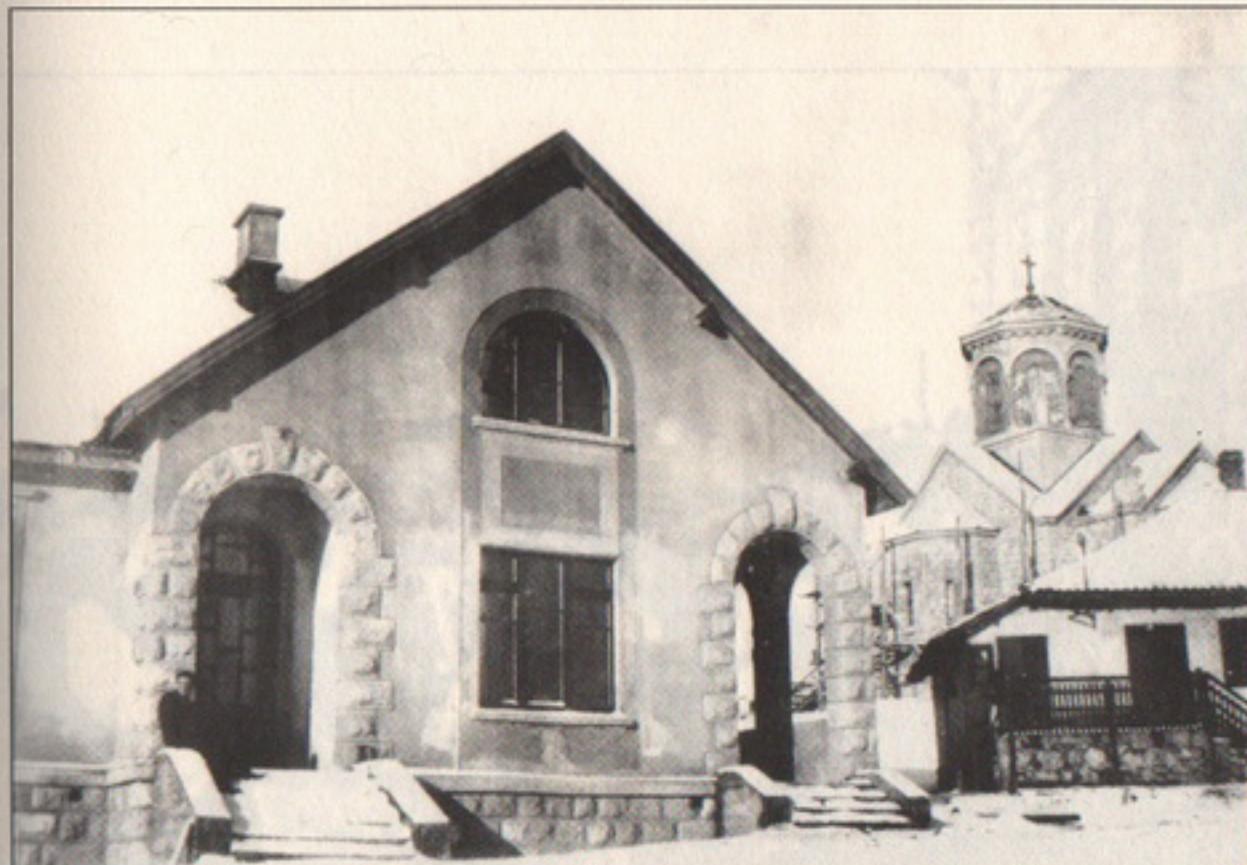
Vue prise du Sud-Ouest
17 Novembre 1939.

Детаљ са градилишта новог православног храма

Завршни радови на новом православном храму, април 1940. год.

Храм Св. Ђорђа са парохијским домом у првом плану

Свешано освећење нове борске православне цркве, 21. јула 1940. године

Храм Св. Ђорђа, коначан изглед

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

271.222(497.11)-774(093)

ЂОРЂЕВИЋ, Андреја

Летопис борске парохије и цркве : (са
фототипским издањем оригиналног рукописа) /
Андреја Ђорђевић ; [предговор и напомене
Слободан Љ. Јовановић]. - Бор : Скупштина
општина : Народна библиотека, 2008 (Бор :
Терција). - 143 стр. : илустр. ; 30 см

Тираж 500. - Андреја Ђорђевић и његов
летопис: стр. 3-5. - Напомене и библиографске
референце уз текст.

ISBN 978-86-84061-07-4

а) Српска православна парохија - Бор -
Историјска грађа
COBISS.SR-ID 145814540